4820006471071

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ ЖУРНАЛ «КЛАС»

К Л А С !®

«Формула-1»

та її фаворити

писанка-

сонце в долонях!

Ластівки

поряд з нами

...stilissimo...

Брати Шумахери

легенди спорту

страшилки

ВИГРАЙ ПРИЗ

№4 квітень 2006

1 КВІТНЯ: ЯК НЕ ПОШИТИСЯ В ДУРНІ?

1 квітня — День сміху, або День дурнів, і він має бути веселим, сповненим радості та здорового гумору. При цьому бажано, щоб кількість гумору не поступалася йому за якістю. Інакше настрій буде зіпсований, а стосунки із «жартівниками» — розірвані. Наші поради допоможуть зберегти гарний настрій і не стати жертвою чиїхось пустощів.

Не напружуйся. Не розраховуй, що з самісінького ранку всі вишикуються в чергу, аби розіграти тебе. Істеричний сміх та неоднозначні усмішки у розмові з людьми будуть не зовсім доречні. Або ж ти цілий день проведеш у марному очікуванні.

Думай, про що жартувати. Намагайся нікого не образити своїми жартами. Не кричи на всю хату сестрі: «Лесю, у тебе дірка на колготках!». Бо, по-перше, сестрі може стати погано. І звинуватять у цьому тебе. Бо колготки — це святе! По-друге, не оцінивши твого жарту, сестра може помститися. При цьому її «жарти» можуть бути менш образливими.

Адекватно реагуй на чужі жарти. Не кидайся на людей з кулаками, якщо тобі всьоме за день скажуть: «А у вас всі плечі білі». Зрозуміло, це дратує. Стався поблажливо до людей, в яких немає фантазії. Поважай оригінальних жартівників за їхню уяву. Не сварися з телефонними «гумористами». Краще щиро посмійся над тими, кого і справді розіграли.

ГОТУЄМОСЯ ДО ВЕЛИКОДНЯ!

Наближається головне християнське свято — Великдень. Здавна люди у цей день дарували одне одному фарбовані яйця. Як і чим фарбувати яйця, ми розповімо далі, а зараз зупинимося на деяких варіантах виготовлення оригінальних прикрас для свята.

- Для цього використовують видуті яйця. Вістрям штопальної голки або шила акуратно проткни шкаралупу сирого яйця з обох боків. Через один отвір видуй вміст яйця в тарілку. Білки та жовтки можуть тобі знадобитися для приготування великодніх страв.
- Видуті та розписані яйця можна підвісити на гілочку: тобі знадобиться тонка міцна мотузка та сірники. Один кінець мотузки зав'яжи на вузлик рівно посередині сірничка. Тримаючи мотузку за вільний кінець, опусти сірник через один з отворів у порожнину яйця. Тепер можна підвісити його на гілку. Коли сірник опиниться всередині яйця в горизонтальному положенні, то застрягне, надійно закріпивши мотузку.
- Для розпису використовуй гуаш, акрилові фарби, різнокольорові маркери. Наноси тон кусочком губки чи ватним тампоном, а візерунок наноси напівсухим пензликом.
- Використовуй папір-стікер для аплікацій. Виріж з нього фігурки та наклей на видуті яйця. Пофарбуй яйця. Коли поверхня висохне, відклей паперові фігурки і тоненьким пензликом нанеси сріблясту фарбу на незафарбовані ділянки.
- Яйця можна декорувати намистинками та яскравим бісером: роблять це за допомогою клею ПВА та пінцета.

Переважно з квітнем пов'язане одне з найбільших свят християн — Великдень. Великодні дні не дотримуються певного числа — вони можуть бути зміщені в часі.

Напередодні Великодня відзначають Вербну неділю. У цей день люди нарізають вербові гілки (котики), несуть їх до церкви, щоб святити. Галузки ці тримають як «помічні од недуг і грому». Є звичай «бити» кожного стрічного свяченою в церкві лозою: «Верба б'є, не я б'ю, від нині за тиждень — Великдень». Наступний тиждень після Великодня відводиться для поминок за померлими. Його так і називають — поминальний тиждень. Здавен кожна родина мала за святий обов'язок у визначений день тижня відвідати кладовище. На могилках справляли поминальний обід, неквапливо згадуючи небіжчиків і залишаючи їм обрядові страви — крашанки, паску і цукерки.

КВІТЕНЬ ВЕСНУ ЗУСТРІЧАЄ

Квітень зустрічає весну як повноправну господиню: луки, узлісся, видолинки зодягаються у зелень, розквітають перші весняні квіти. Біля осель з'являються тендітними списами півники. Ці справжні лицарі найпершими сповіщають, що весна оселилися біля хати. Найпершою давньоруською назвою цього місяця була «цвєтєнь». Письменники ж послуговувалися переважно словом «апріль» — від латинського «апріліс» чи ще давнішого «апрілюм», тобто «сонячний».

...Цвітень, красенець, водолій. Ці та інші назви пов'язані з середнім місяцем весни. Але в народі є ще одна і не менш цікава назва — «лелечник». Мова йде про найшанованішого у нашого народу птаха — лелеку, який, долаючи далекі відстані, приносить на своїх крилах теплу весну. Недарма кажуть: «Прилетів лелека — весну на крилах приніс здалека...»

USHER БІЛЬШЕ НЕ СПІВАК?

Нещодавно популярний співак Usher повідомив, що хоче трохи відпочити від кар'єри співака і зайняти більш почесне в музичному бізнесі місце — місце випускаючого продюсера.

26-річний R&B-виконавець заявив випускаючому продюсеру компанії «Warner Music» Стіву Стоуту, що він має намір переїхати до Нью-Йорка і хоче сконцентрувати увагу на продюсуванні та випуску музики.

Нагадаємо, що зовсім недавно Usher із захопленням спостерігав за просуванням кар'єри своїх колег по цеху P. Diddy та Jay-Z, котрі свого часу (а останнім часом особливо успішно) зайнялись більше музичним та навколомузичним бізнесом, аніж виконанням пісень. І зауважу, досягли на цьому тлі непоганих результатів, а тепер очолюють власні реп-лейбли.

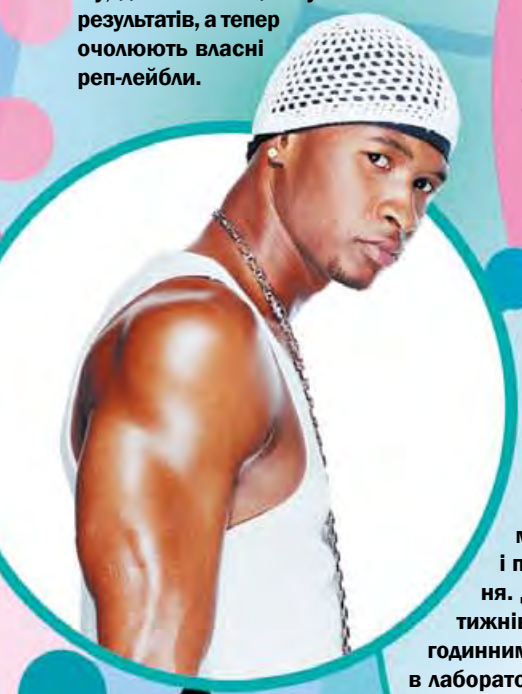

А ЩО ПАМ'ЯТАЄШ ТИ?

Сорокалітню жінку із суперпам'яттю, що пам'ятає буквально кожен день, починаючи з 1974 року, виявили вчені з американського університету в Ірвіні (штат Каліфорнія). Як сподіваються фахівці, вивчення цієї патології пам'яті, що носить наукову назву гіпертимістичний синдром, дозволить допомогти занадто забудькуватим громадянам активізувати процеси запам'ятовування. Учені відзначають, що майже всі колись зареєстровані феномени в цій області використовують різні мнемонічні техніки і виділяють системотворюючі ознаки, допомагаючи своїй пам'яті справлятися з морем непотрібної інформації.

УНІКАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

Дослідників, що займаються проблемами сну, давно цікавило, чому відразу після пробудження більшість з нас такі неповороткі і мляві, погано міркують і орієнтуються в просторі. Співробітники Університету Колорадо в Боулдері провели спеціальний експеримент і зуміли досить точно виміряти, наскільки безпомічний мозок людини, розбудженої раннім ранком і покликаної негайно приймати якісь рішення. Дев'ять добровольців протягом чотирьох тижнів насолоджувалися повноцінним восьмигодинним нічним сном. Останню ніч вони провели в лабораторії. І на ранок таке почалося!.. По-перше, з самісінького ранечку їх зненацька розбудили, змусили вдягтися і, не давши прокинутися як слід, випити навіть чашку кави, запропонували вирішити кілька нескладних арифметичних задач. Тест повторили за 20 хвилин, потім з регулярними інтервалами те ж саме проробляли протягом 26 годин, не давши їм заснути ні на хвилину. І що ж з'ясувалося? А те, що найгірші результати усі показали в перші хвилини після підйому — приблизно 65% від кращих досягнень. Тому одразу після того, як прокидаєшся, не намагайся вирішувати жодних важливих завдань.

ЧИ ЗНАЄШ ТИ, ЩО...

- У гірській місцевості півострова Камчатка знайдено озеро, по поверхні якого можна ходити, хоча воно дуже глибоке. Виявляється, що з його дна постійно виділяється газ і виносить на поверхню озера мільярди піщинок, які утворюють наче друге дно. Це дно утримує вагу людського тіла. Але для прогулянок по озеру є одна перешкода — вода надзвичайно гаряча.
- Усім відомо, що птахи перелітають з місця на місце, а от про летючих мишей мало хто знає. За допомогою кільцювання вдалося встановити, що летючі миші, які живуть у Франції, зимують в Японії.
- У замулених водах тропічної Америки живе незвичайна рибка, далекий родич зубастих коропів. Цікава вона тим, що має чотири ока — по парі з кожного боку голови.
- У водах Південно-Китайського моря водиться риба дайюй. Вона клює на хвости своїх родичів. Так, за хвіст пійманої риби чіпляється друга, третя, четверта... Іноді риболови ловлять відразу шість риб.

Літературно-художній,
пізнавально-розважальний журнал
«КЛАС!» №4 (112) 2006

Реєстраційне свідоцтво КВ № 1929 від 10.04.96 р., видане Міністерством України у справах преси та інформації
Періодичність виходу: 1 раз у місяць
Заснований 10 квітня 1996 р.
Журнал розрахований на дітей віком 8-15 років
Засновник і видавець: ТзОВ «W»
Адреса редакції, засновника і видавця:
46008, м. Тернопіль, вул. Живова, 11
тел./факс (0352) 23 63 04, 25 04 98
e-mail: office@schoolboy.com.ua

Кольороподіл «Колір ПРО»
м. Львів, тел. (0322) 40 33 07, 97 81 05

Друк: ТМ «Мандарин»
ТзОВ «Видавнича група «Експрес»
79026, м. Львів, вул. В. Великого, 5-а
тел. (0322) 97 47 68
Розповсюдження «Школярик»
Тетяна Кошелінська, тел. (0352) 23 50 35, 43 10 72
Ціна договірна **Передплатний індекс:** 40240

Редакційна колегія: . . . . . Во Вік
. . . . . duklas@schoolboy.com.ua . . . .ДуКлас
. . . . . .Тетяна Грисюк
Художники: . . . . . Сергій Шемета, Андрій Урбан,
. . . . . .Ліля Рейко, Наталя Гайда,
. . . . . Ольга Кулик, Надія Шеремет
Набір та коректура. . . . . Олександра Вовк
Технічний супровід. . . . . .Андрій Зеленський
Верстка . . . . . Олена Березовська
Директор . . . . . Ольга Косович
Шеф-редактор . . . . . Володимир Головач

Для «Класу» писали, малювали і фотографували:
Василь Тесля, Оксана Копак, Анатолій Саган,
Ірина Вівчар, Володимир Сушкевич,
Галина Коверко, Тетяна Лопушняк

Підписано до друку 29.03.2006
Формат паперу 60×84 $^1/_8$
Обсяг видання 4 ум. друк. арк.
Тираж 20 000 примірників, замовлення № .....

Зміст

Казки та казкарі: Невтомний Всеволод Нестайко
Книжка для Киці: Фігурні страждання
Поряд з нами: Ластівка з твого міста
Who is хто? Життя у Кірстен Данст — немов кіносеанс!
Страшилки від Класного: Світить місяць, світить ясний
Класна проза: Аркадій Аверченко. Індіанська хитрість
Це цікаво: Писанка — сонце в долонях!
Неймовірне-очевидне! Едвард Тіч — голова з пліч!!!
Корисна сторінка + Звідкіля воно взялося?
Здоровенькі були! Геть роботу! Геть навчання!
В нас — весняне слабування!
У всіх на вустах! Словесний компот
+ Слово про слово: Парад планет
Кухня, сповнена див: Лицарі смачної архітектури
Цікавенькі були!
Джентльменклуб: Не маєш друзів? Сам винний...
Hi-Files + Web-планета
Класний спорт: «Формула-1» та її фаворити
Легенди спорту: Брати Шумахери
Класний ді-джей + Поп-урі
Музичні посиденьки: Королева репу +
Карпатська Йолка
Класний гіпертест + Класword
Фокус-покус
Ігротека
Логічні задачки
Кросворди від ДуКласа
Японські кросворди
Трішки десерту із твого конверта

м. Тернопіль, ТОВ «W», 2006 рік
© W ltd, «КЛАС!» 2006

Діти не вміють сміятися заздрісно,
Крізь сльози сміятися і від злості.
Діти завжди сміються радісно,
І їм заздрять дорослі.
Повно щирості в тому сміхові,
Повно сонця розлитого,
Повно пролісків, повно втіхи
І ще чогось невідкритого...

Грицько Чубай
«Коли сміються діти»

НЕВТОМНИЙ ВСЕВОЛОД НЕСТАЙКО

Ну, хто не читав хоч би однієї книги Всеволода Нестайка!? Хто не радів, не сміявся разом із героями цього легендарного українського автора!? Таких у Класній компанії немає. Та й, гадаю, що серед наших читачів таких теж не знайдеться. Бо пише він гумористично-пригодницькі оповідання для дітей і про дітей, про формування їхнього світогляду і духовного світу. Але якщо тобі все ще невідоме ім'я Всеволода Нестайка або ж ти знаєш про нього дуже мало — скоренько вмощуйся і читай... Читай і дивуйся. Бо найбільш читабельного в Україні автора годі знайти...

ПИСЬМЕННИКАМИ СТАЮТЬ...

Всеволод Нестайко — дитячий письменник Божою милістю. Зі своїми читачами він веде розмову завжди зі щирою довірливістю, не нав'язуючи власних оцінок, з веселим іронічно-усміхненим поглядом на своїх героїв, на їх невмілі вчинки, таким чином стверджуючи перемогу добра над злом, чесності і відкритості над малодушністю і заздрістю. Перші оповідання для дітей Всеволод Нестайко почав друкувати в журналах «Барвінок» та «Піонерія». Перша книжка «Шурка і Шурко» побачила світ у 1956 році. Майже п'ятдесятилітній шлях у дитячій літературі він засвідчив виданням близько тридцяти книжок оповідань, казок, повістей і п'єс.

Коли Всеволод Нестайко був маленьким хлопчиком, то страшенно хотів швидше вирости і стати великим та дорослим. «Може тому, що я був справді малий на зріст, чи не найменший у класі. Малий, худий та ще й рудий. Як вогонь червоний. Мене дражнили «Море горить!», «Пожежна команда». А ще в класі мене називали «Рудий африканський їжачок», — згадує письменник. І щоб швидше вирости, Всеволод годинами стояв під дощем і спати лягав о сьомій. Отак у сні і нетерплячці В. Нестайко і не зогледівся, як несподівано виріс майже під два метри і перестав бути рудим. «І раптом збагнув, що даремно поспішав вирости, що дитинство — найпрекрасніша, найщасливіша пора людського життя. І так мені захотілося повернутися назад! Назад — у дитинство. Та нема у часу дороги назад», — зізнається він. І все ж таки Всеволод Зіновійович знайшов цю дорогу. А пролягла вона через уяву і фантазію. Він навчився подумки повертатися у дитинство — почав писати для дітей веселі та мудрі книги. Можливо, саме від діда по материнській лінії, Івана Семеновича Довганюка, він успадкував незвичайне почуття гумору. Звичайно ж, без таланту, без доброти і любові до дітей дитячим письменником стати неможливо.

ПИСЬМЕННИКАМИ НАРОДЖУЮТЬСЯ...

Всеволод Зіновійович Нестайко народився 30 січня 1930 року в м. Бердичеві на Житомирщині в сім'ї службовця. Коли хлопчику було три роки, разом з іншими січовими стрільцями загинув його батько. Йшов страшний 1933 рік, і сім'я, рятуючись від голоду, переїхала до родичів у Київ. Тож все своє свідоме життя Всеволод Нестайко прожив у Києві. Як пише сам письменник: «І хоч би де мені доводилось побувати, хай навіть у найцікавішій подорожі, коли я повертаюсь до Києва, серце у мене б'ється від радісного хвилювання зустрічі з рідним містом». Мати В. Нестайка була вчителькою, і квартира знаходилась у приміщенні тієї школи, де вона вчителювала. «З одного боку — це було весело — жити в школі, а з іншого... Я заздрив моїм друзям, яким наша вчителька Ліна Митрофанівна записувала у щоденник: «Завтра прийди з батьками!» Мені до щоденника нічого не писали: моя мама була поряд», — згадує письменник.

Довгим і безтурботним було життя Всеволода в молодшій школі. Та за-

кінчилось воно раптово одного дня — почалася Велика Вітчизняна війна. Хлопцю було тоді одинадцять років. З мамою він провів два роки у страшній київській окупації. Мама організувала у своїй кімнатці підпільне навчання, щоб учні не забули набутих раніше знань. Ці уроки допомогли — Всеволода прийняли зразу до шостого класу. Це було тоді, коли Київ лежав у руїнах. Хлопець одразу потягнувся до літератури. І коли настав час обирати професію, вирішив, що це буде тільки література.

Скінчивши десятирічку, 1947 року майбутній письменник вступив на слов'янське відділення філологічного факультету Київського університету. Нелегкими були повоєнні роки Нестайка: голодними, але то були роки юності і роки студентства, які запам'ятовуються на все життя. В. Нестайко працював у редакціях журналів «Дніпро», «Барвінок», у видавництві «Молодь». З 1956 по 1987 рік завідував редакцією у видавництві «Веселка».

НАРОДЖЕННЯ ШЕДЕВРІВ

Про те, як народився сюжет майбутньої книги «В Країні Сонячних Зайчиків», точно знає Анатолій Костецький — добре відомий дитячий письменник і приятель Всеволода Зіновійовича. Він розповів, що одного сонячного ранку перед пробудженням В. Нестайку наснилося, що на його носі сидить живий сонячний зайчик і золотим пензликом малює на його щоках ластовиння. Письменник прокинувся і відчув якусь незвичайну радість — йому страшенно закортіло відразу ж сісти за письмовий стіл і розпочати писати про тих лоскотливих сонячних зайчиків.

А щодо іншої популярної книги «Тореадори з Васюківки», то все почалося з того, що якось на початку шістдесятих років минулого століття Всеволод Нестайко поїхав із групою київських письменників і журналістів на полювання. Увечері до багаття мисливців прибився сільський хлопчик на ймення Ява, дуже самостійний і меткий. А незадовго до цього художник Василь Євдокименко, який проілюстрував чимало книжок Всеволода Нестайка, розповів письменнику історію про двох місцевих хлопців, котрі заблудилися у колгоспній кукурудзі. Вони блукали в ній цілий день, аж поки надвечір у селі не заговорило радіо, на звук якого вони й вибралися із кукурудзяного полону.

ЦІКАВО Й ТЕ, ЩО...

- книги В. З. Нестайка перекладено двадцятьма мовами, в тому числі англійською, німецькою, французькою, іспанською, арабською, угорською, румунською, болгарською, словацькою та ін. Російською його книги виходили тринадцять разів;
- за творами В. Нестайка поставлено фільми, які отримали міжнародні нагороди: «Тореадори з Васюківки» одержав на Міжнародному фестивалі в Мюнхені Гран-прі (1968), на Міжнародному фестивалі в Алегзандрії (Австралія) — головну премію (1969). Кінофільм «Одиниця з обманом» премійовано на Всесоюзному кінофестивалі у Києві (1984), відзначено спеціальним призом на міжнародному кінофестивалі у Габрово (Болгарія, 1985);
- одній із дитячих бібліотек України присвоєно ім'я Всеволода Нестайка;
- Всеволод Нестайко — лауреат літературної премії імені Лесі Українки (за повість-казку «Незвичайні пригоди в лісовій школі»), премії імені Миколи Трублаїні (за повість-казку «Незнайомка з Країни Сонячних Зайчиків»), премії імені Олександра Копиленка (за казку «Пригоди їжачка Колька Колючки та його вірного друга і однокласника зайчика Косі Вуханя»). На першому Всесоюзному конкурсі на кращу книгу для дітей за повість в оповіданнях «П'ятірка з хвостиком» він був удостоєний другої премії. 1979 року рішенням Міжнародної ради з дитячої та юнацької літератури трилогія «Тореадори з Васюківки» внесена до Особливого Почесного списку Г. К. Андерсена як один з найвидатніших творів сучасної дитячої літератури.

НАЙВІДОМІШІ КНИГИ ВСЕВОЛОДА НЕСТАЙКА

збірка оповідань «Шурка і Шурко» 1956
«Це було в Києві» 1957
«В Країні Сонячних Зайчиків». . . . 1959
«Супутник ЛІРА-3» 1960
«Космо-Натка» 1963
«Пригоди Робінзона Кукурузо» . . . 1964
п'єса «Марсіанський жених». 1968
«Таємниця трьох невідомих». 1970
«Тореадори з Васюківки». 1973
«Вітька Магеллан» 1975
«Одиниця з обманом». 1976
«Пригоди Грицька Половинки» . . . 1978
«Пригоди журавлика» 1979
«Незвичайні пригоди в лісовій школі» 1981
«Загадка старого клоуна». 1982
«Пересадка серця» 1983
«Чудеса в Гарбузянах». 1984
«П'ятірка з хвостиком» . . . 1985
«Скринька з секретом». . . 1987
збірка казок «Незнайомка з Країни Сонячних Зайчиків» 1988
збірка детективів «Слідство триває», «Таємничий голос за спиною» 1990
«Неймовірні детективи» 1995
та інші непересічні твори.

Фігурні страждання

«Що б іще таке з'їсти, аби схуднути?..» — ось істинно гамлетівське за трагізмом питання, яке частенько весняної (і не тільки) пори міцно засідає у гарненьких дівчачих голівках. «Як жити далі з цими зайвими сантиметрами та кілограмами?..» — зітхає кожна друга красуня і невідомо де знаходить все перераховане на власному тілі. Бріджит Джонс зі своїм щоденником відпочиває. Поясни мені, Кицю, чому часто дівчата в гонитві за «ідеальною», на їх думку, фігурою готові на абсолютно неймовірні вчинки. І деколи навіть не підозрюють, які небезпеки чатують зовсім поруч...

Клопоти з ідеалом

І яким вітром до вас, дівчата, приносить думку про те, що треба худнути? Серіалів передивилися чи журналів з моделями перечитали? О, так, це найнадійніші способи викликати відразу до власної зовнішності, адже засоби масової інформації — подобається це нам чи ні — формують наше уявлення про «ідеальну» зовнішність. І найгірше те, що ми всьому цьому віримо. Не задумуючись навіть над тим, що таких худорлявих краль, як в улюбленому журналі чи серіалі, всього 5 відсотків. То чому саме їх вважають еталоном краси? Це ж як порівнювати твій «банківський рахунок» у поросяткові-скарбничці і капітали Білла Гейтса. І ще: якщо справді існує еталон зовнішності, то чому він постійно змінюється: білявки, руді, брюнетки, плавні форми Клаудії Шиффер, гострі кісточки Кейт Мосс, а то й атлетичний з голеною головою «солдат Джейн»? То який висновок? Єдиний: ти сама повинна його зробити, визначивши, як тобі виглядати, які продукти їсти і якого кумира наслідувати. Можу хіба поділитися інформацією для роздумів. Ну, насамперед такою: медики, дієтологи теж задумувалися над тим, яка вона — ідеальна вага людини. І придумали індекс маси тіла — ІМТ. Визначають його так: вага (у кілограмах)/зріст (у метрах). Якщо ІМТ менше 25 — з вагою у тебе все гаразд. (Наприклад, при зрості 154 сантиметри і вазі 51 кілограм ІТМ=51(1.54х1.54), тобто 21.5). До того ж не забувай: тіло росте і формується як мінімум до 24 років, а деякі системи й органи навіть до 30. Для підліткового періоду характерні «стрибки», які треба просто пережити. То раптом якось швидко тіло витягується, стає якимось гострокутим, неоковирним, то, навпаки, набуває аж надто апетитних округлостей. А ти що хотіла у час гормональних вікових бур? Май терпіння. Прекрасний лебідь навіть у казці виростає з гидкого каченяти.

Сповідь «билинки»

До речі, перш ніж спрямовувати всі зусилля на боротьбу з рідними кілограмами і сантиметрами, може, варто тобі почитати сповідь худенької від природи дівчини.

«Можеш повірити: доброго у тому, що я худа, менше, ніж поганого. Хоча їм я багато і справді можу дозволити собі все, що забажаю: не поправляюся ні на грам. Зате постійно відчуваю на собі стурбований погляд мами, яка вважає, що зі мною щось негаразд. Про родинні свята краще промовчу: там тема «А чи годує тебе мама?» — номер один за рейтингом.

У школі мене теж дражнять. Неможливо змиритися, що ти «мішок з кістками», «суповий набір», «вішак» (фотомоделлю мене ще ніхто не назвав). А віднедавна додалася ще одна проблема. Мої однокласниці набувають жіночних форм, а я почуваюся особливо невпевнено — як хлопчак. Тут навіть думка «я така худа, що можу дозволити собі шоколад у необмежених кількостях» не зігріє. Та й скільки того шоколаду з'їси? Знудить на другій коробці. Моя тітонька заспокоює, що з віком я відчую плюси своєї тілобудови, мені легше буде підтримувати форму... Але я б усе віддала, щоб уже тепер мати жіночнішу фігуру».

Недосконала, як... Барбі

На продовження теми наведу ще один приклад з Барбі. До чого тут вона, поцікавишся ти, Кицюню? А до того, що спеціалісти з краси спробували поцікавитися, як почувалася б Барбі, якби була живою і, скажімо, сиділа з тобою за

однією партою. З'ясувалося та-а-ке... Вона мала б клопоти з сухим, замученим феном і вічними укладками волосся. Шия, якщо перетворити її у пропорції до реальної, здавалася б неприродно худою, спричиняла постійні головні болі і ризикувала б зламатися при найменшому зіткненні. Грудина — надто вузька, здавлювала б легені й утруднювала б дихання. Аналогічна ситуація з шлунком, постійні болі у ділянці надвузької талії (42 сантиметри) не давали б їй передихнути. А 60-сантиметрові стегна? Вони не мають нічого спільного із звичними дівчачими формами. Така статура свідчить про різку нестачу гормонів, при цьому Барбі просто була б волосатою. Ноги-сірнички — явно «жертви» остеопорозу. Гарні туфельки приховують мозолі на ступнях і вросли в шкіру пальців нігті — гарантовані наслідки частого носіння 9-сантиметрових підборів. Моторошна картина, якось аж жаль бідолашну. (Добре, що вона тільки іграшкова...) Та найстрашніше, що і це ще не найбільша неприємність, яка підстерігає тих, хто засліплений боротьбою з власним «неідеальним» тілом.

Анорексія: стан SOS

Ось страшне слово, за яким — серйозна психічна хвороба (лат. anorexia nervoza): людина свідомо відмовляється від їжі, щоб схуднути. Худне, худне, а далі вже й не може спинитися. Страшно мовити, але нині від 1 до 10 відсотків дівчат віком 13-19 років потерпають від цієї недуги. Чи доводилося тобі, Кицю, чути, як хтось з подруг у розмові постійно збивається на тему грамів жиру і калорій, а за столом дзьобає, як синичка (хоча раніше «синичка» і піцу за компанію замовляла, і морозиво)? Доповнюють картину хвороби (а це таки хвороба, бо живе у людській голові) одержимість фізичними вправами, пристрасть до дієтичних пігулок і неймовірних дієт (пророслої пшениці у «горобиних» дозах тричі на день, наприклад), нездорова увага до власної фігури (проявляється у зважуваннях п'ять разів на день). Описаний стан провокує такі порушення, як припинення місячних, судоми, аритмію від нестачі калію в крові. До того ж мозок недоотримує поживних речовин і людина втрачає здатність критично себе оцінювати. Навіть власні 35 кілограмів при зрості 160 сантиметрів здаються їй ожирінням. Якщо вчасно не надати бідоласі допомогу, то анорексія призведе до повного виснаження, а також розвитку респіраторних інфекцій, хвороб нирок, сліпоти, серцевих нападів. У важких випадках «зголоднілий» організм не витримує і може почати харчуватися клітинами власних внутрішніх органів! Все, як бачиш, надто серйозно. Тому, можливо, твоя розмова з подругою не дасть очікуваного результату: ти поясниш, що хвилюєшся за неї, але навряд чи вона в силі буде тебе зрозуміти (не розуміє ж вона, що якби оті «чудодійні» пігулки для схуднення допомагали, то жодної людини з зайвими кілограмами не залишилося б уже у світі, а помічний засіб запросто підмішували б у все, від піц і гамбургерів починаючи). Краще повідом про проблему комусь із дорослих, а вони вже втрутяться.

Нейогівські подвиги

Не подумай, дорогенька, що я надто перебільшую, намагаючись відмовити тебе від схуднення. Усе вищесказане — цілковита правда, чесне-пречесне слово ВоВіка. Інша річ, що треба просто до кінця усвідомлювати наслідки всього, що затіваєш. Згоден, що іноді справді за зиму набирається зайвий кілограмчик-другий (стрілка ваги може підтвердити). Що ж, на такий випадок маю кілька ексклюзивних порад. Записуй і користуйся на здоров'я. По-перше, різко обмеж «зловживання» цукерками і булочками. Якщо вже дуже тягне після вечері пірнути в холодильник, не відмовляй собі у задоволенні, але зупинись на скляночці кефіру або легенькому салатику. І знайди врешті-решт якесь цікаве заняття, щоб дати поживу думкам і задіяти тіло. Йогівських подвигів від тебе ніхто не вимагає, але курси для вдосконалення англійської або комп'ютерні — не така й погана ідея. Ідеально, якби вони розташовувалися далеченько від дому і добратися туди ти могла тільки швидкою ходою, яка місцями переходить у біг. У шафі на видному місці повісь одяг, який віднедавна став трохи тіснуватим. Хай це слугує тобі додатковим стимулом. Не спрацьовує — переміщай «експозицію» на кухню, ближче до холодильника. Дилема — відчиняти дверцята зайвий раз, аби перехопити чогось смачненького, чи не відчиняти? — зникне вмить. Не треба буде навіть понеділка чекати, щоб, за законами байок для лінивих, «почати нове життя зі здоровою їжею і стрункою фігуркою...»

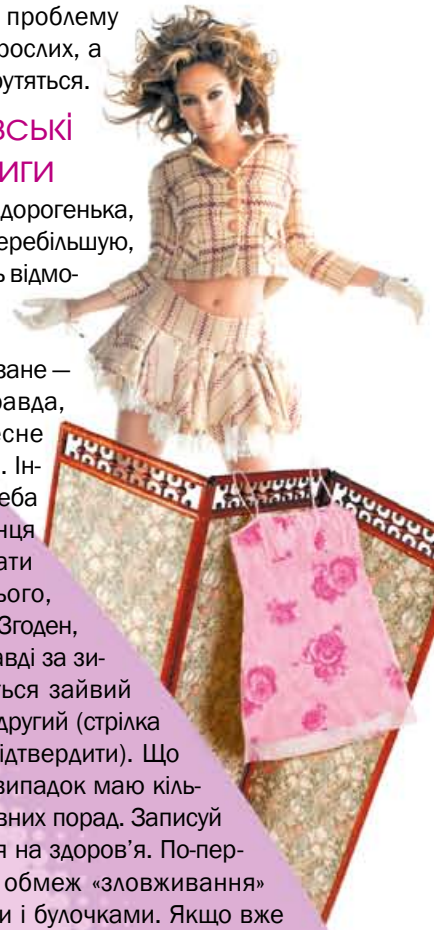

Ластівка з твого міста

Ластівка з мого міста взяла у мене сон...
Ластівка з мого міста б'ється в чиєсь вікно...
Гей, зачекай, зачекай і високо не літай.
Гей, зачекай, зачекай і далеко не тікай, —
то я знайду ластівку з мого міста,
ластівку з мого міста — ти знай!

Славко Вакарчук, «Океан Ельзи»

Грали ми якось у брейн-ринг. І трапилося питаннячко про національного птаха Естонії. Задумалися наші Класні колумби і магеллани, сопуть, потилиці чухають — хвилина збігла, а відповіді нема. Я їм тоді дала підказку — нашу народну загадку:

— Шило-вило-мотовило, німецькою говорило, спереду шильце, ззаду вильце, на спині суконце, зісподу — біле ряденце. Хто це?

У відповідь — тиша. Про соціально-економічне становище Естонії, напевно, й серед ночі готові розповідати, а дитячої загадки не подужають. Пора брати тайм-аут, вирішила я і завела мову про... звичайну ластівку.

Ластовиння — від слова «ластівка»

Непогано було б, коли б ластівка для наочності «зазирнула» з такої оказії у віконце, але вони прилітають аж наприкінці квітня — на початку травня, коли з'являється достатньо комах, адже це їхня єдина їжа. Полюють ластівки на льоту. Коли в ясну сонячну погоду теплі струмені повітря відносять комах вверх, ластівки піднімаються. А перед грозою вологі від пари мошки «прибиває» до землі, то й ластівки теж спускаються. Та навіщо я це розповідаю?

Думаю, не знайдеться людини, яка б хоч раз не бачила цих щебетух. Вони стали улюбленицями багатьох народів. Латвійська легенда розповідає, що ластівка вкрала вогонь у Бога і дала його людям. А білоруси переказують з покоління у покоління легенду, як хоробрі ластівки, намагаючись полегшити страждання Христа, крали цвяхи і намагалися зняти з голови терновий вінок.

Повір'я про те, що за руйнування ластівчиного гнізда людина довіку буде розплачуватися власною удачею, дотепер дуже поширене. Швейцарці кажуть: якщо фермер уб'є ластівку, його корови доїтимуться кров'ю. А німці переконані, що будинок, де поселилася мала щебетуха і її родина, ніколи не постраждає від вогню і бурі. Але дуже дивно серед таких добрих і ніжних повір'їв і прикмет надибувати згадки про ірландські уявлення. Ти не повіриш, але для них ластівка — це диявольський птах. Ірландці вірять, що в кожної людини є кілька смертоносних волосків, висмикнувши які, ластівка може її вбити. Та я гадаю, що такий погляд на тлі усталеного сприйняття ластівки як птахи благодатної, «любимої Богом» можна вважати поодиноким винятком. Вона, за переважною більшістю вірувань, уособлює сили добра і є посередницею між людьми і Богом. Кривдити ластівок або зазіхати на їхні гнізда — великий гріх. Знаєш, як наші предки пояснювали виникнення ластовиння? Це, казали вони, кара Божа за те, що колись необачна людина розорила ластів'яче гніздо. На найбільшу удачу може розраховувати той, під чиїм дахом звила гніздо ластівка — адже вона ще й символ сімейного процвітання і благополуччя!

ЄХИДНА

Її австралійське ім'я — колючий мурахоїд — виказує гастрономічні пристрасті тварини. Щелепи, витягнуті у вузький «дзьоб», і кігтисті лапи допомагають докопатися до термітів. Коротконоса єхидна зображена на австралійських поштових марках і монеті вартістю 5 австралійських центів.

ҐЕДЗЬ

Гроза братів наших чотириногих. Смугасті тільця роблять ґедзів схожими на бджіл. Та не такі страшні ґедзі, як їх личинки: самки ухитряються відкласти яйця під шкіру тварин, де вони й розвиваються. Рибалки цікавляться личинками ґедзя, бо на них клює короп.

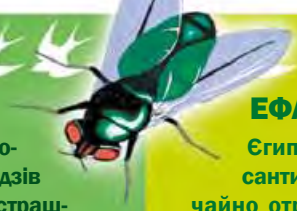

ЕФА ПІЩАНА

Єгиптяни знають цю гарну 60-сантиметрову змійку як надзвичайно отруйну (піддослідна курка вмерла через чотири хвилини після укусу, собака — через чотири години). Її часто використовують у своїх номерах заклиначі змій, щоправда, попередньо, від гріха подалі, видаляють їй отруйні зуби.

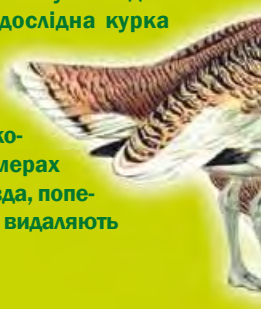

Ластівка чи стриж?

Ластівки гніздяться у всіх країнах, окрім хіба що крайніх арктичних і антарктичних. Там, де різкі відмінності між порами року, ластівки перелітні. У нашій місцевості трапляється міська ластівка, сільська і берегова. Міська відрізняється від сільської коротшим хвостом, білим надхвістям і рівномірно білим черевцем. Берегова ластівка найменша серед усіх.

Звісно, у селах ластівок більше, ніж у містах. Та знаходяться серед них екстремали, які з охотою селяться в гаражах, майстернях, цехах заводів, депо — там, де й хвилини не буває тихо, де люди глухнуть від гуркоту і брязкоту. А птахам — хоч би що! Особливо дивно бачити ластів'ячі гнізда під залізничними і автомобільними мостами, де до постійного гуркоту додається вібрація від поїздів і вантажних машин. І нічого: з гнізд вилітають цілком здорові пташенята.

Часто помилково ластівками називають стрижів. У польоті вони справді як близнюки. Стриж, я б сказала, літун найвищого класу: за весь день може ні разу не сісти на гілку, місцями розганяючись до 150 кілометрів за годину. Тому коли ти бачиш обліплений пташками телеграфний провід — знай, що це ластівки. Аби остаточно переконатися у цьому, можеш у бінокль придивитися до їхніх лапок. У ластівки вони як у звичайної курки, з трьома пальчиками вперед, одним — назад. У стрижа, навпаки: всі чотири пальчики віялом спрямовані вперед. Охопити такою лапкою гілку досить важко. Зате просто чіплятися за найменші виступи на прямовисній поверхні — дерев'яній, кам'яній. Таке положення у стрижа улюблене.

На відміну від ластівок, стриж не будує гнізд, а обходиться дірами, дуплами. При нагоді може й ластівку вигнати-виселити з гнізда.

Двічі один дзьоб не годувати!

Чого ще ми не знаємо про таку, здавалось би, відому пташку, як ластівка? Давай разом з'ясовувати. Чому їх називають розщепленодзьобими, ніби зрозуміло: аби харчуватися на льоту, дзьоб треба мати від вуха до вуха. На кожному крилі по 9 великих махових пір'їн і 9 малих. Лапки слабкі, нетреновані, бо більшість часу ластівки проводять у небі, навіть п'ють і купаються на льоту — на швидкості вдаряються грудьми об воду. Сміливіші пірнають каменем і за секунду вже стріпують воду з пір'їн, голосно при цьому щебечучи.

Гніздяться здебільшого групами, деякі в готових дуплах і дірах, ще інші виривають собі нори у піщаних урвищах. Решта будує собі гнізда із землі і глини, змочених слиною, прикріплюючи їх до стін і балок споруд та скель.

Головна причина довговічності ластів'ячих гнізд у тому, що птахи скріплюють землю солом'яною арматурою. Підібраними у дворах тонкими соломинками, стеблинками прокладають шари грудочок. Ось чому іноді з гнізд звисає рідка «борода» з сухих травинок.

Вигодовують і виховують ненажерливих малюків обоє батьків. Але навіть у найзаклопотанішому сімействі ти ніколи не почуєш сварок, бійок. Зголоднілий молодняк дружно роззявляє роти назустріч мамі чи татові з мухою у дзьобі, але ті самі знають, кого вгостити, двічі поспіль в один дзьоб корм не потрапляє. Підростають пташенята дружно і покидають гніздо разом. Згодом, рятуючись від негоди, молоді ластівки можуть ще вертатися в рідне гніздо на ночівлю. Тут все ще знайоме, рідне, тут дрімають солодкі сни, і мамині пір'їнки гріють так тепло, як у дитинстві. А з настанням холодів вони відлетять у теплі краї. До наступної весни...

ЛАСТІВКА У ПРИСЛІВ'ЯХ І ПРИКАЗКАХ

- ***Ластівка день починає, а соловей його кінчає.***
- ***Ластівка весну починає, осінь закликає.***
- ***Ластівки прилетіли — час сіяти просо.***
- ***Одна ластівка весни не творить.***
- ***Ластівка б'ється у вікно — буде звістка.***
- ***Ластівка в'є гніздо під дахом — у домі пануватиме мир і злагода.***
- ***Ранні ластівки — щасливий рік.***
- ***Якщо ластівка зів'є гніздо, а потім його покине — бути біді.***
- ***Ластівка далеко літає, та весною додому повертає.***
- ***Ластівки низько літають — на дощ, високо — на погоду.***

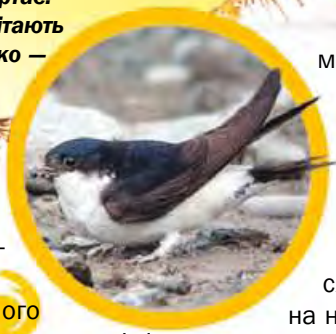

ДРОФА

Катастрофічно зменшується поголів'я цієї мешканки українських степів. По 2-3 яйця відкладають вони у гніздо-ямку, місяць насиджують. А ще через місяць малюки вже самі здіймаються на крильцях. Живляться дрофи комахами, ящірками, мишками, насінням та молодими пагонами рослин.

ЖАКО

Кращий з балакучих папуг, родом із Західної Африки. Природний голос має різкий, неприємний. До неволі звикає легко. Ідеально підходить для дресерування. Живе майже стільки ж, як і людина, тому може стати справжнім сімейним птахом. Здатний запам'ятати в середньому сто слів, легко імітує голоси, інтонації.

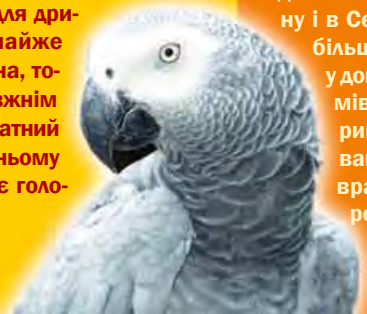

ЕЛЕКТРИЧНИЙ СКАТ

Його можна зустріти біля берегів східної частини Атлантичного океану і в Середземному морі. Найбільші досягають 1 м 80 см у довжину і важать 90 кілограмів. Вилежуються на дні, зарившись у пісок. Здобич вбивають розрядом струму. Може вразити й людину, яка необережно наступила на нього.

Життя у Кірстен Данст — немов кіносеанс

Ото вже потепліло так, що в хаті не всидиш. А вечорами, коли небо розфарбоване різними кольорами, хочеться якусь музику послухати, з друзями погуляти, подивитись щось гарне, та не по телевізору, а на великому екрані.

Одного такого вечора я навіть уявив собі, що небесне тло у нас над головами — це такий велетенський екран, на який можна було би проектувати найкращі фільми. І так, щоб на усе небо!!! Або ще краще — влаштувати літні кінотеатри просто надворі. Кожен би прийшов із своїм настилом, ліг би, підперши голову руками, і дивився кіно на цьому великому небесному екрані. І не тільки фільми про зорі й комети... Хтозна, може колись таку ідею і втілять у життя, а поки що спішу до кінотеатру на фільм, в якому знялась Кірстен Данст. Цю уже доволі відому і ще досить молоду актрису я пам'ятаю за стрічками «Людина-Павук» та «Усмішка Мони Лізи». Подобається мені її манера вільно і просто триматись перед камерою. Здається, що Кірстен почувається на знімальному майданчику наче риба у воді. Оце так мистецтво! Оце так Кірстен Данст!

Дівчина з трьома голосними

Дівчина, в імені та прізвищі якої лише три голосних, народилась 30 квітня 1982 року в затишному зеленому містечку Пойнт-Плезант, штат Нью-Джерсі, США. Татусь Кірстен — німецький лікар Клаус Данст, а матуся — шведка Інес Данст, у минулому власниця художньої галереї. Кірстен опинилась у світі шоу-бізнесу неймовірно рано, із трирічного віку з'являючись у розмаїтих телепередачах. Продюсерам малеча сподобалась, адже була веселої й безпосередньої вдачі. Нарешті її зауважив сам Вуді Ален, знявши в епізоді своєї новели «Крах Едіпового комплексу» у стрічці «Нью-йоркські історії».

Після зйомок у 1989 році родина Кірстен переїхала до Лос-Анджелеса, ближче до кіномекки, що гордо зветься Голлівудом.

Кірстен вступила у кінематограф роллю в готичній фантазії «Інтерв'ю з вампіром». Причому роль цю вона просто з-під носа вихопила у Крістіни Річчі. На знімальному майданчику юна Данст зустрілась носом до носа із живими (!) і цілком реальними Бредом Піттом та Томом Крузом. Знаєш, як вона цьому раділа! Ще б пак!!! Після прем'єри стрічки журнал «People» подав її у список «Найкрасивіших людей 1995 року». Її, ще зовсім малу тринадцятирічну дівчину! Роль маленької нестаріючої дівчинки Клавдії, перетвореної на вампіра, в епічній історії Ніла Джордана про кохання, зраду та самотність, принесла Кірстен престижну премію «Сатурн» від Академії наукової фантастики, фентезі та фільмів жахів, а також нагороду «MTV Movie Awards» і номінацію на «Золотий Глобус».

А потім була участь у кількох не менш відрадних та успішних стрічках: в мелодрамі Джиліан Армстронг «Маленькі жінки» із Вайноною Райдер та Сюзан Сорандон, в екранізації дитячої книги Кріса Ван Алсбурга «Джуманджі» із Робіном Вільямсом та кількох серіях знаменитого серіалу «Швидка допомога» із Джорджем Клуні.

Минуло небагато часу, і Кірстен розривалася між двома павільйонами. В одному з них знімали «Швидку допомогу», а у студії дублювання «Fox» молода актриса озвучувала головну героїню мультика «Анастасія» — доньку російського царя Миколи II.

У 1997 році Баррі Левінсон зняв гучну політичну сатиру «Шахрайство» із Дастіном Гофманом та Робертом Де Ніро в головних ролях. А Кірстен стала тією незабутньою албанською біженкою у псевдорепортажі про балканську війну. А тоді вже були зйомки пригодницького екшну «Солдатики» Джо Данте.

Кірстен зростала разом зі своїми героїнями — свідченням цього стала роль старшої із сестер у яскравому дебюті Софії Копполи «Дівиці-самовбивці». Причому цього ж таки 1999 року Данст мала можливість знятися в іншій, не менш екзистенційній стрічці «Краса по-американськи», але вирішила не розпилюватися і сконцентрувала увагу на роботі із Софією Копполою.

Зранку — до школи, ввечері — на зйомки!

Кірстен Данст — молодчина, адже паралельно із зйомками вона встигала ще й навчатись, а не прогулювати заняття, мотивуючи це напруженим графіком. Після «Дівиць-самовбивць» вона закінчила приватну католицьку школу Нотр-Дам в Лос-Анджелесі. А вже тоді

остаточно замислилась над своєю подальшою кінодолею. Разом з мамою вони навіть заснували власну компанію «Дерев'яні ложки», названу на честь бабусі, котра полюбляла їх майструвати. Як на Кірстен, це був максималістський крок, тому що справа не увінчалась успіхом.

У стрічці Пітера Богдановича «Смерть у Голлівуді» Кірстен перевтілилась у відому актрису німого кіно Меріон Девіс, колишню подругу медіамагната Вільяма Герста. Режисери старанно працювали над тим, щоб якнайефектніше закрутити сюжет. Але... глядачі не «клюнули» на цю стрічку так, як би хотілось її засновникам, тому очікуваного комерційного успіху вона не мала. А от про наступну стрічку Кірстен — мелодраму «Усмішка Мони Лізи» — цього сказати не можна. Вона подарувала дівчині спільну працю із Джулією Робертс. На зміну 1920-м, відображеним у стрічці «Смерть у Голлівуді», прийшла пора 1950-х — ера боротьби жінок за рівні права, за які агітує своїх студенток емансипована викладачка історії мистецтв (власне, Джулія Робертс).

Не залишилась і поза увагою Кірстен у драмі «Вічне сяйво пристрасті» (другорядна роль), де актриса допомагала героєві забути колишню дівчину. А от у романтичній комедії «Уїмблдон» все було значно прозаїчніше — в неї, нову зірочку тенісу, закохався типовий невдаха, і завдяки цьому в його житті відкрилось друге дихання як у професійному тенісному, так і в особистому.

ФІЛЬМОГРАФІЯ

2005 — «Елізабеттаун»
2004 — «Вічне сяйво пристрасті»
2004 — «Людина-павук-2»
2004 — «Вімблдон»
2003 — «Усмішка Мони Лізи»
2003 — «Каєна. Пророцтво»
2003 — «Нерозважність»
2003 — «Життя і смерть Ненсі Ітон»
2002 — «Людина-павук»
2001 — «Котячий нявкіт»
2001 — «Безумна і прекрасна»
2001 — «Вірус кохання»
2000 — «У глибині»
2000 — «Досягни успіху»
2000 — «Ворон-3: Порятунок»
2000 — «Місто удачі»
2000 — «Все пробачено»
1999 — «Дік»
1999 — «Убивчі красуні»
1999 — «Дівиці-самовбивці»
1999 — «Арифметика диявола»
1998 — «Страйк!»
1998 — «Анімовані пригоди Тома Сев'єра»
1998 — «Солдатики»
1998 — «П'ятнадцятирічна і вагітна»
1998 — «Історії з мого дитинства»
1997 — «Шахрайство»
1997 — «Анастасія»
1997 — «Місто терору»
1997 — «Правдиве серце»
1996 — «Мамина ніч»
1995 — «Джуманджі»
1994 — «Жіночка»
1994 — «Інтерв'ю з вампіром»
1993 — «Перед тим, як стемніє»
1991 — «Напнуті нерви»
1990 — «Ватра марнославства»
1989 — «Нью-йоркські історії»

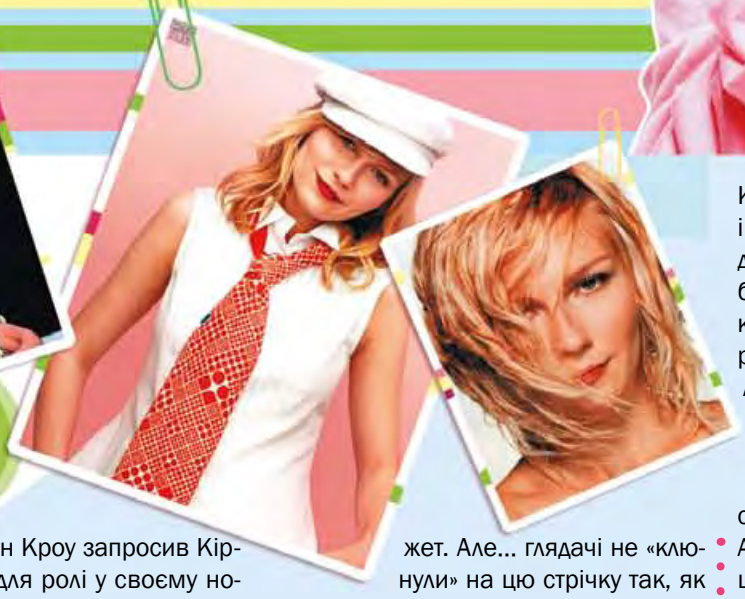

Режисер Камерон Кроу запросив Кірстен на кастинг для ролі у своєму ностальгійному рок-фільмі «Майже знаменитий». І вона дуже сподобалась Кроу, однак... проби на цю роль у Кейт Гадсон були більш переконливими. Та Кроу записав собі координати Кірстен і незабаром запросив вродливу дівчину на зйомку мелодрами «Елізабеттаун». Але через деякий час Кірстен таки зуміла перейти дорогу Кейт і обскакала її у відборі на роль подружки головного героя у кіноадаптації найпопулярнішого в Америці комікса «Людина-павук», який, до речі, став найкасовішим фільмом у 2002 році. Грати роль дівчини супергероя завжди просто, адже публіка переносить свою любов і на тих, кого любить цей супергерой...

Кірстен врятувала від душевного болю і наступного свого персонажа — Орландо Блума у романтичній драмі «Елізабеттаун». У нього, за сценарієм стрічки, помер батько, а сам герой втратив роботу, від нього пішла подруга. Та після дивовижної зустрічі із стюардесою Клер йому вже було не так самотньо і не так гірко.

Цьогоріч заплановано участь Кірстен у стрічці режисерки Софії Копполи «Марія Антуанетта». Не складно здогадатись, що стрічка передбачає оповідь про французьку королеву, яка прославилась своєю марнотратністю. Після революції та занепаду монархії в 1792 році Марію Антуанетту стратили на ґільйотині. Не менш драматичний, зате багатий на психологічні нюанси, персонаж Кірстен чекає в іншій стрічці про 28-річну правозахисницю Марлю Ружичку, котру вбили повстанці в Іраку. Ружичка була засновницею «Кампанії для невинних жертв конфліктів», та за іронією долі сама стала однією з них. Погодься: цілком достойна роль для такої талановитої актриси, як Кірстен Данст. І непоганий приклад для наслідування у Голлівуді.

Світить місяць, світить ясний

— Пундику! Ти чому не вивчив урок?! — грізно блимала через окуляри пані Ганя. Гурман стояв ні пари з вуст і зосереджено роздивлявся носок черевика.

— Я... той... я... цей... — пробелькотів він. І раптом вигукнув: — Та захворів я, пані Ганю! Ось тільки зараз згадав...

— Он як? А що це за хвороба така, що пам'ять віднімає?

— Лунатик я! — промовив Пундик і давай розповідати, як ночами через паркани двометрові стрибає, по дахах ходить, а одного разу серед ночі заліз до холодильника, ум'яв цілий торт, а на ранок нічого не пам'ятав.

Ну, я нашого гурмана відразу розкусив: чого тільки не вигадаєш, щоб двійку тобі не поставили. Бо сон у нього — щоб вам усім так спалося!..

А от лунатики, на жаль, існують не тільки в Пундикових фантазіях. Вони — така ж реальність, як і номер «Класу» в тебе у руках. І не завжди безпечна...

Ходить сон коло вікон...

В одному з оповідань Стівена Кінга герой боїться відкрити багажник своєї машини, бо підозрює, що гучний злочин, про який гуде вся округа, — справа його рук, хоч він про це ні сном ні духом. Може таке статися насправді?

Може, кажуть психіатри. І розповідають таку історію. Колись у місті Торонто, що в Канаді, один службовець залишився без роботи. Він хотів поправити справи картярськими іграми, та тільки наробив боргів. Ніщо йому не клеїлося, все валилося з рук, і мало-помалу він змарнів, позбувся апетиту, втратив сон...

Ну, поспати час від часу йому таки вдавалося, проте сон його був важкий, гнітючий, ніякого полегшення не приносив. А однієї ночі він і взагалі зірвався сонний, схопив ножа, сів у машину, не прокидаючись, проїхав чотирнадцять миль до будинку, де жили його батько й мачуха, і до смерті наполохав їх обох! Прийшовши до тями від їхнього галасу, але не розуміючи, як тут опинився, він попросив у них вибачення і поїхав додому.

Ось така пригода на ґрунті лунатизму. Ні для кого не секрет, що є такі люди, які можуть просто серед сну зірватися з ліжка та й піти собі куди ноги понесуть. Назвали їх лунатиками, бо раніше думали, що гуляють вони лише тоді, коли місяць уповні. Та потім з'ясувалося, що фази супутника Землі тут ні при чому. Просто спостерігати такі мандрівки при місячному освітленні легше, ніж у темряві, та й самі любителі нічних прогулянок ходять там, де світла більше, а надто як ідеться про стрибання по дахах чи інші дива акробатики.

Сьогодні лунатиків частіше називають сомнамбулами (від латинського «сомнус» — сон і «амбуло» — ходжу). Усе, що робиться під час такого сну, робиться з небувалою спритністю. Секрет простий: коли свідомість спить, людина вільна від внутрішньої напруги, страху, скутості, її не хвилює, що вона може щось перекинути чи звідкись упасти. І вона рідко щось перекидає чи звідкись падає.

Зазвичай такі прогулянки закінчуються міцним сном. На ранок людина прокидається, немов нічого й не було, а нічні пригоди вважає сном. Героїня новели Андре Моруа «Дім» розповідає про свій нав'язливий сон, у якому вона відвідує гарний замок. Вона багато разів шукала цей замок і знайшла його випадково в передмісті Парижа. Господарі саме збиралися покинути його, бо сюди занадився якийсь привид. А привидом отим і була ця жінка!

Через те, що лунатики не обмежуються тільки прогулянками, лікарі ввели до вжитку ще один термін: безболісний автоматизм. Сновида діє, наче автомат, часто навіть уві сні повторюючи дії, звичні для свого ремесла. Все це було б доволі потішно, якби не трагічні наслідки цього безсоння.

Не лайтеся з нічними перехожими

Винуватців таких пригод судді зазвичай виправдовують. Хвороба винна, кажуть вони. Сама людина так не підлаштує, щоб щось робити і нічого не пам'ятати, вона чинить зло, сама його не бажаючи й сама від нього потерпаючи.

Нейл Кригер, директор Центру порушень сну в місті Вінніпег (Канада), згідний з виправдальними рішенням суддів, але доповнює: тоді «злочинців мимохіть» потрібно поміщати у клініку та повертати до суспільства тоді, коли ніхто не матиме сумнівів у їхній безпечності для оточуючих. Але за цим ніхто не стежить.

Більшість неврологів та психіатрів сходяться на тому, що сновиди — люди психічно нормальні. Емоційні навантаження, напруження, стреси — цього по вінця вистачить для того, щоб у людини певної вдачі склалася парадоксальна ситуація: вона підіймається, але не прокидається. От і доводиться вдаватися до медикаментів. Крім того, психіатр може навчити пацієнта, як послабити вплив стресу, до котрого той надміру чутливий. Зазвичай вважалося, що сомнамбулізм виникає на стадії дрімоти або так званого повільного сну, коли свідомість уже відключилася, а м'язи ще не розслабилися. У швидкому ж, найглибшому сні, коли людина

бачить сновидіння, це вже неможливо — м'язи її повністю паралізовані. Це правило поширюється на більшість сновид. Але і тут бувають винятки, коли сон людині сниться, а м'язи її працюють. Це явище відкрив у 1986 році Марк Маховолл, невролог з Міннесотського центру сну в Міннеаполісі.

Який сон людини порушений — повільний чи швидкий — і чого можна чекати від неї, все це визначити не важко. Карл Шейк, психіатр з Міннесотського центру, розповідав про сорокатрирічного чоловіка, котрий ночами тероризував дружину, а одного разу мало не задушив. Сам він теж весь час ходив у синцях, бо в темряві постійно то на стілець твердий наткнеться, то з ґанку гримнеться... І так «гуляв» він з п'яти років. А коли мав двадцять п'ять, йому примарилося, що в дім проник злодій. Він, не прокидаючись, узяв та й дременув на машині до батьків, котрі жили за п'ять миль від нього.

Цікаво, що до алкоголю цей пацієнт був цілковито байдужий, наркотиків не вживав, психічних відхилень не мав... Удень він був ніжним чоловіком і люблячим батьком чотирьох дітей, а от уночі...

Аналіз нервових хвиль пацієнта виявив схильність до паніки та агресії. Він смикався, озирався, щось бурмотів, махав кулаками і поривався скочити з ліжка. Прописали йому заспокійливе, і відтоді все пішло належним чином.

АТАС — СНОВИДИ СЕРЕД НАС!

Який відсоток людей можна назвати сновидами? Уточнити ці відомості взявся лікар Гаррі Молдавські та його колеги з Центру сну та хронобіології при університеті в Торонто (Канада). Вони взяли навмання перших шістдесят чотирьох лунатиків, які прийшли на прийом до лікаря, і з'ясувалося, що всякі капості — дрібні та не дуже — у стані сну робило двадцять шість чоловік. Причому тільки троє з них виявилися жінками. Стали вивчати їхній спосіб життя, і тут з'ясувалася цікава деталь: «агресори» нестримно налягали на каву та ковтали всілякі пігулки, бо просто не вилазили зі стресових ситуацій.

З'ясувалося також, що причиною агресії може бути епілепсія і сонне апное — хвороба, вельми поширена в Канаді і США. Апное — це раптові зупинки дихання у сні, котрі закінчуються громовим хропінням. Дихання зупиняється через порушення його регуляції або через анатомічне звуження верхніх дихальних шляхів. Зупинки можуть займати до шістдесяти відсотків усього сну.

Зранку хворого мучать головні болі, а вдень він засинає на кожному кроці. Інтелект його низький, вдача — просто жахлива. Прокидається від власного хропіння лише частково і в цьому напівсні страшний, як бультер'єр без повідка.

Ерик Ностінгер, психіатр із Центру вивчення сну при Пітсбургському університеті (США), висловлює побоювання, що людина, яка скоїла злочин при добрій пам'яті, стане посилатися на сомнамбулізм. І розповів, як у місті Батлер тридцятисемирічний чоловік убив дружину, а потім заявив, що нічого не пам'ятає. Та суд йому не повірив, бо той і при житті загиблої не дуже її шанував.

А в іншому випадку суд виправдав чоловіка, котрий убив дружину під час сну. Шлюб у нього був цілком спокійним, але одного разу вулиця була пробуджена криками: чоловік бив жінку головою об асфальт. Зробивши свою чорну справу, він заліз у машину і спокійнісінько заснув.

Порівнюючи ці випадки, Ностінгер говорить, що коли мова про лунатизм, хворого завжди легко відрізнити від ошуканця.

— Дивна річ, — каже містер Молдавські, — якщо людина калічить сама себе, падає зі сходів, наприклад, то люди охоче цьому вірять. Якщо ж вона у сні скидає зі сходів свого ближнього і каже, що нічого не пригадує, її тягнуть до суду. Та зрештою, по-своєму вони праві, бо себе людина завжди любить більше, ніж своїх ближніх...

Індіянська хитрість

Аркадій Аверченко

Після дзвоника пройшло хвилин з десять, усі вже давно сиділи за партами, а вчитель географії все не з'являвся. Солодка надія почала закрадатися в серця деяких — саме тих, котрі й не розгортали вчора пошарпані підручники з географії... Солодка надія:

— А раптом не прийде зовсім.

Але вчитель таки прийшов на дванадцятій хвилині.

Полосухін Іван схопився, зморщив свою хитру, як у лисиці, гостроносу мордочку і вигукнув зумисно наляканим голосом:

— Ой! Слава богу! Нарешті ви прийшли. А ми тут так розхвилювалися — чи не сталося з вами чого.

— Дурниці. Що зі мною могло статися...

— Чого ви такий блідий, Олексан Ваничу?

— Блідий... Не знаю... Просто в мене безсоння.

— А моєму батькові якось тарган у вухо заповз.

— Ну то й що з того?

— Та нічого.

— При чому тут тарган?

— Я до того, що він теж дві ночі не спав.

— Хто, тарган? — пожартував учитель.

Весь клас догідливо засміявся.

«Тільки б не спитав, — подумали найзатятіші нероби, — бо можна сміятися хоч до вечора».

— Не тарган, а мій батечко, Олексан Ваничу. Мій батечко, Олексан Ваничу, цілих три пуди однією рукою підіймає.

— Дуже радий за нього. Передай йому мої щирі привітання... — дивлячись на Івана, вчитель відсунув стілець і сів.

— Я йому радив іти в борці, а він не хоче. Замість цього служить у банку директором — просто сміх.

Оскільки вчитель уже розгорнув журнал і розмова загрожувала закінчитися, товстун Нечипоренко вирішив «підкинути дров у вогонь».

— Я б на вашому місці, Олексан Ваничу, пояснив цьому дурному Полосухіну, що він сам не розуміє, що каже якусь нісенітницю. Директор банку — це особа шанована, а хто такий борець у цирку...

— Нечипоренко! — грізно сказав учитель, погрозивши йому олівцем. — Це до справи не має відношення. Сиди й мовчи.

Карташевич, котрий сидів на задній лаві, хлопець із дуже тугою головою, вирішив, що і йому треба сторонньою розмовою відтягнути кілька хвилин. Натужився і серед тиші мовив свої слова:

— Мовчання — знак згоди.

— Що таке? — здивувався вчитель.

— Я кажу: мовчання — знак згоди.

— Ну то й що з того?

— Та нічого.

— Ти це до чого сказав?

— Ви, Олексан Ваничу, сказали Нечипоренкові «мовчи». Я й кажу: «Мовчання — знак згоди».

— Дуже доречно. Можна сказати, в самісіньке яблучко. Карташевичу, ти знаєш, коли прийде твоя черга говорити?

— Гм, кхи, — закашлявся Карташевич.

— ...правильно, коли я спитаю в тебе урок. А до того часу сиди і мовчи. Добре?

Карташевич не вбачав у цьому нічого доброго, але змушений був погодитися, стримуючи свій гудючий бас:

— Добре.

— Карташевич через двох хлопців перестрибує, — подумав за доречне повідомити Нечипоренко.

— А мені це навіщо знати?

— Не знаю... вибачте... Я думав, може, вам хоч трохи цікаво...

— От що, Нечипоренко. Ти, брате, хитрий, але я хитріший. Якщо ти скажеш ще щось подібне, я змушений буду написати записку твоєму батькові...

— «До батька тремтливе маля пригорнулось», — продекламував недоречно Карташевич.

— Карташевич! Ходи пригорнися до печки. Хлопці, що з вами? Ви сьогодні подуріли, чи що? Черговий! Що на сьогодні готували?

— В'ятську губернію.

— А-а... Добре-с. Чудова губернія. Ну... спитаємо ми... Кого б нам спитати?

Він подивився на принишклих учнів запитально. Звичайно, відповісти йому міг кожен, не задумуючись. Іванович порадив би спитати Нечипоренка, Патваканов — Блімберга, Сураджев — Патваканова, а всі разом вони щиро порадили би взагалі нікого не питати.

— Спитаємо ми зараз...

Худорлявий мрійливий Челноков спіймав розгублений погляд учителя, опустив голову, але тут же підняв її й не менш розгублено поглянув на учителя. «Ого! — подумав він. — Дивиться на Блімберга. Ану, Блімбергу-друже, тримайся!»

— Челноков!

Челноков бадьоро схопився, захлопнув під партою якусь книжку і сказав:

— Тут.

— Ну? Та невже тут? — здивувався учитель. — От дивно. Ану, що ти нам скажеш про В'ятську губернію?

— Кхе. Кха. Хррр...

— Що це з тобою. Ти що, кашляєш?

— Так, Кхе-Кхе... кашляю, — зрадів Челноков.

— Бідненький... Ти, напевне, добряче застудився?

— Так... напевне... я застудився...

— Напевне... А може, твоєму здоров'ю загрожує небезпека?

— Загрожує, — машинально відповів Челноков і закивав головою.

— Боже мій, який жах! Може, навіть життю загрожує небезпека?

Челноков зробив жалібну гримасу й розтулив уже рота, але вчитель опустив голову в журнал і сказав цілком іншим, попереднім грізним тоном:

— Ну-с... Розкажи нам, що тобі відомо про В'ятську губернію.

— В'ятська губернія, — сказав Челноков, — вирізняється своїми розмірами. Це одна з найбільших губерній Росії... За своєю площею вона займає місце, рівне Мексиці та штатові Віргінія... Мексика — одна з найбагатших і найродючіших країн Америки, населена мексиканцями, котрі ведуть сутички та битви з гверильясами. Останні подеколи виступають спільно з індіанськими племенами шавніїв, гуронів, і горе тому мексиканцеві, котрий...

— Зачекай-но, — сказав учитель, визираючи з-за журналу. — Де ти у В'ятській губернії знайшов індіанців?

— Та ні, не у В'ятській губернії, а в Мексиці.

— А Мексика де?

— В Америці.

— А В'ятська губернія?

— У... Рос... сії.

— Так до чого ж тут Мексика. Давай ти мені краще про В'ятську губернію розкажи.

— Кгм... Ґрунти В'ятської губернії мають мало чорнозему, клімат там суворий, і тому хліборобство йде з труднощами. Жито, пшениця та овес — ось що переважним чином може рости на цьому ґрунті. Тут ми не зустрінемо ані кактусів, ані алое, ані чіпких ліан, котрі, перекидаючись із дерева на дерево, утворюють у диких лісах непрохідні хащі, котрі з важкістю долає томагавк відважного піонера Далекого Заходу, котрий сміливо просувається вперед під непогамовні крики мавп та різноколірних папуг, які оглашають повітря...

— Що?

— Що оглашають, я кажу, повітря.

— Хто і чим оглашає повітря?

— Папуги... криками...

— Одного з них я чую. На жаль, про В'ятську губернію він нам нічого цікавого не розповідає.

— Я, Олексан Ваничу, про В'ятську губернію й розповідаю... Народонаселення В'ятської губернії складається з великоросів. Головне їхнє заняття — хліборобство та полювання. Полюють на хутряного звіра — на вовків, ведмедів та зайців, бо інших звірів у В'ятській губернії немає... Немає тут ані хитрих, гнучких леопардів, ані ягуарів, ані величезних лютих бізонів, котрі цілими стадами спокійно пасуться у своїх льяносах, поки влучна стріла індіанця чи куля з карабіна скватера...

— Кого-о? — окуляри вчителя від здивування сповзли на самісінький кінчик носа. — Куля з карабіна кого?

— Скватера.

— А то ще що за звір?

— То не звір, Олексан Ваничу, а такі... знаєте... американські поміщики...

— І вони живуть у В'ятській губернії?

— Ні... я — до слова прийшлося...

— Челноков,Челноков... Хотів я тобі поставити п'ятірку, але — до слова прийшлося, і поставлю двійку. Нечипоренко!

— Тут.

— Я тебе не про це питаю. Говори про В'ятську губернію.

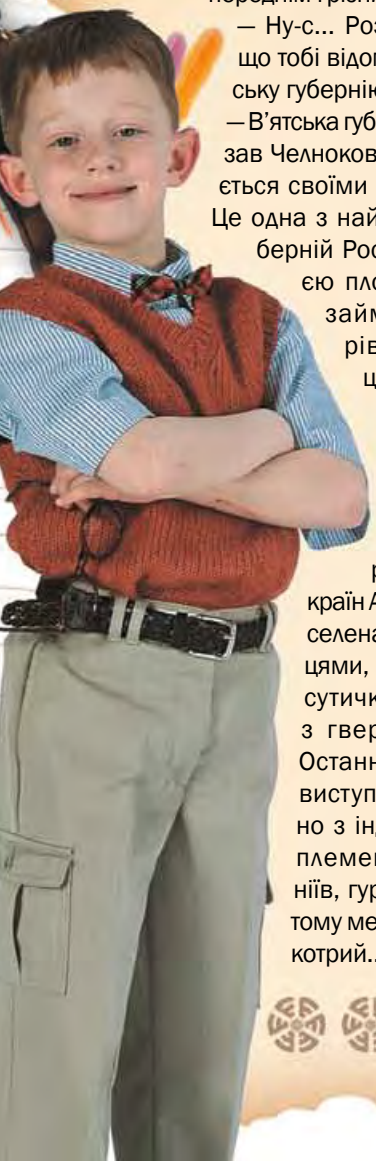

Нечипоренко зблід, як смерть, і за усталеним звичаєм сказав про В'ятську губернію:

— Кхе.

— Ну, — заохотив учитель.

І раптом — усі серця тенькнули — в коридорі несамовито продзеленчав дзвінок на велику перерву.

— Як прикро! — розпачливо зітхнув Нечипоренко. — А я хотів відповісти урок на п'ятірку. Якраз сьогодні усе добре вивчив...

— Це правда? — здивовано запитав учитель.

— Правда.

— Ну, так я тобі поставлю... теж двійку. За компанію. Бо ти забрав у мене цілих півгодини.

Бо лоза звістує —
вона свято чує,
Що вже недалечко
свячене яєчко:
крашанки, крапанки,
скробанки, дряпанки,
писанки, галунки —
сонячні пестунки!

Ігор Калинець

Писанка — сонце в долонях!

Зайшов я до Киці в гості — тільки-но ступив на поріг, як чую, воском пахне, та такий дух, що аж паски захотілось... Киця сидить на кухні — над яйцями «ворожить», у різних барвниках їх «купає» та так зосереджено, що моєї появи просто не зауважила... Нарешті я прокашлявся, і аж тоді Киця якось відсторонено подивилась на мене... «Це я, — кажу, — привіт!» Аж тоді вона ніби повернулась на грішну землю. Та так і залишилась сидіти над столом із недописаним яйцем...

Сонце-писанка!

Зараз ми сприймаємо писанку винятково як християнський символ, готуючись до найбільшого свята — Великодня. А й справді, християнська традиція зробила писанку атрибутом Христового воскресіння і додала до предковічних символів трохи своїх або ж надала споконвічним власного значення. Однак розписане яйце має кількатисячну історію, а символи на ньому — глибоку мудрість, закодовану генетичну пам'ять народу. Цікаво й те, що найдавніші писанки знайшли у різних куточках світу: в Україні, на території Європи, навіть в Африці. Знаходили писанки у могилах і курганах. Археологи вважають, що саме ці символічні речі супроводжували людину в інший світ.

Цікавинка про писанку: перш ніж в Україні з'явився унікальний Музей Писанки (в Коломиї), відкритий на честь одного із Гуцульських фестивалів кілька років тому, пам'ятник цій легендарній символіці з'явився в Канаді стараннями тамтешніх українців-емігрантів. Сталось це в ті часи, коли про українську традицію, а тим більше про християнство і молитву, було заборонено говорити на території колишнього Радянського Союзу, у складі якого перебувала й Україна.

У багатьох міфологіях існує легенда про те, що світ народився з яйця. Згадай казочку про яйце-райце, і тоді стане цілком зрозуміло, чому писанка — символ універсальний і чому найбільше нагадує сонце. У слов'ян яйце було праобразом космосу, де шкаралупа — це небо, плівка — хмари, білок — вода, жовток — земля. Наші пращури присвячували писанку богові Роду, який, перетворившись на сокола, зніс золоте яйце, і з того яйця повстав Всесвіт.

Озброєні писачками!

Кожен, хто вміє тримати в руках писачок, може перевірити свої мистецькі здібності та підготуватись до Великодня самостійно. Варто лише захотіти. Навряд чи твою писанку відразу рекомендують на виставку... Але якщо ти постараєшся, принести до церкви розписані власноруч яйця буде можна.

Для писанок зазвичай беруть яйця курей, журавлів, качок, а також диких голубів. Справжнім шиком є писанка, виконана на страусиному яйці. Тепер це також стало можливим, позаяк в Україні з'явились страусині ферми. Та й погодься, що поле для діяльності на такому яйці — значно ширше, справжній полігон для фантазій!

У кожній родині виготовляють різну кількість писанок — від 12 до 60. Якщо є дівчата на виданні, то «стратегічні запаси» розписаних яєць повинні бути багатими. Почнімо з того, що тобі потрібен писачок — його можна купити на вернісажі або зробити самотужки. Це — металева конусна трубочка, яку кріплять до дерев'яного держачка. Ним будеш черпати віск і розігрівати над свічкою. Для писання беруть лише чистий бджолиний віск. Деколи до нього додають трохи сажі, щоб краще було видно нанесений малюнок, оскільки розтоплений віск прозорий і не завжди добре проглядається на яйці. Розігрівати його слід над свічкою — це і романтично, і раціонально. Та й вогонь живий.

У давнину писали на сирому яйці, аби не зруйнувати первісну структуру світобудови і не знищити паросток життя, який уже заснувався всередині. Зараз розписують на варених яйцях, які святять, а потім їдять. Тепер залишилось тільки дізнатися, що зображати на поверхні.

Перш ніж братися за писачок, чітко уяви, що саме символізуватиме розписане тобою яйце. Подумай, можливо ти комусь його подаруєш. І яке послання в такому випадку «прочитає» адресант. Пам'ятай, що існують певні правила розпису яєць, які не можна порушувати в жодному разі. Всі малюнки мають розташовуватися на писанці у чіткому порядку. Тому переглянь малюнки та їхнє символічне значення, що представлені нижче, і з легким серцем розпочинай роботу.

Кольори

Крашанки червоного кольору присвячували богові Сонця й означали радість життя, а для молодих — любов і надію на одруження. Червоний з білим символізують пошану до духів та подяку за охорону від злих сил.

Жовтий колір символізує місяць і зірки, а в господарстві означає добрий урожай, приріст покоління і тепло.

Блакитний колір присвячений небові, повітрю, а значить здоров'ю. **Туркусова (бірюзова)** барва — це ні синя, ні зелена. Нею пишуть квіти, і ця фарба добре компонується із жовтою, рожевою і червоною.

Зелений колір — втілення весни, воскресіння природи, багатство рослинного і тваринного світу.

Коричневий колір — матір-земля, її врожай і щедрість до людини.

Чорна барва — надра землі, трясовина, чорний крук, чорна ворона, буря, негода і нещастя. Чорна з білим — жалоба і пошана до духів. Чорний колір знаменував пору досвітків та ночі до третіх півнів, а тому чорна писанка особливо зачаровувала злі сили.

Поєднання чотирьох або п'ятьох кольорів означає родинну гармонію, щастя, мир і любов.

На будь-який смак

Писанка — сире яйце, на якому нанесено символічні рисунки. Зазвичай на писанці є кілька кольорів. Люди у давнину вважали, що символічні знаки, нанесені на писанку, мають для людини магічне значення, тому писанкарка не мала права вносити зміни у малюнок, як не можна змінювати слів молитви. Писанка проходить усі етапи свого «народження» — воду, вогонь, віск і фарби. А сам процес розписування писанки триває, немов медитація.

Дряпанка — лінії та крапки видряпують на поверхні гострим цвяхом, старою бритвою, шевським шилом, грубою голкою.

Крашанка — варене яйце, зафарбоване в один колір: червоний, жовтий, зелений, синій, бузковий, чорний. Саме крашанкою Киця збирається розговітися на великодніх забавах. У деяких місцевостях їх ще називають «сливками», «галунками», бо до природних барвників додають алюмінієвий квасець для того, аби фарби краще замальовували шкаралупу яйця.

Мальованка — розписана акварельними фарбами, гуашшю або спеціальним лаком за допомогою пензлика. На них переважно рослинні орнаменти.

Інші види техніки. У словаків поширеною є аплікація на писанці із соломки. Гарно і багато виглядає дерев'яне яйце, вбране у «сорочку» з бісеру. Ще курячі яйця видувають і обклеюють по колу кольоровими нитками. На них також наклеюють бісеринки, стрічки, штучні квіти тощо. Головне — аби трималося!

КОЛО — як знак досконалості, повнота життя і безсмертя, бо виявляється у природі постійним відродженням життя або кругообігом; образ безконечної Божої любові.

СОНЦЕ також зображали у формі кола як центр небесного простору. Бог — це світло, і тому символом Бога є сонце.

ХРЕСТ — інакше «четвероріг» — як знак чотирьох сторін світу, чотирьох пір року, чотирьох вітрів, згодом поєднався із християнським символом відкуплення, яким церква усе благословляє і освячує.

ТРИКУТНИК і **ТРИРІГ** — поєднання трьох земних стихій — вогню, повітря і води; батька, матері й дитини; символ безсмертя, який із приходом християнства став символом Пресвятої Трійці; класичне число культових повторень.

ДЕРЕВО ЖИТТЯ — ознака небесної осі, скарбниця життя, що поєднує в собі тривалість і минущість, стійкість та рішучість, силу і слабкість, верх і них. У Святому Письмі дерево життя посідає центральне місце. Це — символ Божої мудрості, вкорінення у Божу Волю і Боже Довір'я.

СПІРАЛЬ — знак вегетативної та органічної плодючості, символізує біг часу. Це також символ порядку таїнства літургійного року.

ЗОРЯ є знаком неба, символом долі, Христового царства, Пресвятої Богоматері.

СВАСТИКА — один із найдавніших символів святого вогню і сонця, символ безсмертя.

БЛИСКАВКА — небесний караючий вогонь, божий вістун.

КОЛОССЯ і **ЗЕРНО** — уособлення наших предків, символічне зображення святої їжі, символізує Воскресіння, пізніше — символ Євхаристії.

ЦЕРКВА-ВЕЖА — символ святої гори, прагнення до висот.

ГРАБЛІ — знак дощу, горішньої й долішньої води, що вийшла з неба й землі.

ОЛЕНЬ — зображений ріг оленя є символом проміння вранішнього сонця. У християнстві олень є символом шукання Бога і взаємної допомоги.

КІНЬ — Бог-Сонце їхав по небу на вогненних конях, тому кінь — символ невтомного руху, нестримної швидкості. У християнстві — це безстрашний віщун віри, який летить у світ, готовий на смерть.

РИБА — представляє воду і так, як вода, є символом життя і смерті. У християнстві риба — символ новохрещених.

Едвард Тіч — голова з пайцу

Хіба ж є у світі щось страшніше, аніж невиправна людська жорстокість? Пригадай собі хоча б непримиренного Волдеморта, чорного лорда із «Гаррі Поттера»! Жорстокими і нещасними водночас були чи не всі диктатори на землі. Здійснивши один злочин, їх тягнуло на інші... Саме таким — жорстоким і непримиренним — виявився герой нашої сьогоднішньої пригоди — Едвард Тіч, якого недаремно прозвали Чорною Бородою. За своє бурхливе життя він пролив ріки людських сліз і моря крові. Діти залишалися сиротами, а жінки — рабинями. Тіч гадав, що зло супроводжуватиме його у вічність... Але й на нього знайшлась кара.

Едвард Тіч народився в 1680 році в Бристолі. Його справжнє ім'я Джон. Про дитинство та юність його немає ніяких відомостей. Відомо лише, що освіти він не мав навіть початкової, — читати й писати не вмів зовсім. Але існує одна цікавенька гіпотеза про те, що колись він був найманим інструктором, про що свідчить його прізвисько Тіч, яке з англійської перекладається як «вчити, навчати». Так-от, у 1716 році, будучи найманцем-інструктором з рукопашного бою, Тіч познайомився з місцевим кримінальним авторитетом острова Нью-Провіденс Бенджаміном Горнголдом. Той забіяка очолював чималу ватагу розбишак і шукав собі подібних... Горнголд просто заволав від захвату, коли майже двометровий і кремезний молодик Тіч поклав на лопатки п'ятьох озброєних піратів — причому зробив це голими руками. Горнголд взяв Едварда Тіча під своє крильце і нагородив кораблем, якого сам Тіч охрестив «Помста королеви Анни». Вчені довго ламали голову над тим, чому Тіч обрав саме таку назву. За кого чи за що він мстився, і кому саме... Не відомо.

Незабаром Горнголд потрапив під «амністію» — тобто його помилували, вручивши королівське прощення. Окрім старого вовка, таке прощення одержали ще багато піратів, навідріз відмовившись від «Веселого Роджера». А Едвард Тіч, мабуть, не на жарт увійшов у раж, бо не захотів ні королівської милості, ні спокійного життя, ні мирного співіснування. Отож проклявши і свого наставника, і всіх королів разом узятих, він гордо здійняв чорне знамено із зображенням скелета і полум'яного серця, з якого крапала кров, та й подався світ за очі.

У полон він брав тільки молодих та вродливих дівчат і дружин високих посадовців та колоністів. На кораблі Тіч утримував цілий гарем. Мужчин жорстоко убивав та викидав за борт. Оповідали, що перед наступом Чорна Борода наливав собі кухоль рому, всипав туди добрячу жменю пороху, підпалював його і випивав увесь цей «коктейль», оком не зморгнувши. У бою він заміняв щонайменше десятьох. Його чорна і жорстка, немов щітка, борода, сягала пояса. Під час поєдинків Тіч вплітав під капелюхом запалені гнотики: тліючи, вони обвівали димом двометрового гіганта. Все це вкупі з його очиськами, погляд яких від природи був диким та жорстоким, робило його настільки страшним, що неможливо було уявити собі, що в пеклі живуть іще страшніші фурії.

Його боялись усі — і вороги, і друзі. Якось на відпочинку, сидячи у колі своєї команди, Тіч отак ні сіло ні впало задув свічки, витяг два пістолети, схрестив під столом руки та й вистрелив навмання і влучив у коліно помічникові капітана Ізраелю Гендісу, і той до кінця своїх днів

Прототип капітана Флінта

Це сталося 22 листопада далекого 1718 року: свавіллю Едварда Тіча на прізвисько Чорна Борода настав довгоочікуваний кінець. Тіч увійшов в історію як найжорстокіша людина і став прототипом капітана Флінта в романі Стівенсона «Острів скарбів».

залишився старим кульгавим піратом. «Якщо я не вбиватиму когось із вас, хлопці, то ви ще й забудете, хто я такий», — хизувався перед іншими Тіч.

Зі своїми численними дружинами (а у цьому, як я вже казав, він собі не відмовляв) Тіч розважався так само жорстоко, як і з командою: змушував їх танцювати, стріляючи у підлогу, як заманеться. Іноді він зачиняв жінок у печерах, де беріг награбоване, і жінки помирали там від спраги та голоду. Він розвішував їх на «реях», аби «підсохнули», змушував робити чудернацьку фізкультуру — коротше кажучи, знущався, як міг.

Кара на ваші голови!

Станом на 1717 рік команда Чорної Бороди становила 500 осіб і мандрувала на шести суднах. Здавалося б, успіхи мають супроводжувати його завжди і всюди. Та не так сталося, як гадалося. Команда жорстоко поплатилась: після чергової серії успішних грабунків та погромів прибережних селищ людей Тіча почала косити невиліковна хвороба. Кара Господня зійшла на їхні голови, і безсоромні гультіпаки-пірати один за одним почали гинути від страшних хвороб.

Треба було негайно дістати медикаменти, аби зупинити цю пошесть. Чорна Борода відрядив на берег спеціальний загін зі ста осіб. Мерові Чарльстона він пообіцяв жорстоко помститися, спалити усі кораблі в порту, потрощити усе довкола, якщо він вдасться хоч до найменших дій проти його піратів. І мер послухався: не тільки дозволив піратам походжати Чарльстоном, але й видав потрібну кількість медикаментів. Тіч визволив заручників і подався у Бот (Північну Кароліну), аби підлікувати команду.

Губернатор Північної Кароліни Чарльз Іден пособляв Чорній Бороді — той ділився з ним награбованими скарбами. Обурені такими безчинствами, жителі Північної Кароліни звернулись до губернатора Вірджинії Олександра Спотсвуда, і той урочисто пообіцяв порішити з недолюдком. Саме у цей час у водах Вірджинії з'явились два патрульні кораблі його величності — «Лайм» і «Перл». Командував ними лейтенант Роберт Мейнард. Затока Окракоут, де в цей час перебував Тіч, була занадто мілкою для важких військових кораблів. І тоді губернатор спорядив для команди Мейнарда дві легких шлюпки, призначивши нагороду 100 фунтів за голову Чорної Бороди.

Останній бій Тіча

Роберт Мейнард відчалив 17 листопада 1718 року, і лише через п'ять днів підійшов до затоки Окракоут. Помітивши наближення Мейнарда, Чорна Борода наказав готуватися до бою. Незважаючи на обережність, обидва судна відразу сіли на мілину. Піднісши своє страхітливе знамено, Чорна Борода впритул підійшов до шлюпок. Залпом із восьми гармат одразу ж рознесло 20 осіб і вщент зруйнувало одну шлюпку. Судно Мейнарда мало що пошкодило. Наказуючи своїм людям сховатися внизу, Мейнард залишився біля керма. Тіч тим часом хильнув свого улюбленого «коктейлю» і з новою силою та ще більшим завзяттям кинувся на Мейнарда, аби відірвати йому голову. Однак на підмогу капітанові вискочили королівські солдати, почалась справжня бійка. Усе вирішив поєдинок між Мейнардом та Чорною Бородою: вони одночасно розрядили пістолети, і куля потрапила у груди піратові Тічу. Авжеж, жорстокий морський вовк навіть не помітив рани і тому кинувся на Мейнарда та й розрубав навпіл клинок лейтенанта, а потім заніс над ним свою абордажну шаблю...

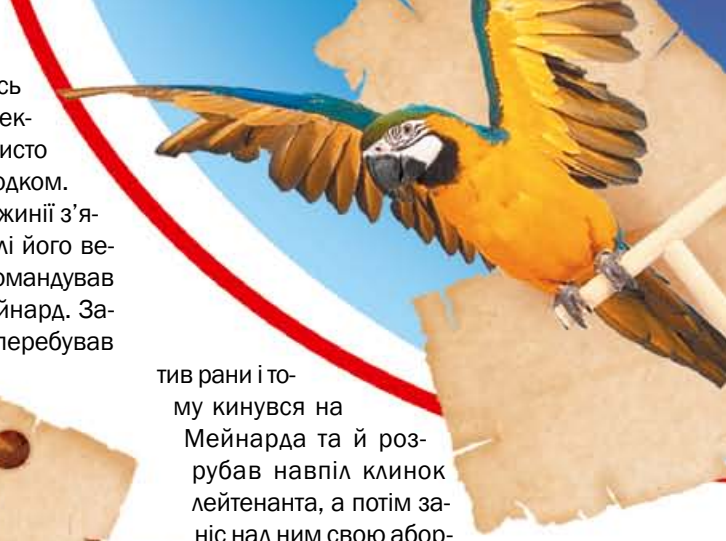

Усе, що було потім, розчинилося в тумані історії. За однією з версій, англійський матрос кинувся на Чорну Бороду та й порішив його, за іншою — самі пірати вирішили прикінчити свого кровожерливого ватажка. Так було чи не так, але убити Тіча було непросто. Кажуть, у нього розрядили сім куль, нанесли понад 20 глибоких ран шаблею, аж поки Тіч не гепнувся на палубу, немов велетенський лантух. Тільки тоді пірати зупинили свою помсту. Але їх чекала така ж невесела доля: усіх пов'язали і за кілька днів повішали — за свої злодіяння довелося відповісти сповна.

Мейнард поспішив у Вірджинію по нагороду. А губернатор Північної Кароліни Іден щез наче його корова язиком злизала. Щезли і незліченні багатства, що належали Чорній Бороді. Історики вважають, що ці скарби стали фундаментом для статків Рокфеллерів. Та є все ж підстави вважати, що на безлюдному острові Амелія ще колись-таки знайдуть награбовані скарби Чорної Бороди — на загальну суму близько двох мільярдів сучасних американських доларів.

А ЯЄЧКО НЕ ПРОСТЕ...

За церковною традицією фарбувати яйця потрібно напередодні Великодня, у Чистий четвер. Аби при варінні вони не потріскали, у воду додай столову ложку солі (можна також попроколювати маленькі дірки на одному кінці кожного яйця). І не забудь протерти їх мильним розчином або спиртом — фарба лягатиме рівномірно.

8 способів фарбування яєць

У лушпинні з цибулі. Це найвідоміший і найдоступніший спосіб. Яйця помити. Приготувати відвар з лушпиння цибулі, дати йому настоятися. Чим довше готувати відвар (хоч би півгодини) і чим більшу кількість лушпиння взяти, тим насиченішим буде колір. Яйця опустити в настій, довести до кипіння і варити 10 хвилин. Вийняти й остудити.

Фарбування в різноколірних нитках Перед початком фарбування потрібно обмотати яйця різноколірними нитками, тоді на них «вимальовуються» цікаві рисочки.

Соками різних плодів і овочів Варені яйця натри соком буряка, моркви, шпинату.

Кип'ятіння у фарбувальному відварі. Поклади яйця у каструлю, залий водою. Додай чайну ложку оцту і натуральний барвник. **Світло-червоний колір** дає буряк, чорниця; **оранжевий** — цибулиння; **жовтий** — апельсини, морква, шкаралупа волоського горіха; **світло-зелений** — листя шпинату, кропива; **синій** — листя червоноголової капусти; **коричневий** — кава.

Кип'яти яйця 15 хвилин. Вони матимуть більш яскраве забарвлення, якщо ніч потримати їх у холодильнику.

Фарбування яєць «у цятку». Для цього мокрі яйця обкачай у сухому рисі, загорни у марлю (кінці марлі треба щільно зав'язати ниткою, щоб рис прилип до яйця) і вари у лушпинні з цибулі звичайним способом.

Мармуровий ефект. Перед варінням обгорни кожне яйце в лушпиння з цибулі і зверху зав'яжи бавовняною ниткою.

Фарбування в шовкових клаптиках. Звари яйця у воді з содою. Загорни у різноколірні шовкові клаптики, перев'яжи ниткою. Знову прокип'яти у цій воді, дай вистигнути, розгорни латочки. Сухі яйця змасти олією.

Барвниками з пакетиків. Читай інструкцію. Не забудь у фарбу додати трохи оцту, щоб вона лягала рівномірно.

ЖИТТЯ У МЕРЕЖІ

Інтернет, безсумнівно, геніальний винахід. Пірнути у нього — суцільне задоволення. Але для більшої певності треба мати якісь маячки у морі інформації. Ну, скажімо, знати, що інформацію найкраще «тягнути» через пошукові системи. Ось адреси найпоширеніших з них:

http:/www.google.com;
http:/www.yandex.ru;
http:/www.rambler.ru;
http:/www.yahoo.com;
http:/www.meta.com.ua.

На сайтах **www.bankreferatov.ru** та **www.referatov.net** шукай реферати з усіх предметів шкільної програми.

Сотні обгорток від початку століття до останніх гітів — на **www.fantik.com**. Цікавишся гороскопами, кулінарними рецептами, секретами краси — тобі на **www.devichnik.ru**. Для гармонійних особистостей, яким цікаво все: стародавні цивілізації, рідкісні тварини, космос, ядерна фізика — сайт **www.n-t.org**

«ШВИДКА ДОПОМОГА» ДЛЯ... СТІЛЬЦЯ

Улюблений стілець розхитався? Спробуй його відреставрувати самотужки. Насамперед розбери його на складові частини і грубою шліфувальною шкуркою зітри на з'єднаннях сліди старого клею. Тоді візьми клей «Момент». Змасти вузли з'єднань, постав усі деталі стільця на місце і простукай їх молотком, «голову» якого попередньо обмотай ганчіркою. Міцно стягни деталі стільця товстою мотузкою і залиши так на одну добу. М'якенько посидіти!

Затерті місця на шкіряних диванах або кріслах відновлюють, протираючи чистою фланеллю, змоченою в яєчних білках (ледь збитих). Для чищення меблів, обтягнутих плюшем, ліпше взяти клаптик м'якої тканини, змочений у теплій воді, і «пройтися» за ворсом — так він не пошкодиться.

ДУМКИ ВГОЛОС

Якщо читач не знає письменника, то винен у цьому письменник, а не читач.

Пишуть тільки втрьох: розум, чорнило та перо.

Перо пише погано, якщо в чорнильницю не додати хоч би кілька крапель власної крові.

Стислість — сестра таланту, а теща — гонорару.

Геніальні твори вміщаються в серці однієї людини.

Життя — сонце, письменник — дзеркало, слова — сонячні зайчики.

Натхнення — це нагорода за каторжну працю.

Музикантів люблять, коли вони грають.

Без пісень рот тісний.

Життя безмежне, мистецтво нескінченне.

ДЖОЗЕФ ПУЛІТЦЕР: «МАЮ ЧЕСТЬ НАГОРОДИТИ...»

Цей американський газетний магнат угорського походження заснував престижну премію. Вручають її за досягнення в галузі літератури, журналістики, музики і театру... Свого часу пан Пулітцер дуже вміло привертав увагу читачів до своїх газет: друкував статті про резонансні злочини, журналістські розслідування, гумористичні замальовки, спортивні новини і розмаїті сенсації. У жовтні 1911 року 65-річний Джозеф Пулітцер помер, залишивши абсолютно несподіваний заповіт: його останньою волею стало заснування Школи журналістики при Колумбійському університеті і фонду його імені. На ті часи сума була величезною — 2 мільйони доларів.

З 1917 року премія, названа Пулітцерівською, вручається щорічно. Щороку в квітні президент Колумбійського університету оголошує про її присудження. 90 членів журі обирають серед тисяч претендентів найдостойніших у різних номінаціях. З 1942 року до усталеного переліку додалася премія з фотожурналістики.

Пулітцерівська премія є однією з найпрестижніших у світі, і кожен журналіст мріє отримати її. Це своєрідний «Оскар» у журналістиці.

ТЕПЛОКРОВКА З «АРКТИЧНИМ» РОДОВОДОМ

Гавайські острови з'явилися декілька десятків мільйонів років тому — за геологічними мірками зовсім недавно. Усі тварини і рослини, що населяють цей архіпелаг, прибули сюди з інших континентів. Тож донедавна біологи вважали, що фіалки, які цвітуть тут пишним килимом, — переселенці з Південної Америки. Але після детального дослідження виявилося, що насправді вони мають спільні корені з... арктичними рослинами. Їхні «предки» прибули сюди разом з перелітними птахами з Аляски, що на зиму перебираються в теплі краї і, буває, переносять у дзьобах насіння різних рослин. Насінини, які при такому далекому перельоті не втратили життєвої сили, потрапивши на родючий ґрунт тропічних лісів, проросли і дали життя новим для архіпелагу рослинам — фіалкам.

У Європу фіалка потрапила з Танзанії (Африка). Там у горах 1892 року її кольорові голівки привернули увагу швейцарця барона Сен Поля — великого любителя квітів. Від нього квітка отримала своє ботанічне ім'я — сенполія — і почала тріумфальну ходу світом.

КОМУ НЕ ПОТРІБНЕ СОНЦЕ?

Довгенько біологи вважали, що сонячна енергія — необхідна умова для існування життя. І лише в 1977 році на дні Тихого океану вперше була знайдена справжня оаза, мешканці якої ніколи не бачили світла. Невідома доти екосистема утворилася біля гарячого джерела — підводного гейзера, що з'явився на розломі земної кори. Десятки видів бактерій ростуть і розвиваються тут за рахунок окислення заліза, сірки, марганцю і сірководню. На нестачу «хімічної їжі» мешканці морських глибин не скаржаться, оскільки біля підводних гейзерів вода по тріщинах розлому потрапляє в надра і збагачена різними речовинами повертається назад в океан. Сотні невідомих раніше живих організмів аж кишать на дні біля гейзерів: мікроби, двостулкові молюски, мідії, краби і риби. Найдивовижнішими представниками цієї фауни виявилися гігантські черв'яки без очей, рота і шлунка. Вони існують за рахунок симбіозу з бактеріями, які живуть усередині черв'яків і синтезують всі необхідні речовини. Є на глибині й організми, що живуть в екстремальних умовах — безпосередньо на стінках джерел, звідки виривається нагріта в земних надрах вода. Так, один з видів черв'яків, знайдених біля підводних гейзерів, здатний витримати температуру до +100 °С, тобто виживе й в окропі. І не забувай про тиск товщі води!

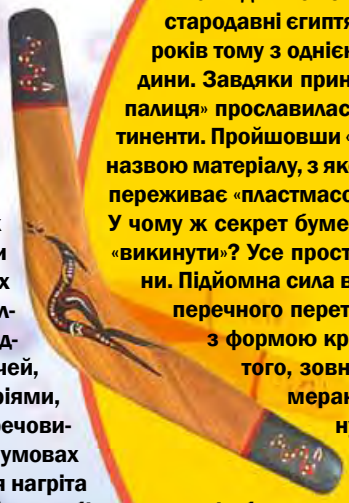

ВІЧНЕ ПОВЕРНЕННЯ

Бумеранг — парадоксальний винахід. Зігнута палиця, яку, як вважають історики, використовували для полювання на деяких птахів і тварин ще стародавні єгиптяни, піднялася в повітря багато тисяч років тому з однією лише метою — повернутися до людини. Завдяки принципу «вічного повернення» «літаюча палиця» прославилася на весь світ, завоювала різні континенти. Пройшовши «кістковий» і «дерев'яний» періоди (за назвою матеріалу, з якого його виготовляли), нині бумеранг переживає «пластмасовий».

У чому ж секрет бумеранга? Чому його не можна «викинути»? Усе просто: «винуваті» фізичні закони. Підйомна сила виникає завдяки формі поперечного перетину бумеранга, яка схожа з формою крила літака або птаха. Крім того, зовнішня опукла поверхня бумеранга створює велику підйомну силу порівняно з його нижньою плоскою поверхнею, що змушує бумеранг у польоті обертатися навколо власної осі. Можеш переконатися у всьому на практиці, але будь обережний: голови не втрать.

ГЕТЬ РОБОТУ! ГЕТЬ НАВЧАННЯ! В НАС — ВЕСНЯНЕ СЛАБУВАННЯ!

Сонце в небі світить яскравіше, природа квітне та буяє пахощами свіжості, пташки от-от із вирію поприлітають, а наші Класні герої — як ведмеді після зимової сплячки: сонні, похмурі, байдужі. Джо після тренування ледве-ледве ноги переставляє. Пундик весь свій апетит утратив і за обідом навіть добавки не просить. Колібрик на уроці руку тягне мляво, немов з останніх сил, немов вона йому от-от назад на парту впаде. Джексон ходить як у воду опущений, і я навіть не пам'ятаю, коли востаннє чула його гру на гітарі. І тільки Киця ще не пускається берега — то зранку я її у парку бачу, ще перед уроками, то прогулюється у дворі перед сном. Одне слово, бадьориться за всіх. Неначе розуміє, що коли й вона ще здасться, то це буде повна капітуляція Класної компанії перед весняною втомою.

Від весняного спаду самопочуття не застрахований ніхто — ні дорослі, ні діти. Причому діти навіть більше, ніж дорослі. Щойно настає пробудження природи, як вони починають гірше вчитися, скаржаться на головні болі, на втому, на сонливість...

Причини такої втоми цілком зрозумілі: за довгу та холодну зиму організм витратив свої ресурси, овочі та фрукти майже втратили вітаміни, навантаження в багатьох дітей непомірно велике. А попереду ще кінець навчального року з його важкими контрольними, а в когось на носі екзамени — випускні, вступні... Одне слово, є від чого чухати потилицю.

Втома — це сигнал нашого організму про те, що навантаження стають нестерпними. Звичайна перевтома зазвичай минає після тривалого сну та гарного відпочинку. Як казала одна відома актриса: «Якщо я відчуваю втому, то не борюся з нею, а навпаки, дозволяю собі полінуватися день-два, а потім із новими силами поринаю в коловорот життя». То, може, й нам повчитися у неї?

А взагалі порад, як поводитися під час весняної втоми, чимало. Якщо зібрати всі докупи, то вийде ось такий «порадничок».

Дотримуйся чіткого розпорядку

Найбільше втома любить тих, хто погано дотримується режиму дня або ж і взагалі його не має. Тож якщо за тобою водиться такий грішок, детально розпиши свій день так, щоб тобі точно було відомо: що, коли і після чого ти робитимеш упродовж дня. Складаючи собі такий розпорядок, пам'ятай: робота має чергуватися з відпочинком; лягати спати треба вчасно, в один і той самий час; а якщо ти вчишся в другу зміну, це не означає, що можна прокидатися опівдні.

А ввечері, перш ніж іти до ліжка, запитай себе: чи зроблене усе намічене тобою? Якщо ні, то чому? Може, варто щось змінити у твоєму розпорядку? Або ж і взагалі вилучити?

Правильно оцінюй власні сили

І ми, дорослі, і ви, діти, ділитеся на два основних психологічних типи: спринтери та стаєри. Ці особливості формуються вже років у 7–8. Перші все роблять скоро, часто міняють заняття, імпульсивні за вдачею, поривчасті. Другі — розважливі та серйозні. Якщо вони вже поринають у якусь справу, то з головою, так, що й за вуха не витягнеш. Якщо ти досі ще не знаєш, до якого типу себе віднести, проаналізуй свою діяльність, пригадай, чим тобі приємніше займатися, як займатися. У крайньому випадку поцікався у старших.

З'ясувавши свій психологічний тип, старайся надалі враховувати це в усьому. Спробуй прив'язати свій робочий графік до своєї індивідуальності. А якщо хтось вимагатиме від тебе поведінки, що суперечить твоїй природі, поясни йому його помилку і скажи, що це — найреальніший шанс заробити собі невроз. Поважай свою індивідуальність сам і вимагай цього від інших.

Не конфліктуй з учителями

Часто-густо саме наприкінці навчального року виникають або загострюються протиріччя з педагогами. Так, я згідна, не завжди у цьому винні

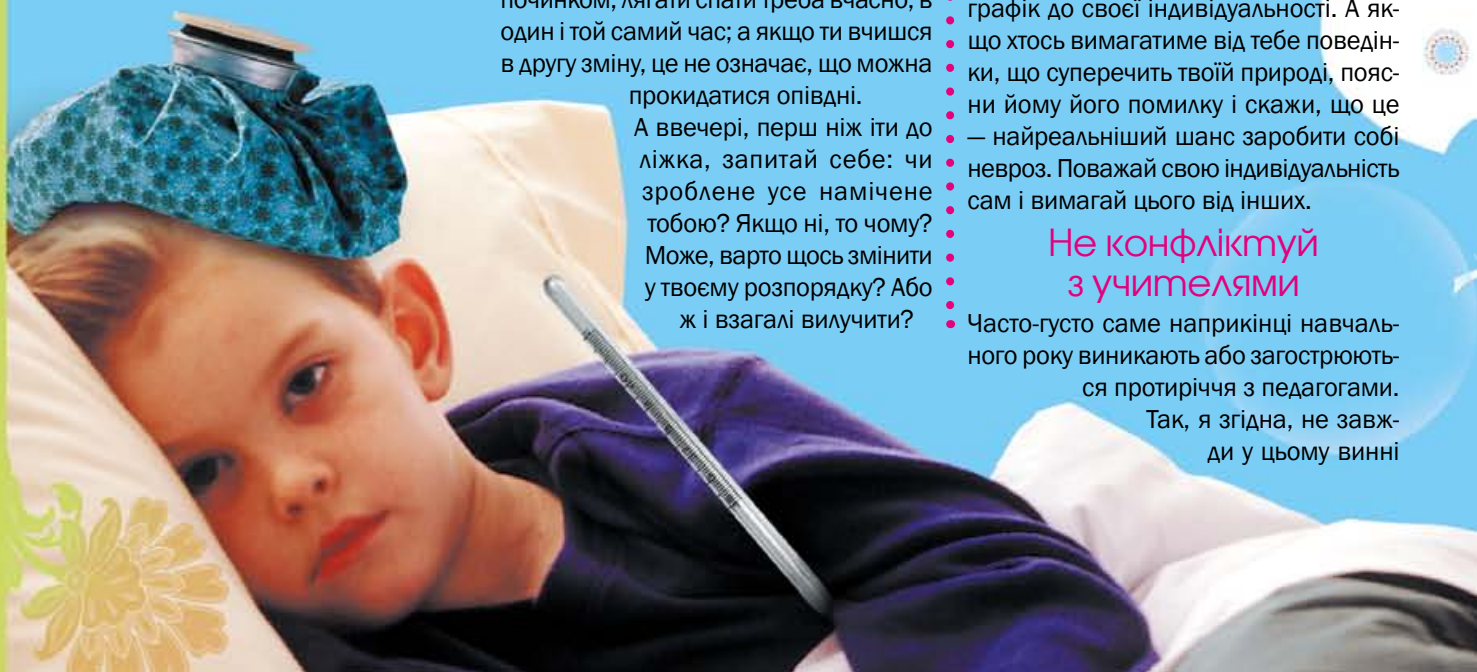

учні, але... Може, подеколи варто згадати, що вчителі також живі люди і вони теж утомлюються, а втомившись, дратуються, нервують і прискіпуються. І хто, як не вчителі, чекають настання канікул ще більше, ніж учні! Просто ви, школярі, цього не знаєте.

Вчитель у класі один, а учнів багато! Як тобі таке співвідношення? А найкращий спосіб вирішити конфлікт — не допустити його. Ну, а якщо ви таки встали на «стежку війни», то постарайся, щоб оця «війна» була швидкоплинною і безкровною.

Вмій розслабитись

У дітей, які часто хворіють, які не відзначаються міцним здоров'ям, навесні нерідко виникає відчуття сонливості. Тож якщо тебе потягнуло на сон і є можливість не відмовити собі у цьому — будь ласка! І пам'ятай: найсприятливіший час для сну — післяобіддя. А тривалість сонного відпочинку має бути кратною 45 хвилинам (1,5 години, 2 години 15 хвилин...) — таким є фізіологічний цикл людського сну.

Не сиди вдома

Ще одна причина весняного недомагання — брак фізичної активності. Взимку день короткий, багато кому не вистачає часу не то що у сніжки погратися чи на санках покататися, а й просто побути на свіжому повітрі. Весняні дні значно довші, ніж грудневі чи січневі, тому якщо досі цим доводилося нехтувати, візьми собі за правило: рухливі ігри на повітрі та прогулянки мають стати для тебе щоденними.

Не намагайся всюди бути першим

Ще одна причина весняної втоми — надмірна честолюбність. Де, в якій книжці написано, що ти маєш найкраще знати математику, найшвидше пробігти стометрівку, найпершим переглянути «Кінг-Конга» в місцевому кінопалаці?.. А організм — він же не безмежний, його ресурси рано чи пізно скінчаться, і тоді... Тож домовимося так: ти опускаєш планку своїх вимог, дозволяєш собі від чогось відмовитися, а щось виконувати мінімально. Бо бути всюди першим просто неможливо. Та й не потрібно нікому. І тобі теж.

Корисні лінощі

Часто саме навесні доводиться чути, як батьки нарікають на своїх чад. «Ой, моя Наталка раніше пурхала, як пташка, а тепер навіть по хліб лінується сходити!» — «А наш Петрик так гарно рибок доглядав, а зараз навіть воду не поміняє!» І так далі...

Батьки, мабуть, і праві, але тільки почасти. Якщо бажання побайдикувати з'являється лише час від часу, то нічого страшного у цьому немає. Для початку краще розібратися з причинами цих лінощів. Може, це просто втрата інтересу до чогось? (Сподіваюся тільки, що не до котиків-собачок-хом'яків, бо ж від нашого до них ставлення залежить їхнє життя-буття.) А може, це бажання убезпечити себе від надмірних фізичних навантажень?

Ось чого слід боятися, так це лінощів постійних, які ні на хвилину тебе не покидають. Це вже доволі тривожний симптом і означає він, що в тих умовах, якими ти оточений, щось не так. Що саме — з'ясовувати тобі, твоїм батькам. Можливо, треба буде звернутися до фахівця.

Не забувай про свій стіл

Навесні як ніколи важливо правильно організувати своє харчування. В учнівському раціоні мають бути овочі, фрукти, зелень, бобові, горіхи, м'ясо. Крім того, не завадять полівітаміни, чай із шипшини, вітамінні напої з журавлини, брусниці, смородини, калини...

Потіш себе солодким

Якщо ти не страждаєш надмірною вагою чи алергією на конкретні продукти, не варто обмежувати себе у солодкому. Ласощі — головний постачальник вуглеводів, а вони ой як потрібні мозку, котрий працює та працює. Скажімо, той же шоколад. По-перше, це джерело калорій. А по-друге, речовини, котрі містяться в натуральному шоколаді, знімають стрес. Сьогодні цього вже ніхто не заперечує.

Добре відпочивай

Якщо в тебе порушився сон, знай: найкраще снодійне — підігріте молоко з медом. Ніяких медичних препаратів! До них звертаються тільки тоді, коли лікар пропише чи порекомендує.

Погуляй перед сном хвилин тридцять-сорок. Прийми тепленький душ. Про молоко із медом я вже казала. Поспілкуйся з батьками або з братами-сестрами. Пригадай усі приємні враження, котрі зібралися за день, постарайся чимось себе розвеселити. А там уже й до ліжка час. Оце, власне, й усе. Скористайся цими простенькими, але надійними порадами, і хай би як тобі дошкуляла весняна втома, це неодмінно дасть свої плоди. Інакше й бути не може.

Словесний компот

Як відомо, кожен китайський ієрогліф має значення, і тому китайцям важче, аніж нам, запозичувати іноземні слова та назви (його ж потрібно не стільки написати, скільки намалювати!). Гарний приклад — як було запозичене слово «хакер» (англійське «hacker»). Китайською цей не дуже приємний рід заняття звучить як «хейке» та передається двома значками. Перший знак означає «чорний, темний, злий», а другий — «гість, відвідувач». Тобто китайською хакер — це «чорний гість».

Знаючі люди кажуть: «американець» японською буде «бака-гайдзін». Ну і що, можливо, скажеш ти, понизавши плечима. А те, скажуть ті ж самі знаючі люди, що «бака» тією ж мовою означає «дурень», а «гайдзін» — «іноземець». Утім, я не буду перекладати значення всього слова. Це ж так не політкоректно!..

Слова «суфле» і «суфлер» звучать дуже схоже. І справді, вони мають спільний корінь — французьке слово «souffle» («видих», «подув»). Суфле назване так тому, що воно легке й повітряне, а суфлер — тому що має підказувати роль дуже тихо.

В англійській мові є таке слово як «fortnight». Американці ним не користуються, зате не цураються британці та австралійці. Означає воно, як не дивно, «два тижні». Чому ж саме два тижні і до чого тут ніч? Це слово походить від «féowertyneniht» (староанглійською) або «fourteen nights», тобто «чотирнадцять ночей». Цьому слову близько тисячі років.

Виявляється, в багатьох мовах слово «семафор» означає те ж саме, що в нас — «світлофор». Іспанською — «semáforo», італійською — «semaforo»... У перекладі з грецької — «переносник сигналу». А чому ж у нас — «світлофор» (і в росіян дуже схоже — «светофор»)? Мабуть, спеціально замінили грецьке «сема» на наше «світло», щоб не плутати з залізничними семафорами. До речі, власне «семафор» англійською звучатиме як «semaphore», французькою — «sémaphore», іспанською — «semáforo» та італійською також «semaforo» (мабуть, їм що залізничні, що дорожні — байдуже), а німецькою — «Flügelsignal» (дослівно — «сигнал для поїздів»).

Токіо в перекладі з японської (точніше, з китайської) означає «східна столиця». Пекін у перекладі з китайської означає «північна столиця». В Китаї є ще одне місто — Нанкін, — назва котрого перекладається як «південна столиця». Куди не кинь — столиця на столиці!

Є в японській мові слово-суфікс «мono», яке можна перекласти як «річ, предмет». Коли воно стоїть після дієслова, то означає предмет, пов'язаний з дією. Наприклад: «таберу» — їсти, «табемоно» — їжа, «ному» — пити, «номімоно» — питво, «татеру» — будувати, «татемоно» — будівля. Не важко здогадатися, що й слово «кімоно» будується за тим же принципом. «Кіру» — носити одяг, а «кімоно»... так, просто одяг!

Чи можна, користуючись мовним матеріалом (тобто словами), з'ясувати, як жили наші пращури, чим користувалися, з чого стіни будували?.. Виявляється, можна! Ні, саме слово «стіна» нашому братові українцю нічого не скаже, але є підказки з іноземних мов. Такі, як сучасне англійське «stein», що означає — «камінь». Звісно, це не єдиний доказ, але інші наразі нас не цікавлять. Гаразд, а з чого ж робили стіни самі німці? Беремо словник, знаходимо у ньому слово «Wand» (та ж сама «стіна»). І в англійській мові є точнісінько таке ж саме слово, але із значенням «прутик», «прутик для плетіння». Отже, стіни давні германці, на відміну від слов'ян, плели з дерева, як тин. Не всі, звичайно, але...

До речі, про тин. Яке англійське слово прямо перегукується з ним? «Town». І в їхньому слові, і в нашому ще зберігся смисловий компонент із значенням «огороджене місце».

До речі, про «огороджене місце». Українське «город», російське «огород» — та це ж з одної гілки ягідки. А он ще російський «город» достигає, а отам — англійський «garden». А як давні скандинави-вікінги називали давню Русь, не знаєш? «Gardarika», тобто «багата на міста» (ті самі, що «город», «град», «garda»). «Rika» — прямий родич італійського «riccо» («багатий»), англійського «rich» (також «багатий»). Може, я і помиляюся, але якесь шосте чуття мені підказує, що й наше «рясний» має чимало з ними подібного. Ех, що не кажи, а філологія — наука цікава!

Парад планет

— Пане професоре, ви дуже гарно розповіли про Місяць і планети, про Сонце та зірки, про галактики і Всесвіт, але я все-таки не зрозумів, як людям удалося з'ясувати назви планет і зірок... — потупивши погляд у підлогу, боязко сказав Пундик.

— Та дуже просто! Ось послухай, що я тобі розповім...

Класний анекдот

Займатися наукою про Всесвіт людей спонукали різні причини. По-перше, треба було визначати час сівби та збору врожаю. По-друге, просто хотілося знати, що воно таке. По-третє, астрологи мали пояснювати людям, як зорі та планети (або «зоряні божества») керують справами земними. І тут хоч лусни, а без назв — ніяк. Та всупереч Пундиковим уявленням про характер пізнання небесних тіл, люди спершу дізнавалися про існування того чи іншого світила, а вже потім давали йому назву.

Греки нічого не знали про планети, що були далі за Сатурн. А найголовнішим «планетарним богом» і вони, і наші предки вважали **Сонце**. Назва цього світила присутня в усіх мовах. Саме слово має індоєвропейський корінь із значенням «світити», а вже суто слов'янські **-н** та **-ц** надають йому ласкавого звучання, так ніби предки наші намагалися задобрити його.

«Номер другий» після Сонця — **Місяць**. Назва нашого супутника пов'язана зі змінами його вигляду (місячними фазами), а корінь цієї назви пов'язаний зі словами «міра», «міряти». Місяцем вимірювали час, місяць став 1/12 року, а суфікс **-яць** додали, щоб задобрити небесне божество.

Давній Рим подарував людству назви таких планет, як Меркурій, Венера, Марс, Юпітер, Сатурн. Уран, Плутон та Нептун очікували на винайдення телескопа, а Земля... Думка, що Земля — також небесне тіло, і не плоске, а сферичне, була на ті часи занадто прогресивною, а за інквізиції — ще й шкідливою, за таке інакомислення спалювали на вогнищі й прізвища не питали.

До нас дійшли римські назви планет, а щоб не було прикро нащадкам Гомера і Сократа, їхнім супутникам давали грецькі назви. Імена планет були не тільки «божественними», а й мали символічне значення: Меркурій, бо «блискучий» (порівняй російське «мерцать», та й наше «мерехтіти» від нього недалеко втекло). А що Меркурій був богом торгівлі (аналог грецького Гермеса), то співзвучні йому і такі слова, як англійське «merchant» (купець) і навіть не вельми гарне «меркантильний»!

Венера — «провісниця ранку» (астрономи Давньої Греції встановили, що яскрава вечірня та вранішня «зоря» — одне і те ж світило), римська богиня самі. У грецькій міфології це Афродіта — богиня кохання і краси, одна із Зевсових дочок). Після Сонця й Місяця найпривабливіше світило на небі — Венера.

Марс — «полум'яний», названий на честь римського бога війни (у греків — Арес). Надто він уже червоний, кривавий, а з чим асоціюється кров, як не з війною. А ще — зі Страхом, Жахом та Смертю (грецькою — Фобос, Деймос і Танатос), як і називаються його супутники.

Юпітер — «променистий». Не знаючи, що Юпітер — найбільша планета Сонячної системи, давні вдало нарекли її на честь найголовнішого з богів. У римлян Юпітер — бог неба, цар богів. У греків це Зевс.

Сатурн — «сяйливий». Так називався у Давньому Римі бог часу, аналог давньогрецького Кроноса.

А тепер кілька слів про слово «планета». Давні греки помітили: п'ять яскравих зірок переміщуються з сузір'я до сузір'я, немов блукаючи по небу. І назвали їх «планети», що в перекладі з грецької означає «блукаючі».

Коли були відкриті **Уран**, **Нептун**, за давніми римлянами вже й слід прохолов, але традицію порушувати не стали, назвали ці планети на честь давньоримських богів. **Плутон** взагалі відкрили у XX столітті й назвали на честь бога мертвих. Дуже влучна назва, якщо взяти до уваги, що світла на цій планеті — як у домовині. І навіть сонце з неї видається крихітною зіркою, як і решта зірок. І супутничок йому під стать — Харон. Так звали міфічного перевізника, що перевозив душі мертвих через річку Стікс. Гарна компанія!..

Смачне читиво

Прегарну книженцію завів на наше прохання Ковба-сан на Класній кухні. У неї він записує кожен рецепт, який ми вже випробували чи ще випробуємо, перетворюючи на смачненьке диво на тарілці. А щоб цей фоліант не загубився на поличці серед купи інших кухарських книг, оформив його гідно. На титульній сторінці жирним маркером вивів «Ням-ням» — книга про смачну і здорову їжу». А на першій сторінці написав: «Прохання масними руками не гортати, сторінок не облизувати, ну хіба б рецептик цікавий знайшовся, то допиши, будь ласка». Оте припрошення Ковба-санове, очевидно, таки зачепило за живе наших Класиків, і вони охоче залишали свої смачні «автографи». Деякі з них, новенькі, пропоную сьогодні разом переглянути.

Салат «Ілюзіон»

(судячи з назви, цей рецептик «наслідив» ДуКлас)

Потрібно: ■ 5 варених яєць ■ 250 грамів крабових паличок ■ 1 банка маринованої кукурудзи ■ 1-2 зубчики часнику ■ 2 великі апельсинки ■ 2 яблука ■ майонез — це все, що потрібно для приготування салату без цибулі.

Приготування: яйця, крабові палички та яблука поріж кубиками. Апельсинки почисть від шкурки, поділи на дольки і поріж шматочками. Часник вичави через часникодавку і змішай з майонезом. Заправ салат. Вимішувати слід акуратно, і буде в тарілці краса королівська.

«Істівні мухомори»

Рецепт від пані Гані

Для приготування цієї симпатичної страви звари кілька яєць — стільки, скільки гостей до тебе завітає. Почищені розріж навпіл — вийде дві білкові скляночки. Вибери з них жовток, натомість приготуй таку начинку: нарізані жовтки, натертий голландський сир, весняна зелень, майонез, дрібка солі. Щільненько нафаршируй білкові скляночки і переверни їх догори денцем кожну на листок салати. Отримаєш «ніжки» «грибочків». «Шапочки» приготуй із половинок-вершинок помідора. Прикраси кожну крапельками майонезу. Мухомори готові. Щоправда, на відміну від звичайних, вони цілком їстівні.

Суп «Райська свіжість»

Рецепт від Киці

Потрібно: ■ 1 банан ■ 1 ківі ■ 2 мандаринки ■ 2-3 яблука ■ половинку граната ■ літр апельсинового соку (або великий йогурт).

Приготування: фрукти (можна замінювати їх іншими) поріж кубиками, гранат почисть, влий сік (йогурт). Усе змішай, додай цукру до смаку. Готова страва нагадує густий суп.

«Весняні «черв'ячки»

Мій, тобто Пундика, рецепт

Три пакети вермішелі швидкого приготування «Мівіна» поламай на дрібні шматки, залий окропом, додай вміст одного пакетика з приправою і накрий кришкою. Через 20 хвилин відкинь готових «черв'ячків» на друшляк, щоб стекла вода і вони охололи.

А поки вони там сохнутимуть, дрібненько наріж пучок молодої зуленої цибулі (помити не забудь, як і всі решту овочів, — окей?), кружальцями — редиску, молоді зелені огірки (можна зі шкіркою, тільки на кінчиках зріж, бо там вона товста і гіркувата), кубиками наріж ковбасу. Усі інгредієнти ретельно змішай з готовою «Мівіною», заправ майонезом.

Салат із солоної соломки

Рецепт від професора Крапки

Беремо: ■ 100 грамів солоної соломки ■ 200 грамів голландського сиру ■ 1 банку шпротів ■ 1 варене яйце ■ 1 цибулину ■ майонез.

Приготування: соломку, яйце і шпроти подрібни. Сир і цибулю дрібно наріж. Усе змішай і заправ мойонезом. Посоли до смаку.

Салат «Змій Горинович»

Екзотика від Немо

— Ех, записав би я рецепт салатику з акулячих плавців або рагу з кажанятини, але пошкодую твій ніжний шлуночок, запропоную щось цивілізоване.

Візьми: ■ 2 пачки чіпсів ■ 3 помідори ■ 1 цибулину ■ трохи лікарської ковбаси ■ майонез.

Приготування: ковбасу наріж кружальцями, помідори — невеликими кубиками, цибулю — якнайдрібніше. Чіпси і майонез слід домішувати перед подачею на стіл, щоб салат занадто не розм'як і чути було на зубах «хрусь-хрусь» — як з пащі Змія Гориновича.

«Нутелла немагазинна»

(написано почерком Класного, після візитів якого у нашому холодильнику і з'являється баночка коричневої смакоти)

200 г вершкового масла розітри зі склянкою цукрової пудри і 3 ст. л. какао, додай склянку мелених (або посічених — хто як любить) горіхів чи арахісу, потри цедру лимона — і знову все розітри. Солодка паста готова. Дуже смачно намастити нею скибку булочки. Але особливо не захоплюйся: «Нутелла» дуже калорійна.

Салат «Несподіванка»

Рецепт від Колібрика

Наріж манюсінькими кубиками 2 помідори, чверть цибулини, половину маринованого огірка, 150 г плавленого копченого сиру.

Усе змішай, додай майонез, дрібку солі, перцю — і ще раз перемішай з половиною пакетика майонезу.

Фірмовий сметанковий соус

Рецепт від Приходька

Зелену цибулю потрібно дрібно нарізати, подрібнити часник, з'єднати все це зі сметаною, столовою ложкою лимон-

ного соку і трьома ложками олії. Старанно все вимішай. Унікальність рецепту в тому, що він смакує з усіма гарнірами. Захищає від вовкулаків, упирів і іншої нечисті, яка цибульно-часникових запахів боїться.

«Кучеряві колобки»

Рецепт від Джексона

250 грамів масла ретельно розітри в каструлі зі склянкою цукрової пудри, вимішаної з 2 столовими ложками какао і пакетиком ванільного цукру. До маси всип 250 грамів потертого на дрібній тертці печива («Апельсинового», «Кокосового» або «До чаю»). Додай сире яйце, трохи січених ядер волоських горіхів або арахісу (хто любить, може домішати подрібненого чорносливу або родзинок, попередньо розпарених окропом і підсушених на салфетці). Усе перемішай і поклади у холодильник. Через дві години можна починати формувати з охололої маси «колобки». «Кучері» роблять з поламаної на дрібні крихти вафлі або кокосової стружки.

Чайний коктейль «ВоВік»

Щоразу, коли за інтелектуальними бесідами з цікавими людьми я забуваю, що мене на кухні чекає запашна заварка, виручає рецепт мого фірмового коктейлю. Беру половину літра молока, півтори склянки холодного міцного чаю, 4 столові ложки ванільного морозива і гарненько все збовтую. Наливаю у високу склянку і тягну через соломинку — смакота!

«Апельсинове молоко»

Ковба-санове

Хто сказав, що коти люблять тільки віскас, ліверну ковбасу і молоко? Я, наприклад, ніколи не відмовлюся поласувати «апельсиновим молочком». Спробуй і ти. Для його приготування необхідні ■ 2 склянки йогурту ■ півтори склянки молока ■ сік з 2 апельсинів ■ столова ложка меду. Йогурт ретельно змішай з молоком, додай апельсиновий сік і мед. Напій у склянці прикраси скибочками апельсина.

Канапки під парусами

від Джо

Купи: ■ пачку солоних крекерів ■ пачечку домашнього сиру ■ майонез із часниковим смаком (можна й інший) ■ невеликий зелений огірок ■ 150 грамів копченої ковбаси.

Рівненькими рядами поскладай на таці крекеринки. Сир розітри з кількома ложками майонезу, посоли, заправ отриманою масою кондитерський шприц і акуратно витискай на кожну крекерину білу «хмарку». Якщо немає шприца, можна обійтися саморобним згорнутим з поліетилену кульком з отвором на кінці. Щоб додати корабликам вітру в паруси, в кожну сирну «хмаринку» встроми тоненьке кружальце ковбаски або огірочка (шкірку не знімай, достатньо ретельно помити — так «парус» буде з яскравою зеленою облямівкою). Підправ «парусники» на таці і можеш сміливо нести на святковий стіл.

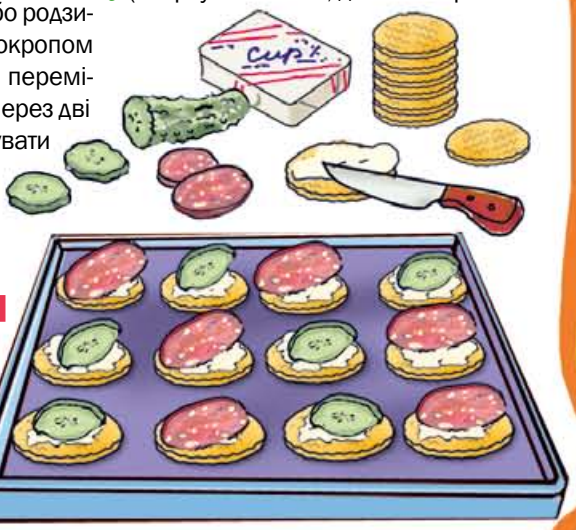

Ось така незвичайна «Книга про смачну та здорову їжу» у нас вийшла. Гадаю, Ковба-санове запрошення буде актуальним і в подальшому, і наші Класики поповнять цей смачний нотатник своїми новими рецептами.

КОРОЛЬ ЦИТРУСОВИХ

Давня східна легенда розповідає про те, що улюбленець одного царя потрапив у немилість, а потім і в тюрму. Але він мав привілей — міг вибирати їжу на свій смак. І в'язень вибрав лимони, бо їх аромат веселить, шкірка і зерна корисні для серця, а сік втамовує спрагу. Лимон — джерело вітаміну С, укріплює судини організму, зміцнює кістки, гоїть рани. Пектини м'якоті виводять з організму холестерин.

МАКАРОННА САГА

Поряд з найдорожчими речами в гробницю єгипетським фараонам клали... локшину. Макаронні вироби смакували також стародавнім китайцям і грекам. На Сицилії першими «макаронниками» стали араби, які ще середньовічної пори навчилися висушувати смужки тіста на сонці. Такий продукт брали в дорогу мореплавці. Сучасне слово «макарони» родом із сицилійського діалекту і означає «оброблене тісто». Обробляли його просто: тісто замішували ногами, стискали-пресували довгою дерев'яною жердиною, а нарізали вручну. Наші пращури скуштували справжні макарони понад 200 років тому.

ДРІБНИЧКИ З КУХОННОЇ ПОЛИЧКИ

За французькою традицією, на кухарському ковпаку має бути 100 складок — за кількістю способів приготування кухарем страв із яєць.

1 унція містить приблизно 28 грамів.

Рис — головна харчова культура приблизно для половини населення земної кулі.

Варені овочі містять стільки ж вітаміну А, як і сирі.

КОСМІЧНИЙ ЧОВНИК

Століттями люди мріяли про те, щоб мандрувати в космосі. Перший космічний політ відбувся в 1961 році. Незабаром виникли нові проблеми, адже космічні кораблі коштують дорого, на Землю ж повертається лише мала частина комплексу, який запустили. Все решту плаває на орбіті як небезпечний «космічний металобрухт», забруднюючи атмосферу.

«Спейс шаттл» — космічний човник — багаторазовий пілотований транспортний корабель. Він повністю повертається на Землю. Долаючи силу тяжіння Землі «верхи» на ракеті та пролетівши потрібний час, човник сідає як звичайний літак. І його використовують для нових запусків.

«Спейс шаттл»
Каюти екіпажу та вантажний відсік утворюють орбітальний відсік. При запусканні він виглядає крихітним у порівнянні з паливним баком та двома боковими ракетними прискорювачами. За 10 хвилин після злету ці частини відділяються від орбітального відсіку.

Де можна вмитися?
У стані невагомості вода не тече донизу, а розтікається повсюди і може пошкодити чутливу апаратуру. Щоб вимити руки, космонавти користуються пристроєм, що ззовні нагадує акваріум з рибками. Постійний потік повітря всередині посудини через численні отвори для рук не дає воді виплеснутися назовні.

Радіатор
Система охолодження (як у звичайному холодильнику) відводить тепло до радіаторів (теплообмінників) на стулках відділу вантажів. Звідти тепло розсіюється у космічному просторі.

Руки маніпулятора
У невагомості тендітна рука маніпулятора з шарнірним зчленуванням виконує функцію міцного підйомного крана: рухається у різних напрямках, може захоплювати штучні супутники, вантажі та складати їх у вантажному відсіку.

Теплозахисне покриття
Коли човник входить в атмосферу, то тертя обшивки корабля з повітрям гальмує його рух. При цьому обшивка сильно нагрівається. Для захисту корабля обшивка викладена керамічними теплозахисними плитками. Кожну з 24199 плиток виготовлено окремо.

Бортові комп'ютери
Керування багатьма функціями космічного човника може здійснюватися з Землі, але бортові комп'ютери дають змогу екіпажу в разі потреби керувати човником самостійно. При спуску човника зв'язок із Землею зазвичай переривається. Саме тоді у пригоді стає бортове управління.

«Спеціаліст на політ»
Вчені різних спеціальностей (їх називають «спеціалістами на політ») можуть попрацювати в космосі. Один з них виводить супутник на орбіту.

Без обіднього столу
Астронавти вибирають місце для обіду там, де можна розмістити піднос із їжею.

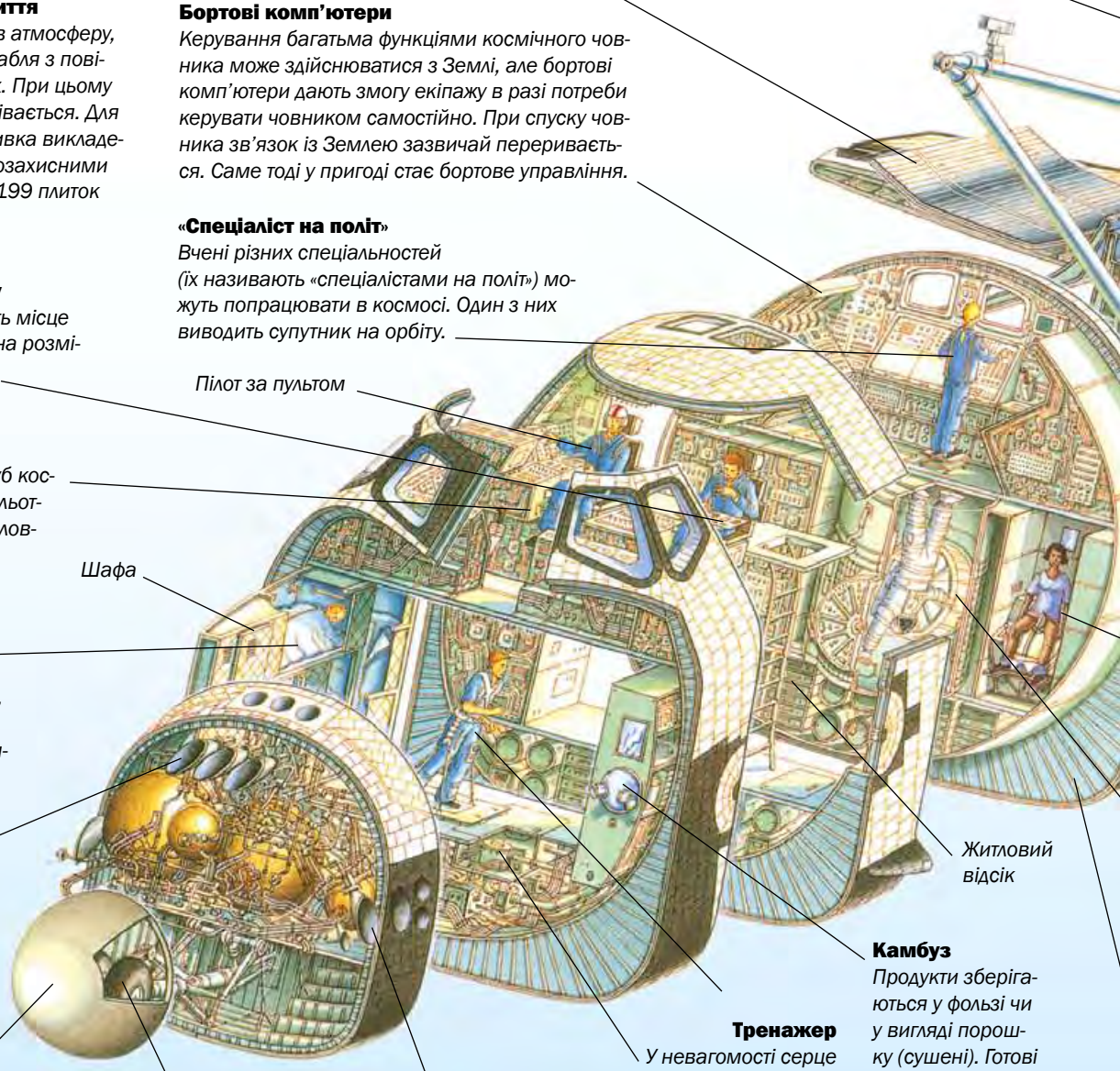

Пілот за пультом

Польотна палуба
Найвища з трьох палуб космічного човника — польотна. Тут знаходиться головний пульт управління.

Шафа

Незвичайне ліжко
У стані невагомості непотрібні ані ковдри, ані подушки. На час сну члени екіпажу пристібаються до стіни легкими стропами.

Двигун коректування орбіти

Житловий відсік

Камбуз
Продукти зберігаються у фользі чи у вигляді порошку (сушені). Готові страви підігрівають у пічці в камбузі — і космічний обід готовий!

Тренажер
У невагомості серце швидко слабшає, тому астронавтам необхідні регулярні фізичні навантаження.

Міцний матеріал
Носовий конус та крайки крил човника виготовлені з надзвичайно міцного матеріалу — армованого вуглець-вуглецю. Він має здатність витримувати температуру 1650 °C.

Носовий конус
Під час польоту носове шасі втягається в носовий конус. Його випускають лише перед посадкою човника.

Носові двигуни коректування
Як і хвостові, ці двигуни дозволяють човнику маневрувати та змінювати параметри орбіти.

Капсули очищення повітря
Капсули з гідрооксидом літію поглинають отруйні гази з повітря в житловому відсіку.

Розфарбуй... ноги!

Кого можна здивувати навесні класичними колготками чорного чи тілесного кольору? А що вже говорити про яскраво-рожеві чи у сіточку! Гарантую: в таких він точно не зверне на тебе уваги!

Однотонні колготки

Давай пригадаємо, якими кольорами розфарбована веселка? Правильно, червоний, оранжевий, жовтий, зелений, блакитний, синій, фіолетовий... Якщо ти хочеш, щоб життя твоє було по-справжньому весняним, впусти ці кольори у свій гардероб. Сьогодні у продажі можна знайти однотонні колготки на будь-який смак. Все залежить лише від твоєї сміливості та уподобань. Хочеш — можеш обрати темно-бордові, а якщо не проти проекспериментувати — одягни яскраво-жовті. Щоправда, кожен раз, одягаючи кольорові колготки, будь готова вислуховувати здивовану реакцію знайомих: «Як?! Невже у тебе оранжеві ноги?»

Плюси: ■ різнокольорові колготки легко знайти у продажі (особливо білі, чорні та тілесні);

■ їх простіше поєднувати з одягом (ти не заплутаєшся у плямках, смужечках та квіточках);

■ вони коштують дешевше, ніж колготки з візерунком.

Мінуси: ■ кольорові колготки бувають занадто яскравими, а це не завжди підходить для щоденного носіння.

Їх можна носити з: ■ однотонною спідницею до коліна чи спідницею з неяскравим фактурним, майже непомітним малюнком;

■ довгою спідницею із розпіркою, тоді при ходьбі колготки кокетливо виглядатимуть, надаючи твоєму образу таємничості;

■ міні-спідницею, тоді вся увага навколишніх буде прикута до колготок і, звичайно, до твоїх струнких ніжок;

■ штанами та джинсами у три чверті довжини.

Колготки в сіточку Головний плюс таких моделей в тому, що кожна дівчина індивідуально може підібрати такий розмір сіточки, який їй до вподоби. Причому сіточка може бути дрібною, майже непомітною, середньою чи великою. Останній варіант має вигляд справжньої рибальської сітки. Принаймні хлопці саме так і думають. Ще колготки в сіточку є різних кольорів. Часто вони бувають дуже яскравими, але після того, як вони розтягуються по нозі, набувають більш приглушеного відтінку.

Колготки в сіточку носять, як правило, лише влітку. Проте мало хто з дівчат знає, що сіточці можна знайти досить цікаве застосування навіть взимку! Спробуй надягати такі колготки на звичайні однотонні. По-перше, ногам буде трохи тепліше, а по-друге, такий варіант виглядає досить оригінально.

Плюси: ■ можна носити за будь-якої погоди;

■ можна комбінувати з однотонними колготками;

■ як стверджують модниці, сіточка не настільки швидко рветься.

Мінуси: ■ деякі види колготок в сіточку недостатньо еластичні, погано обтягують ногу і постійно сповзають донизу;

■ велика сітка в деяких випадках може виглядати занадто екстравагантно.

Можна носити із:

■ спідницями будь-якої довжини;

■ штанами та джинсами в три чверті.

Колготки з малюнком. Малюнки на колготках бувають найрізноманітніші: горизонтальні та вертикальні смужки, горошок, великі і маленькі квіточки, метелики, сердечка, надписи, імітація мережива... Та чого тільки не буває! Але коли вирішиш купувати собі такі колготи, обов'язково зважай на те, як вони виглядатимуть на ногах.

Плюси: ■ виглядають незвичайно і дуже стильно;

■ підкреслюють твою індивідуальність.

Мінуси: ■ зазвичай дорого коштують.

■ важко знайти у продажі;

Можна носити з: ■ однотонними платтями та спідницями, бо інакше почне рябіти в очах.

USHER

....класна музика...класна музика...класна музи

Школярі всіх країн — листуймося!

Гурзан Юля
вул. Лесі Українки, 6
смт. Мізоч
Здолбунівський р-н
Рівненська обл., 35740

Мені 11 років. За гороскопом — Овен. Захоплююсь музикою. Буду листуватися з хлопцями і дівчатами віком 11-12 років. Пишіть! Відповім на всі листи.

Линник Яна
вул. Перемоги
с. Сидорівка
Корсунь-Шевченківський р-н
Черкаська обл., 19452

Мені 11 років. За гороскопом — Рак. Люблю танцювати, дивитися телевізор. Обожнюю тварин. Буду листуватися з хлопцями і дівчатами віком 10-13 років. На листи із фотографіями відповім у першу чергу.

Запухла Вероніка
вул. Олександріївська, 26/40
м. Кременчук
Полтавська обл., 39621

Мені 13 років. За гороскопом — Лев. Люблю слухати сучасну музику, кататися на велосипеді, грати у комп'ютерні ігри. Обожнюю спорт. Хочу листуватися з ровесниками. На листи із фотографіями відповім у першу чергу.

Мельник Марія
вул. Стефаника, 18
с. Яблунька
Богородчанський р-н
Івано-Франківська обл., 77742

Мені 14 років. За гороскопом — Діва. Люблю слухати музику, дивитися телевізор. Вільний час проводжу з друзями. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами приблизно мого віку.

Хоміцька Тетяна
вул. Канальска, 18

Муха Надія
с. Удрицьк
Дубровицький р-н
Рівненська обл., 34113

Мені 14 років. За гороскопом — Водолій. Улюблений предмет — біологія. Хочу знайти друзів по листуванню. На листи із фотографіями відповім у першу чергу. Пишіть!

Григоренко Катерина
вул. Спортивна, 4
с. Криничевате
Нікопольський р-н
Дніпропетровська обл., 53244

Мені 14 років. За гороскопом — Терези. Люблю слухати музику, танцювати. Хочу знайти друзів по листуванню.

Кузнець Катя
вул. Леніна
с. Хрущівка
Золотоніський р-н
Черкаська обл., 19745

Мені 13 років. За гороскопом — Телець. Люблю грати у волейбол і комп'ютерні ігри, слухати музику. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами будь-якого віку.

Дейнеко Наталія
вул. Шевченка, 182
с. Ілемня
Рожнятівський р-н
Івано-Франківська обл., 77850

Мені 14 років. За гороскопом — Риби. Захоплююсь сучасною музикою і танцями. Хочу знайти друзів по листуванню. Відповім на всі листи.

Фартушна Яна
площа Леніна, 12/39
м. Новомосковськ
Дніпропетровська обл., 51002

Мені 14 років. За гороскопом — Терези. Захоплююсь екстре-

Шандра Юля
вул. Вишнева, 9
смт. Короп
Чернігівська обл., 16200

Мені 14 років. За гороскопом — Стрілець. Люблю слухати сучасну музику, весело проводити час. Улюблений предмет — алгебра. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами віком 14-17 років.

Руденко Таня
вул. Гурамішвілі, 15/7
м. Карпівка
Полтавська обл, 39500

Якщо ви хочете знайти друга по листуванню або вам не вистачає спілкування — тоді не зволікайте і пишіть! Я дванадцятирічна дівчинка, яка обожнює слухати музику, танцювати і співати. Пишіть, хлопці і дівчата. На листи із фотографіями відповім у першу чергу.

Лактіонова Олена
вул. Сірого, 115
с. Андріївка
Балаклійський р-н
Харківська обл., 64220

Мені 10 років. За гороскопом — Козеріг. У вільний час займаюся музикою, читаю книжки, дивлюся телевізор. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами. Пишіть.

Помаз Тетяна
вул. Гагаріна, 15-а
с. Гуляївка
Березівський р-н
Одеська обл., 67353

Мені 13 років. За гороскопом — Близнята. Люблю слухати музику, займатися різними видами спорту. Хто хоче знайти класну подругу по листуванню — пишіть!

Овсієнко Інна
вул. Пирогова, 4
с. Білогородка

КЛАСНА МАНДРІВКА

Вибери назви трьох міст, у яких, на твою думку, побувають Класні герої у четвертому етапі мандрівки, стартуючи із Сум. Впиши їх у стрічку гри «Класна мандрівка», яка знаходиться на плакаті, виріж та надішли її в редакцію до 30.04.2006 р. Детальні правила гри у рубриці «Ігротека», «Клас» №1 2006.

Горбач Юлія
вул. Леніна, 55
с. Осипенко
Бердянський р-н
Запорізька обл., 71160

Мені 14 років. За гороскопом — Водолій. Люблю читати, грати у футбол, займатися боксом. Хочу знайти друзів по листуванню.

Крутяк Ірина
вул. Ватутіна, 37/11
смт. Млинів
Рівненська обл., 35100

Мені 13 років. За гороскопом — Стрілець. Хочу знайти друзів по листуванню. Пишіть! Відповім на всі листи.

Новодворська Катя
вул. П. Тичини, 19/2
м. Вінниця, 80432

Горька Оксана
вул. Шкільна, 53
с. Пронозівка
Глобинський р-н
Полтавська обл., 39040

Мені 14 років. За гороскопом — Близнята. Люблю слухати музику, співати, танцювати. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами віком 13-16 років. Пишіть!

Сімченко Наталя
вул. Шанцера, 43
с. Рахманівка
Дніпропетровська обл., 50097

Мені 12 років. За гороскопом — Лев. Обожнюю писати вірші, слухати музику, займатися спортом. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами приблизно мого віку. На листи із фотографіями відповім у першу чергу.

Несин Марина
с. Червоний Плугатар
Талалаївський р-н
Чернігівська обл., 17241

Мені 14 років. За гороскопом — Овен. Люблю слухати сучасну музику, ходити на дискотеки, читати цікаві книжки. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами різного віку. На листи із фотографіями відповім у першу чергу.

КЛАСНА ПИСАНКА

Дякуємо усім, хто надіслав свої малюнки на конкурс. Важко було нашому мистецькому журі серед красивого вибрати найкраще, але ось вони, переможці, малюнки яких використано для оформлення розво

КАЛЕНДАР ІГОР

FIFA WORLD CUP GERMANY 2006

	Група A	1	2	3	4	В	Н	П	М'ЯЧІ	О	М
1	НІМЕЧЧИНА										
2	КОСТА-РІКА										
3	ПОЛЬЩА										
4	ЕКВАДОР										

	Група B	1	2	3	4	В	Н	П	М'ЯЧІ	О	М
1	АНГЛІЯ										
2	ПАРАГВАЙ										
3	ТРИНІДАТ І ТОБАГО										
4	ШВЕЦІЯ										

	Група C	1	2	3	4	В	Н	П	М'ЯЧІ	О	М
1	АРГЕНТИНА										
2	КОТ-д-ІВУАР										
3	СЕРБІЯ і ЧОРНОГОРІЯ										
4	НІДЕРЛАНДИ										

	Група D	1	2	3	4	В	Н	П	М'ЯЧІ	О	М
1	МЕКСИКА										
2	ІРАН										
3	АНГОЛА										
4	ПОРТУГАЛІЯ										

	Група E	1	2	3	4	В	Н	П	М'ЯЧІ	О	М
1	ІТАЛІЯ										
2	ГАНА										
3	США										
4	ЧЕХІЯ										

	Група F	1	2	3	4	В	Н	П	М'ЯЧІ	О	М
1	БРАЗИЛІЯ										
2	ХОРВАТІЯ										
3	АВСТРАЛІЯ										
4	ЯПОНІЯ										

	Група G	1	2	3	4	В	Н	П	М'ЯЧІ	О	М
1	ФРАНЦІЯ										
2	ШВЕЙЦАРІЯ										
3	КОРЕЯ										
4	ТОГО										

	Група H	1	2	3	4	В	Н	П	М'ЯЧІ	О	М
1	ІСПАНІЯ										
2	УКРАЇНА										
3	ТУНІС										
4	С. АРАВІЯ										

1/8 ФІНАЛУ

49	24 червня	
1A		
2B		
50	24 червня	
1C		
2D		
51	25 червня	
1B		
2A		
52	25 червня	
1D		
2C		

1/8 ФІНАЛУ

53	26 червня	
1E		
2F		
54	26 червня	
1G		
2H		
55	27 червня	
1F		
2E		
56	27 червня	
1H		
2G		

1/4 ФІНАЛУ

57	30 червня	
49		
50		
58	30 червня	
53		
54		
59	1 липня	
51		
52		
60	1 липня	
55		
56		

1/2 ФІНАЛУ

61	4 липня	
57		
58		

1/2 ФІНАЛУ

62	5 липня	
59		
60		

МАТЧ ЗА ТРЕТЄ МІСЦЕ

63	8 липня	
61		
62		

ФІНАЛ

64	9 липня	
61		
62		

Дата	Матч
09.06	Німеччина–Коста-Ріка
09.06	Польща–Еквадор
10.06	Англія–Парагвай
10.06	Трин. і Тобаго–Швеція
10.06	Аргентина–Кот-д-Івуар
11.06	Серб. і Ч.–Нідерланди
11.06	Мексика–Іран
11.06	Ангола–Португалія
12.06	Італія–Гана
12.06	США–Чехія
12.06	Австралія–Японія
13.06	Бразилія–Хорватія

Дата	Матч
13.06	Корея–Того
13.06	Франція–Швейцарія
14.06	Іспанія–Україна
14.06	Туніс–С. Аравія
14.06	Німеччина–Польща
15.06	Еквадор–Коста-Ріка
15.06	Англія–Трин. і Тобаго
15.06	Швеція–Парагвай
16.06	Аргентина–Серб. і Ч.
16.06	Нідерланди–Кот-д-Івуар
16.06	Мексика–Ангола
17.06	Португалія–Іран

Дата	Матч
17.06	Чехія–Гана
17.06	Італія–США
18.06	Японія–Хорватія
18.06	Бразилія–Австралія
18.06	Франція–Корея
19.06	Того–Швейцарія
19.06	С. Аравія–Україна
19.06	Іспанія–Туніс
20.06	Еквадор–Німеччина
20.06	Коста-Ріка–Польща
20.06	Парагвай–Тр. і Тобаго
20.06	Швеція–Англія

Дата	Матч
21.06	Нідерланди–Аргентина
21.06	Кот-д-Івуар–Серб. і Ч.
21.06	Іран–Ангола
21.06	Португалія–Мексика
22.06	Чехія–Італія
22.06	Гана–США
22.06	Японія–Бразилія
22.06	Хорватія–Австралія
23.06	Того–Франція
23.06	Швейцарія–Корея
23.06	Україна–Туніс
23.06	С. Аравія–Іспанія

вул. Канадська, 16
м.Тернопіль, 46020

Мені 10 років. За гороскопом — Скорпіон. Мрію стати кухарем. Люблю танцювати, вишивати та грати у футбол. Колекціоную марки та художні листівки. Улюблені предмети — читання, математика. Хочу листуватися з дівчатами та хлопцями різного віку. Пишіть! Відповім усім.

Наконешнюк Ліда
пров. К. Маркса, 19-а/156
м. Вінниця, 21034

Мені 16 років. Якщо хочеш листуватися з цікавою дівчиною — пиши.

мальним спортом. Відвідую гуртки сучасних танців, співів, образотворчого мистецтва. Люблю слухати сучасну музику, ходити на дискотеки. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами віком 13-15 років. Відповім на всі листи.

Джулай Наталія
с. Федорівка
Добровеличківський р-н
Кіровоградська обл., 27020

Мені 12 років. За гороскопом — Лев. Люблю слухати сучасну музику, читати журнал «Клас». Хочу познайомитися з хлопцями і дівчатами віком 12-13 років. Відповім на всі листи.

с. Білогородка
Києво-Святошинський р-н
Київська обл., 08140

Мені 15 років. Люблю розважатися, слухати музику, ходити на дискотеки, читати журнали. Хочу знайти друзів по листуванню.

Йовжій Юля
вул. Б. Хмельницького, 48
с. Мухівці
Немирівський р-н
Вінницька обл., 22840

Мені 13 років. Люблю займатися спортом, із задоволенням граю у волейбол, баскетбол, футбол, теніс. Хочу знайти багато друзів по листуванню.

Мені 13 років. Люблю слухати музику, читати журнали, проводити час зі своїми друзями. Хочу листуватися з тими, хто слухає реп і кому більше 13 років.

Станева Наталя
вул. Карбишева, 61-а
м. Березовки
Одеська обл., 67300

Мені 13 років. Навчаюся у музичній школі. Професійно займаюся танцями. Відвідую додаткові заняття із волейболу. Моя мрія — стати відомою спортсменкою. Хочу познайомитися з дівчатами і хлопцями приблизно мого віку.

вони, переможці, малюнки яких використано для оформлення розвороту в рубриці «Це цікаво»:

Волосянчук Христина, м. Рівне,
Гуткіна Антоніна, м. Київ,
Новохацька Анжеліка, с. Ясногородка Миколаївської обл.,
Півницька Софія, м. Нововолинськ Волинської обл.,
Яцишин Ілля, м. Тернопіль.

Вітаємо з виграшем призів від видавництва «Школярик»!
Бажаємо усім успіху в наступних конкурсах!

КЛАСНА МАНДРІВКА

Результати тиражу №2

У другому етапі мандрівки Класні герої, стартувавши з Івано-Франківська, подорожували за маршрутом: Чернівці — Хмельницький — Житомир. Відгадати обраний маршрут пощастило ***Тетяні Борисенко з села Шатрище Сумської області****. Вітаємо з виграшем приза від видавництва «Школярик»!*

Бажаємо всім успіхів у наступних іграх!

Хто виграє приз у піврічній грі — мандрівку для двох осіб у Тернопіль? Запитання без відповіді. Це можеш бути і ти. Хай щастить!

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ З «КЛАСНИХ ІГОР» №3'2006

ТРІШКИ ДЕСЕРТУ ІЗ ТВОГО КОНВЕРТА

1

ПАНТЕРА
НІМЕЧЧИНА
ДАНІЯ
ОСЛО
ГРИНДЖОЛИ
ГЕПАРД
МАНІЛА
ОЛЕНА
ЖАБА
КАРБОН
ДІНГО
СЕЛЕН
ШАНЕЛЬ

3

6	1	4	5	7	3	2	8	9
2	8	9	4	6	1	5	7	3
3	7	5	9	2	8	4	6	1
7	2	8	1	5	6	9	3	4
4	5	6	2	3	9	7	1	8
9	3	1	7	8	4	6	5	2
5	4	7	3	1	2	8	9	6
8	9	3	6	4	5	1	2	7
1	6	2	8	9	7	3	4	5

9

КОЛІБРИКЛ
ГИРЛАСАТ
УКОЛБЯІАВР
НІМОІДРСФО
ЕЧЧИНА

7

Л	С	У	О	Н	С	Т	Е	Л	Я	
Е	К	О	І	Т	Е	О	В	Е	Ц	
В	А	Р	П	Г	Р	Н	Е	Н	Ь	
О	Д	І	Ф	З	Е	Х	Б	Р	А	
М	Ф	В	А	И	Ч	И	Л	П	К	
К	О	З	Х	С	Т	З	Н	В	О	
А	Л	Е	Р	Ь	Р	І	Я	О	Д	
Г	О	Р	И	Ц	Е	Л	Т	Л	О	
М	Е	С	Б	И	Д	Р	А	І	Й	

4

5

		13				11	10	8	6	4	2		
	1	1	15	15	1	1	1	1	1	1	1	1	1
3		Р	И	М									
3		Н	І	Л									
4		К	И	Т	В								
5		Т	И	Х	И	Й							
5		К	О	Н	Г	О							
6		М	Е	Х	І	К	О						
6		С	А	Х	А	Р	А						
7		Г	І	М	А	Л	А	Ї					
7		К	А	Р	П	А	Т	И					
8		А	М	А	З	О	Н	К	А				
8		Б	Р	А	З	И	Л	І	Я				
9		М	І	С	С	І	С	І	П	І			
9		А	В	С	Т	Р	А	Л	І	Я			
2			П	О									
12	А	Н	Т	А	Н	А	Н	А	Р	І	В	У	

10

ВІКА
ОЛЬГА
ШМАТКО
РЕКС

11

МУЗИКА
ФІЗИКА
СУСПІЛЬСТВОЗНАВСТВО
ФІЗКУЛЬТУРА
ЦИЛІНДР
БІОЛОГІЯ
ІНФОРМАТИКА
АСТРОНОМІЯ
АЛГЕБРА
ПРАВОЗНАВСТВО

6

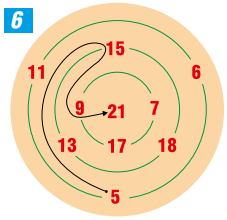

8

РАПИЖ — ПАРИЖ
НАСІЛБО — ЛІСАБОН
НЕДІВЬ — ВІДЕНЬ
ГАРАП — ПРАГА
ДАДИРМ — МАДРИД
ШІНИВИК — КИШИНІВ
БЕСУРХАТ — БУХАРЕСТ
ВАВАШАР — ВАРШАВА

ВІДПОВІДІ НА «ЗАПИТАННЯЧКА ВІД КЛАСНОГО» — 4'2006

1*. Не першу, а другу позицію, адже той, хто був першим, ним і залишився.*
2*. П'яту дочку звуть Мері, а не Гаай і не Даай.*
3*. На передостанній позиції. Правильна відповідь — це неможливо зробити. Адже якщо ти обганяєш останнього, ти тоді мусиш бігти позаду нього, а це протирічить тому, що він біг останній.*
3*. Твій призовий капітал буде складати не 5000, а 4100 гривень.*

ВІДПОВІДІ НА «ЛОГІЧНІ ЗАДАЧКИ» — 3'2006

Стрибаючі котики
Співставляючи належну інформацію, спершу визначаємо назви та породи котів, а потім, придивившись до їхньої майстерності застрибувати на лавку, дізнаємося, що сибірського котика звали Тигриком і він подряпав Віталія.

Обмін наклейками
Насправді обмін був нерівноцінним. Запишемо умови вартості наклейок рівняннями:
РРРР = МММММ
ММР = ДД
МММДД = РРРРМ (умова обміну)
В останній рівності замінимо ДД на ММР і отримаємо: МММММР=РРРРМ. Скоротимо це на перше рівняння й отримаємо, що Р=М, що суперечить першій рівності. Таким чином стає зрозуміло, що виграв від цього більше Джо. Але якщо врахувати, що хлопці обмінювали свої подвійні наклейки, то задоволеними залишилися обоє.

Спортивний клас
Спершу встановимо, скільки учнів мають хоча б задовільні оцінки: 25-6=19. Учнів-спортсменів у класі 17+13+8=38:2=19. Таким чином у класі ніхто з учнів не мав відмінних оцінок з математики. Саме через це зрадів Джо. А у футбол вміли грати лише 19-17=2 велосипедисти.

Рятівне число
Замки на кімнатах відкривалися при набиранні чисел, які складаються з переставлених цифр у числі, що дорівнює квадрату номера кімнати, тобто 8 у квадраті дає 8x8=64, а код на замку 46.

ВИГРАЙ ПРИЗ

КЛАСНА МАНДРІВКА

Виріж, **наклей на конверт** і надішли в редакцію **до 30.04.2006 р.**

Впиши назви трьох міст, у яких, на твою думку, побувають Класні герої, стартуючи з Сум.

Етап № 4 **КЛАСНА МАНДРІВКА**

Школярі всіх країн — листуймося!

Федорчук Олена
с. Новокостянтинів
Летичівський р-н
Хмельницька обл., 31523

Мені 11 років. За гороскопом — Скорпіон. Люблю слухати музику. Вивчаю англійську і німецьку мови. Займаюся бальними танцями. Мрію знайти друга по листуванню приблизно мого віку. Пишіть! Відповім на всі листи.

Дейкун Юлія
с. Новоолексіївка
Сокирянський р-н
Чернівецька обл., 60224

Мені 10 років. За гороскопом — Лев. Люблю слухати сучасну музику, танцювати. Улюблена співачка — Валерія. У вільний час дивлюся телевізор, читаю журнал «Клас». Хочу знайти друзів по листуванню. У першу чергу відповім на листи із фотографіями.

Владиженська Іра
с. Новокостянтинів
Летичівський р-н
Хмельницька обл., 31523

Мені 15 років. За гороскопом — Близнята. Люблю слухати музику, проводити час зі своїми друзями. Займаюся сучасними танцями. Хочу знайти друзів по листуванню. Пишіть! На листи із фотографіями відповім у першу чергу.

Ковальов Олександр
а/с 10557
м. Львів, 79049

Мені 14 років. За гороскопом — Лев. Захоплююсь футболом. Мрія мого життя — знайти справжнього друга і справжнє кохання. Буду листуватися з дівчатами мого віку. В першу чергу відповім на листи із фотографіями.

Воробей Денис
вул. Пролетарська, 160
с. Вороніж
Шосткинський р-н
Сумська обл., 41140

Мені 11 років. За гороскопом — Козеріг. У вільний час люблю слухати музику, гуляти з друзями, малювати. Буду листуватися з хлопцями і дівчатами віком 11-12 років. На листи із фотографіями відповім у першу чергу.

Попов Дмитро
вул. Пролетарська, 156
с. Вороніж
Шосткинський р-н
Сумська обл., 41140

Мені 10 років. За гороскопом — Лев. Моє хобі — малювання. Обожнюю англійську мову. Буду листуватися з хлопцями і дівчатами різного віку. На листи із фотографіями відповім у першу чергу.

Федорчук Таня
с. Новокостянтинів
Летичівський р-н
Хмельницька обл., 31523

Мені 15 років. За гороскопом — Овен. Люблю слухати музику, займатися спортом, грати у комп'ютерні ігри. Хочу знайти друзів по листуванню приблизно мого віку. На листи із фотографіями відповім у першу чергу. Пишіть!

Мартиненко Олена
вул. Леніна, 5
с. Право Жовтня
Згурівський р-н
Київська обл., 07651

Мені 11 років. За гороскопом — Близнята. Люблю танцювати, співати, слухати сучасну музику. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами віком 11-15 років. Пишіть! Чекаю на ваші листи.

Буряк Назарій
а/с10557
м. Львів, 79049

Мені 15 років. За гороскопом — Рак. Мрію знайти справжнє кохання. Люблю грати у більярд, малювати. Хочу листуватися з дівчатами приблизно мого віку. На листи із фотографіями відповім у першу чергу.

Журавель Марина
вул. Перемоги, 17
с. Лукашівка
Монастерищенський р-н
Черкаська обл., 19110

Мені 13 років. Люблю танцювати, слухати музику, відвідувати шумні дискотеки. Обожнюю тварин, особливо кішок і хом'ячків. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами віком 13-16 років. На листи із фотографіями відповім у першу чергу.

Діденко Вікторія
вул. Леніна, 118
с. Великі Бубни
Роменський р-н
Сумська обл., 42037

Мені 11 років. За гороскопом — Діва. Обожнюю тварин, особливо кішок і собак. Люблю читати журнал «Клас», танцювати, співати. Мрію знайти друзів по листуванню віком 10-14 років. Пишіть! З великим нетерпінням чекаю на ваші листи.

Шаповаленко Олександр
вул. Карла Лібкнехта, 110/3
м. Ананьїв
Одеська обл., 66400

Мені 11 років. За гороскопом — Близнята. Люблю грати у комп'ютерні ігри, займатися спортом, малювати, читати. Хочу познайомитися з хлопцями і дівчатами віком 10-12 років.

Дячук Оксана
вул. Молодіжна, 4
с. Заріччя
Ружинський р-н
Житомирська обл., 13600

Мені 12 років. За гороскопом — Близнята. Люблю читати, танцювати, слухати музику. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами будь-якого віку.

Глотенко Оксана
вул. Чкалова, 65
с. Іллінка
Біляївський р-н
Одеська обл., 67630

Мені 12 років. За гороскопом — Телець. Люблю малювати, слухати сучасну музику, танцювати. Мрію навчитися грати на гітарі і вивчити не менше п'яти іноземних мов. Пишіть! З нетерпінням чекаю на ваші листи.

Нагорна Тетяна
вул. Леніна, 22
с. Великий Олександрів
Віньковецький р-н
Хмельницька обл., 32508

Мені 13 років. Люблю слухати музику, читати, грати у комп'ютерні ігри. Хочу знайти друзів по листуванню. Буду листуватися з хлопцями і дівчатами віком 12-14 років. Відповім на всі листи.

Пазинич Анастасія
вул. П. Мирного, 42
с. В. Сорочинці
Миргородський р-н
Полтавська обл., 37645

Мені 15 років. За гороскопом — Овен. Захоплююсь танцями, футболом та вивченням іноземних мов. Люблю грати на піаніно, ходити на дискотеки. Цікавлюся фантастикою. Хочу познайомитися з хлопцями та дівчатами віком 15-17 років. Пишіть!

Васильєва Даша
вул. Садова, 89
с. Білецьківка
Кременчуцький р-н
Полтавська обл.

Привіт усім, хто любить листуватися, читати журнал «Клас», весело проводити час. Я дуже романтична натура. Хто хоче дізнатися про мене більше — пишіть!

Леган Анна
с. Миколаївка — 1
Ширяївський р-н
Одеська обл., 66810

Мені 14 років. За гороскопом — Лев. Люблю ходити на дискотеки, слухати музику, дивитися телевізор. Якщо ти хлопець і хочеш познайомитися з прикольною симпатичною дівчиною — пиши.

Драпак Марина
вул. Свободи, 14-а/104
м. Хмельницький, 29017

Мені 14 років. Хочу знайти друзів по листуванню. Хто хоче знайти класну подругу — пишіть! Із задоволенням відповім на всі листи.

Романчук Юлія
м-н Вараш, 24-а/58
м. Кузнецовськ
Рівненська обл., 34402

Мені 11 років. За гороскопом — Водолій. Люблю слухати музику, гуляти з друзями, співати. Хочу знайти друзів по листуванню. Пишіть! Відповім на всі листи.

Панченко Аліна
вул. Нахімова, 43/16
м. Єнакієве
Донецька обл., 86414

Мені 14 років. За гороскопом — Водолій. У вільний час люблю читати, слухати музику, розгадувати японські кросворди. Хочу знайти друзів по листуванню.

Собцева Олена
вул. Шкільна, 5
с. Станіславчик
Жмеринський р-н
Вінницька обл., 23160

Мені 13 років. За гороскопом — Риби. Люблю слухати сучасну музику, дивитися цікаві серіали. Обожнюю домашніх тварин. Хочу знайти друзів по листуванню. Відповім на всі листи.

Артеменко Світлана
вул. І. Бевза, 36/152
м. Вінниця, 21009

Мені 14 років. Хочу знайти друзів по листуванню будь-якого віку.

Дубік Тетяна
вул. Молодіжна, 39
с. Буцинь
Старовижівський р-н
Волинська обл., 44440

Мені 12 років. За гороскопом — Козеріг. Люблю слухати музику, дивитися телевізор. Займаюся спортом. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами віком 12-13 років. Пишіть!

Кривобок Ольга
вул. 1 Травня, 1
с. Першотравневе
Нікопольський р-н
Дніпропетровська обл., 53264

Мені 14 років. Люблю малювати, робити вироби з бісеру. Граю на піаніно. Хочу знайти друзів по листуванню.

Пілат Марина
вул. Галкіна, 7
с. Шипинці
Кіцманський р-н
Чернівецька обл., 59341

Мені 13 років. Люблю слухати гарну музику, дивитися фільми. Хочу листуватися з хлопцями і дівчатами віком 13-16 років. Пишіть!

Параметри
Довжина човника — 37,2 м
Розмах крил — 23,8 м
Загальна довжина при запуску (прискорювач на твердому паливі включно) — 56 м
Вага — 80870 кг
Площа вантажного відсіку — 4,6x18,3 м
Вантажопідйомність — 24948 кг

Двигуни системи маневрування
З їх допомогою екіпаж змінює швидкість та положення космічного човника у просторі.

Вертикальний стабілізатор
Наче кіль у літака, він допомагає утримувати космічний човник на курсі земної атмосфери та керувати польотом.

Сопла головного двигуна
Тут рідкий водень згоряє у кисні, створюючи тягу для злету човника в космічний простір. Після злету ці двигуни не використовуються.

Допоміжний модуль
Цей двигун переводить комерційний супутник на більш віддалену орбіту, коли він знаходитиметься на безпечній від човника відстані.

Розумна система
До системи коректування входять 44 невеликих ракетних двигуни, які запускаються автопілотом. Ці мініатюрні двигуни називаються верньєрними, оскільки дають змогу виконувати дуже акуратні маневри на орбіті.

Хвостові двигуни
В ґондолі з обох боків хвостового фюзеляжу знаходяться ракетні двигуни та запас палива на випадок маневрів.

Запаси палива та окислювача
У кулеподібних баках зберігається паливо для двигунів. Окрім палива, є окрема ємність з окислювачем — без нього паливо не могло би горіти.

Паливо допоміжного двигуна

Чи не час повертатися?
Для керування польотом при спуску космічного човника екіпаж використовує рухомі секції крил — елевони.

Стулки відсіку для вантажів

Випустити шасі!
Коли космічний човник наближається до посадкової смуги, пілот натискає кнопку на дошці приладів, щоб випустити шасі.

Крило
Крила човника сконструйовані так само, як і у літака: в основі каркас із лонжеронів та шпангоутів.

Бак з рідким киснем

Паливний модуль

Відсік для екіпажу
Екіпаж човника працює без скафандрів, у звичайному одязі, при нормальній кімнатній температурі і в атмосфері, наближеній до земної. Є і вологі рушники, щоб «вмитися» і обтерти тіло.

Бак з рідким воднем
Паливний елемент виробляє електроенергію, спалюючи водень у кисні. Побічний продукт цього процесу — воду — використовує екіпаж.

Повітряний шлюз
Між житловим та вантажним відсіком знаходиться прохідна камера (повітряний шлюз). Подвійні повітронепроникні двері дають можливість переходити з «живої» атмосфери човника в безповітряний космічний простір, не витрачаючи зайвого повітря.

Ребриста конструкція
Легкі алюмінієві ребра надають фюзеляжеві човника потрібної жорсткості.

Прогулянка в космосі
Екіпаж може вийти у відкритий космос, щоб закріпити вантажі чи виконати ремонтні роботи. Астронавти у скафандрах рухаються за допомогою спеціального маневрового модуля, який схожий на літаюче крісло. Вони скеровують рухи тіла в просторі, використовуючи реактивну силу струменя азоту. Скафандр з багатошарової тканини (для захисту від холоду) наповнений киснем. Система життєзабезпечення поглинає шкідливі гази з повітря, яким дихає астронавт, і підтримує в скафандрі комфортну температуру. Панель з індикаторами контролює запас палива і стан акумуляторів.

Не маєш друзів? Сам винний...

Джексон обожнює «Океан Ельзи» і байдужий до баскетболу. Але він охоче йде до спортзалу в день фінального матчу з участю його друга Джо. Джо любить баскетбол і не переймається творчістю «Океану Ельзи». Але він залюбки йде на концерт цієї групи, коли його запрошує туди Джексон. Бо справжня дружба, як її розуміють Джексон і Джо, — це коли добре не тільки тобі, а й другові. І я цю точку зору цілковито розподіляю.

Джо і Джексон дружать чи не з пелюшок, а коли ти ще малий, стосунки зав'язуються самі собою, без усяких зусиль. Ви можете просто жити в одному під'їзді. Чи гратися в одній пісочниці. Тут головне — зустрітися.

Куди складніше зав'язати стосунки підлітку. Людські взаємини уже куди складніші, тут мало просто час від часу «перетинатися» в якійсь системі географічних координат. І тепер, перш ніж гукнути: «Привіт! Давай дружити?», ти пильним оком оглянеш претендента на звання «Мій новий друг». Тепер дружба потребує відданості, довіри, спільних інтересів. До того ж друзі мовби діляться за видами діяльності.

Коля + Вася = дружба

Якщо у тебе немає друзів (а тобі дуже хочеться їх мати), можу дати одну пораду: підійди до дзеркала та пильно-пильно придивися до себе. А придивившись, скажи, що доброго ти в собі побачив. Якщо нічого, то готуйся до серйозної роботи над собою. Якщо ж тобі здалося, що ти бачиш «великого таланта» чи «цікавого співрозмовника», це може означати, що:

а) тобі не вдалося розкрити своїх чеснот перед іншими;

б) ти себе просто обманюєш.

Чому ніхто не помічає, який ти класний? Може, всі на світі страшні егоїсти і думають тільки про себе? А відповідь на це запитання дуже проста. Є на світі таке старе, але вірне прислів'я: «Щоб мати гарних друзів, треба самому бути гарним другом». Чудова думка, еге ж? Навчися говорити не тільки про свої інтереси, а й про чужі уподобання теж. І вмій слухати інших.

Так, знаю, це жахливо, коли тебе ніхто не любить. Ти йдеш шкільними коридорами, втискаючись у стіну. Очі втуплені в підлогу. Так і хочеться підійти та запитати: «Агов, друже! Ти щось украв?!» Ти малодушно дезертируєш у самоту, хоча тобі страх як хочеться от просто зараз зірватися з місця та податися кудись із друзями. А ти не знаєш, як це зробити. Ти мрієш, щоб це зробив хтось інший, чекаєш того іншого, а його все немає. Але чому, замість чекати, тобі самому не взяти ініціативу на себе, чому б не стати приязним, таким, яким ти хотів би бачити інших навколо себе, але щиро, без фальші? Ти, звісно, не всім сподобаєшся, та цього і не треба. Кінець кінцем, тобі ж також не всі до вподоби.

Подобатися іншим — це дуже важливо, але важливіше подобатися самому собі. І немає великої біди у тому, що тобі приємніше лишатися самому, ніж тусуватися, співати та реготати з анекдотів. Я сам часто проводив час на самоті, але це не означає, що мені було так самотньо, що хоч вовком вий. Одинак — це людина, котра приймає свою самоту і бачить у ній насолоду. Одинакові подобається бути в компанії з самим собою.

Я навчився не боятися самоти, навчився радіти їй. До того ж, я ніколи не сварився із собою.

Та навіть одинаки мають друзів — таких одинаків, як і вони самі. Особистості, котрі люблять спілкуватися з іншими особистостями, щоб потеревенити на тему, які вони непересічні особистості, на що вони здатні тепер і на що будуть здатні завтра. Може, друзів у мене було й не так багато, як у когось, зате наша дружба в черговий раз підтверджує прописну істину: нетовариські люди дружать мало, зате міцно. Ні мені, ні моїм друзям не було нудно спілкуватися одне з одним, ми проводили разом багато часу і не кривили душею один перед другим. Відтоді збігло чимало часу, життя нас розкидало кого куди, але навіть зараз ми знаходимо час для зустрічей.

Впевненість повинна бути поруч!

От якби в аптеці продавалися такі пігулки для невпевнених у собі хлопців: прийняв на ніч три штуки, запив водою, а вранці глип — ти вже зовсім інший! Може, колись фармацевтика і дійде до цього, а поки доводиться вдовольнятися тим, що є під рукою. Так, що там у нас під рукою? Бажання змінитися є? Добре. А готовність попрацювати над собою? Теж є? О, та це вже щось! Просто зараз і почнемо.

Передусім спробуй визначити для себе якусь справу, в якій ти почуваєшся як риба у воді. Добуваєш подумки кубічні корені з усіх чисел? Розвивай математичні здібності. Вмієш ходити на руках? Ласкаво просимо в гімнасти. Мені ж особисто допомогла моя улюблена робота журналістом. Ось та справа, котру я люблю і знаю. Я писав репортажі з місця події, писав фейлетони, гасав як очманілий з одного поверху на другий, з одного кінця міста до іншого — і це виливалося у відчутний результат! І головний редактор, котрий так критично сприйняв мене при першій зустрічі, якось сказав: «Послухай, Во Віку, а як ти дивишся на те, щоб очолити відділ інформації?»

Розумієш, найстрашніша біда невпевнених у собі індивідів у тому, що їм просто нема за що «зачепитися». Їхнє життя тоскне, як сіре небо в осінній дощ, та варто копнути трохи глибше, і стає зрозуміло: тоскне не життя — тоскні вони самі! Якщо у твоєму випадку теж усе таке сіре, то спробуй чимось захопитися. Це неодмінно допоможе!

Одна з найбільших переваг підліткового віку — у тебе повно часу, який ти витрачаєш на всякі серйозні на твій погляд дурнички. Можеш уявити собі пару дорослих дядь, які сидять на лавочці у парку і сперечаються, яку SMS-ку послати сьогодні ЇЙ — пристрасну, холодну чи, може, взагалі не посилати (нехай, мовляв, помучиться!)? Я особисто не можу. А підлітків таких у кожному парку — хоч греблю гати, сам бачив. Та, може, й ти один із них. Так-от, чому б тобі свій вільний час не застосувати у мирних цілях? Стань піаністом-віртуозом (це справа не одного дня). Здай норматив на чорний пояс із карате (тут не один рік тренувань потрібен). Вивчи японську мову (справа важка, але благородна).

Щиріше, радісніше, мужніше!

Як бачиш, поле для діяльності — безмежне. До того ж, убиваєш відразу двох зайців. Долаєш невпевненість у власних силах — раз. Виробляєш у собі такі-сякі якості — два.

Та є одне «але». Щоб бажане стало дійсним, потрібно просто зараз запастися безмежним терпінням. Щоб, раз обравши собі шлях, більше з нього не сходити.

Утім, я дещо відволікся від теми. Ось до чого я веду. Ставши людиною неординарною, цікавою хоча б у деяких відношеннях, ти автоматично переходиш до іншого розряду і розв'язуєш проблему власної самотності. До тебе, як метелики на світло, починають злітатися любителі поспілкуватися з цікавими особистостями, а ти з усміхом згадуєш, що й сам тільки вчора був одним з них. Даруйте, панове, але ж то було вчора...

Чим старшим ти стаєш, тим краще розумієш: не всі проблеми мають прості розв'язки, а деякі і взагалі не мають. Проте не все так безнадійно. «Зміни себе» — звучить як задачка для супермена. І все-таки змінити себе можна, і суперменом тут бути необов'язково. Досить сильного бажання та непересічної сили волі, а таке при потребі завжди знайдеться. І віра в те, що зможеш стати кращим, сильнішим, щасливішим... Упевненішим, рішучішим, цілеспрямованішим. Можеш далі продовжити сам. А якщо не буде такої віри, то навіть не берися.

Ну що, переконав я тебе? Так, я згідний: зміни заради змін — це не найкращий розв'язок проблеми, бо немає ніяких гарантій, що ти справді міняєшся на краще. Але я так на це дивлюся: якщо ти вже незадоволений чимось у собі, якщо ти змініш щось бодай наполовину — це вже успіх. Нехай поки що невеликий, але все ж таки це рух уперед. А не сподобається нова ситуація, ти змініш і її. І так доти, поки не побачиш: ось воно, чого я так шукав!

Коли ти зрозумієш себе, коли ти зрозумієш, що можеш стати кращим, життя твоє піде інакше. А якщо про щось і шкодуватимеш, то це тільки про те, що забагато часу змарнував, намагаючись справити враження на інших. На себе його потрібно було справляти, на себе! Зрозумів? Що ж, тоді бажаю успіхів.

Будильник-головоломка

Нам вже пропонували ганятися за ними, ловити їх у повітрі і виконувати інші безглузді і принизливі для розумної людини дії. І все це заради того, щоб перервати свої солодкі сни. Черговий інструмент для знущань над сплюхами — будильник-пазл. Щоб примусити його замовкнути, ми повинні в буквальному розумінні зламати свою голову. Справа в тому, що починаючи дзвонити, будильник підкидає в повітря чотири частинки своєї кришки. Щоб припинити звуковий терор, необхідно знайти і встромити їх назад. А оскільки шматочки відрізняються непростою формою, можу посперечатися, що перша спроба вирішити цю задачку просто приречена на провал. Особливо спросоння. Пристрій продається в інтернет-магазині «Bim Bam Banana». Ціна будильника-пазла — 52 долари. Щоправда, є побоювання, що після кількох хвилин пошуків частин, будильник буде благополучно розбитий об стіну.

Електронний динозавр Плео

Схоже, що у світі електроніки еволюція йде навпаки. Якщо в реальному світі динозаври давно вимерли, то в електронному тільки з'являються. Компанія «Ugobe» розробила симпатичного робота-динозавра Плео. Просто мрія твоя! Завдяки розвинутій системі мікропроцесорів динозаврик рухається дуже плавно. І в нього є всі шанси стати найбільш бажаною іграшкою 2006 року.

Плео відчуває оточення, реагує на дотик, тупотить лапами і виражає емоції. Якщо господар ігнорує його, голова і хвіст сумно опускаються. Але полоскочи його спинку або доторкнися до його лап, і маля оживе на очах. Електронний Плео почуває і виражає радість, агресію, смуток і страх. Він позіхає, зітхає, сопить, хропить, кашляє і пчихає. Якщо ж він втомиться, його варто вкласти в «ліжко», що продається разом з ним, і підключити його до «сонного дроту», щоб він міг «виспатися» і підживити свої акумулятори. Ну зовсім як живий!

Звукова камера для жуків

Незвичайний інструмент для юного ентомолога пропонує компанія «Insect Lore». Це звукова камера. Збери кілька жучків, помісти їх у приймач і на-

солоджуйся їхніми звуками! Пристрій називається «Big Bad Booming Bags» і позначений як «прилад для спостереження за жуками». Звуки підсилюються і подаються у навушники. У верхній частині камери знаходиться збільшувальне скло з триразовим, як тепер кажуть, зумом. Так що наших жорсткокрилих молодших братів можна буде не тільки розчути, але й розглянути у всіх деталях. У комплекті також є спеціальний інструмент для гуманного захоплення і переносу комах. Звукова камера живиться від двох батарейок АА і оцінюється в 17.99 долара. Компанія «Insect Lore» спеціалізується на навчальних і розважальних іграшках, пов'язаних із тематикою комах. Приміром, у них можна придбати костюм метелика.

Тапочки з ліхтариком

Більшість з нас робить це щоночі. Підхоплюється, шукає дорогу в пітьмі, спотикається, падає. Але тільки Даг Вік зметикував, як на цьому можна заробити. Ідея була дуже простою. Тапочки із вмонтованим підсвічуванням! Пристрій тапочок досить продуманий. По-перше, вони обладнані фотоелементом — і автоматично вмикаються в темряві. По-друге, вони обладнані датчиком ваги — і автоматично вимикаються, коли ти їх

знімаєш. По-третє, живляться від звичайних батарейок, що вставляються в підошви. Винахідник і засновник компанії — Даг Вік. На його місці міг бути кожен з нас! За власним визнанням Дага, якось уночі, повертаючись із звичного походу темною квартирою, він врізався в стійку ліжка. І за декілька днів народилася ідея тапочок із підсвічуванням. Є надія, що «нічних» синців буде менше.

Сумочки з книжок

Кому не знайома класична схованка — книжка з вирізаними сторінками? Ми читали про це в детективах, ми бачили це у старих фільмах. Але що ти скажеш про книжки, які стали справжніми сумочками? Вирізати сторінки, пришити ручки, підсилити обкладинку — і сумка готова. Так робить Кейтлін, американська художниця з Вашингтона. Що це? Варварство або, навпаки, данина поваги улюбленим книжкам? На ці й інші питання відповідає сама Кейтлін на своєму сайті «Rebound Designs».

Усі сумки дійсно виготовлені на основі старих книжок із твердою палітуркою, але Кейтлін не використовує дуже цінні експонати або книжки у відмінному стані. Вона шукає тільки ті книжки, що вже розсипаються або стали непридатними для використання. Приміром, застарілі підручники. Уявляєш собі книжку з «Української мови» за 5 клас? Або «Фізика» за 8-й? Як-то кажуть, на смак і колір... У всякому разі свої книжкові шедеври Кейтлін продає за ціною близько 90 доларів.

http://milliondollarhomepage-ua.com/ –

Мільйон пікселів

Бажаєш залишити свій слід в історії Інтернету? Тоді заглянь на цей сайт. Ідея його проста: ти отримуєш місце на сторінці і можеш його використовувати на власний розсуд. На сайті виділена зона в 1 мільйон пікселів, вона розділена на 10000 квадратів, 10x10 пікселів кожний. Такий квадратик ти можеш зарезервувати для своїх потреб. Більше можна, менше — ні, тому що всі зображення менші від цього розміру важко сприймаються. Поки є вільні пікселі, ти можеш придбати їх будь-яку кількість і на їхній «території» розмістити логотип, рекламу своєї сторінки або просто свою фотографію. Пікселі, які ти зарезервуєш, залишаються твоєю власністю навічно, і творці сайта гарантують, що з його головної сторінки нічого видалятися не буде (крім окремих випадків, обумовлених правилами). Ну й обіцяють, що сайт цей буде існувати не менше 10 років. Хоча творці сподіваються на його вічне життя. Чому б не залишити своє факсиміле, на зразок «тут був Вася», на мегапіксельній віртуальній стіні?

http://www.wimp.com/peoplelove/ –

Люди-форми

А ця сторінка присвячується всім, хто цінує прекрасне... Причому навіть в екзотичних його проявах. Важко описати, що ти побачиш, коли завантажиться сторінка... До речі, вантажитися вона буде досить довго, особливо, якщо в тебе трафік не дуже. Справа в тім, що це відеоролик. Але навіть якщо в тебе Dial-up-підключення, дочекайся, поки він завантажиться цілком. Те, що відбувається на екрані, дуже красиво і заслуговує на увагу, тому що робить наш світ трішки кращим. А зробити його кращим можемо тільки ми — люди.

http://gellada.ru/cats_en.html –

Сайт Рудої Гелли

Любиш кішок? А спілкування з талановитими людьми? А все красиве? Тоді неодмінно заглянь на сторінку Рудої Гелли. Тому що вона — надзвичайно цікава і творча людина і малює дуже симпатичних кішок. І не тільки. От ти можеш собі уявити, як виглядає Слонявка, яка плаче? А Бегелітка, що загоряє? Ні? Коли побачиш, обов'язково посміхнешся — такі милі створіння не можуть не викликати посмішку. Власниця сайта дуже рано почала малювати тушшю. У два роки. Мама клала їй на підлогу зіпсоване креслення — зворотним боком, давала туш і старе перо. А в старших класах Гелла відкреслювала поля в зошитах по 5 сантиметрів і малювала на них комікси з продовженнями. У зошиті з історії, наприклад, був комікс про мушкетерів. І взагалі, у Геллади дуже світлий і теплий світ: після прогулянок сторінками її сайта у тебе обов'язково підніметься настрій.

http://ziza.ru/2006/02/02/ihruha-na-soobrazitelnost.html –

Іграшка на кмітливість

А з хорошим настроєм можна і перевірити, чи підходиш ти для роботи... у Японії. У всякому разі, головоломку, розміщену на цій сторінці, пропонують усім при прийомі на роботу в цій країні. На перший погляд, нічого складного — потрібно просто перевезти на плоту групу людей з одного берега річки на інший. Є, звичайно, кілька обмежень: діти не можуть плисти на плоту самі, пліт сам по собі не повернеться назад, на борту має знаходитися одночасно не більше двох людей, тато не може залишати синів наодинці з мамою, а мама не може залишати наодинці з татом дочок (дивні все-таки люди ці японці), ну і ще деякі. Але, в принципі, завдання цілком тобі під силу: Киця усіх перевезла за 5 хвилин, а Джексон — за 8. Хочеш спробувати свою кмітливість?

http://www.bilingual.ru/ –

Англійська для дітей

Якщо в тебе є молодші братик або сестричка, які збираються вчити англійську мову, на цьому сайті можна знайти безліч корисної інформації з цього питання. Не секрет, що викладати англійську дітям дуже складно. Вони швидко втомлюються, відволікаються, тож академічний стиль роботи тут не підійде. Як зацікавити малят, зробити навчання цікавим і ефективним, що використовувати в якості навчального матеріалу — ці й інші рекомендації можна знайти на сторінках сайта. А крім того, на ньому розміщено багато матеріалу для практичного застосування: казки (чимало з яких ілюстровані і навіть озвучені), вірші на різні тематики, пісеньки, лічилки та ігри англійською мовою. Поліглоти знайдуть тут чимало цікавого.

http://playtext.ru/ –

Текстові ігри

Ігри потрібні різні. Хто не згоден, може не читати далі, тому що на цьому сайті ігри не прості — а текстові. Це начебто ти читаєш пригодницьку книжку і не просто уявляєш себе головним героєм, а ще й вибираєш для нього сюжетну лінію. В залежності від того, що ти вибереш, зміниться сюжет оповідання і кінцівка пригоди. Як тобі такий початок гри: тітонька Амелія дуже хотіла побачити свого племінника, тобто тебе. Та якось не виходило, бо вона виїхала багато років тому в Бразилію і досі не повернулася. Залишилося лише фото в рамці і товсті листи до матусі. «Ах, люб'язна сестричко, як би хотілося побачити небожа. Приїхав би, провідав»... Вочевидь, прийшов час провідати. І ось ти стоїш на причалі, а у твоїй кишені квиток до Бразилії. Хоча якби не телеграма про спадщину, скажи, чи поїхав би ти туди? Не знаєш. Життя розкидає людей по світі. Хто в Америці, хто в Бразилії. Ти — поки що тут. Але от звучить гудок, і ти кидаєш останній погляд на місто. А може, не потрібна тобі ця Бразилія? Що ж, вибір за тобою.

«Формула-1» та її фаворити

Заглянув кілька днів тому в Кицину кімнату, а вона спортивні новини дивиться. Показували звіт автогонки «Формула-1».

— Цікавишся змаганнями «Формули-1»? — запитав я у неї.

— Знаєш, я хотіла би довідатися про них трохи більше. Бо іноді читаю про якісь Гран-прі, пілотів, команди і почуваюся повною неотесою.

— Нема питань! Але про все я тобі не розповім, бо бесіда затягнеться. Але про основне, будь-ласка...

Загальні відомості

У «Формулі-1» щороку розігрується особиста першість серед пілотів та командна першість, яку ще називають Кубок конструкторів, серед команд — учасниць гонок. Змагання складаються з 19 етапів — Гран-прі, які проводяться у різних державах на різних трасах (дивися у табличці). Довжина траси знаходиться у межах 305-308 км. Найдовшою є траса у Малайзії (310,408 км) і лише одна траса у Монако випадає з цієї закономірності, довжина цієї найкоротшої траси усього 260,52 км. На кожному етапі розігруються призові очки, які нараховуються після фінішу першим восьми гонщикам. Переможець отримує 10 очок, друге місце — 8 очок, третє — 6, четверте — 5, п'яте — 4, шосте — 3 очки, сьоме — 2 і восьме місце — 1 очко. За сумою набраних призових очок в усіх 19 етапах і визначається переможець в особистій першості. Володар Кубка конструкторів визначається за сумою призових очок обох гонщиків кожної команди. У кого найбільше, та команда і забирає трофей.

У перегонах беруть участь 10 команд, у кожній з яких є по два основних пілоти (дивися у табличку) та пілоти, які тестують болиди. Взагалі у кожній стайні, як ще називають команди у «Формулі-1», є багато різного персоналу — від президента до механіків, які слідкують за справністю машин. Важливими складовими успіху є технічні параметри авто, майстерність пілота та злагодженість дій усіх ланок. Найкраще це проявляється на піт-стопах, тобто зупинках для дозаправки болідів та заміни шин. А для чого зупинятися під час гонки? Справа у тім, що гоночні автомобілі спалюють на трасі багато пального. Але вони не можуть взяти у свої баки всю необхідну кількість одразу. Та навіть якби й могли, то важке авто не могло б так швидко їздити. Тому й зупиняються.

Перед проведенням основної гонки на кожному етапі проводять так звані попередні заїзди. Вони дають змогу визначити порядок розташування гонщиків перед стартом. Чим вище місце посяде гонщик у попередніх заїздах, тим ближче до стартової лінії розташовується його болід у момент старту.

Новини сезону

У міжсезоння команди намагаються удосконалити своє авто, деякі створюють абсолютно нові болиди. При цьому у «Формулі-1» діють строгі нормативи щодо технічних параметрів та конструкції машин, виходити за межі яких заборонено. Перед початком заїздів відбуваються презентації болідів, на які запрошуються спонсори, відомі особи та уболівальники команд.

У сезоні 2006 року діятимуть три основні зміни щодо правил змагань. По-перше, на радість багатьох пілотів, знову дозволено змінювати шини на піт-стопах. По-друге, заборонено членам команд та уболівальникам вилізати на сітку, якою відгороджено трасу, для того, щоб привітати гонщика під час фінішу. І це правильно, бо, гадаю, як би ти не любив автоперегони, не варто нагадувати мавп на ліанах. А третя зміна стосується попередніх кваліфікаційних заїздів. Вирішено проводити їх у три етапи. На перших двох 15-хвилинних відрізках будуть відсіюватися по п'ять гірших гонщиків. Перші відсіяні посядуть місця з 20 по 16, другі — з 15 по 11, у відповідності зі своїми результатами. Десятка найкращих машин розіграє у третьому 20-хвилинному етапі решту місць. Спеціалісти вважають, що кваліфікація стане цікавішою і збиратиме більше глядачів.

Фаворити змагань

Чи зуміє у цьому сезоні Міхаель Шумахер та його легендарна стайня «Феррарі» повернути собі позиції лідерів? Чи зможе Фернандо Алонсо відстояти титул чемпіона «Формули-1»? А може, його успіх був випадковим і на вершину Олімпу зійде нова зірка? На усі ці запитання дадуть відповіді змагання, які завершаться наприкінці жовтня.

А поки що відомо, що Міхаель Шумахер може завершити свої виступи уже цього року. Він повідомив, що рішення прийматиме в залежності від результатів, яких досягатиме на трасах. Червоний Барон також може змінити свій комбінезон з червоного на сріблястий, тобто перейти із «Феррарі» у «Макларен», адже його контракт завершується наприкінці сезону. Зараз у нього новий напарник — Феліпе Масса, нова надія «Феррарі». А про колишнього, бразильця Рубенса Баррикелло, у команді намагаються забути — про нього навіть не згадували на підведенні підсумків «Феррарі» у ми-

ГРАН-ПРІ «ФОРМУЛИ-1»

10-12.03	Бахрейна	57 кругів по 5417 м
17-19.03	Малайзії	56 кругів по 5543 м
31.03-02.04	Австралії	58 кругів по 5303 м
21-23.04	Сан-Марино	62 круги по 4933 м
05-07.05	Європи	60 кругів по 5148 м
12-14.05	Іспанії	66 кругів по 4627 м
26-28.05	Монако	78 кругів по 3340 м
09-11.06	Британії	60 кругів по 5141 м
23-25.06	Канади	70 кругів по 4361 м
30.06-02.07	США	73 круги по 4192 м
14-16.07	Франції	70 кругів по 4411 м
28-30.07	Німеччини	67 кругів по 4574 м
04-06.08	Угорщини	70 кругів по 4381 м
25-27.08	Туреччини	57 кругів по 5378 м
08-10.09	Італії	53 круги по 5793 м
15-17.09	Бельгії	44 круги по 6973 м
29.09-01.10	Китаю	56 кругів по 5451 м
06-08.10	Японії	53 круги по 5807 м
20-22.10	Бразилії	71 круг по 4309 м

ДОСЯГНЕННЯ ПІЛОТІВ «ФОРМУЛИ-1»

Ім'я та прізвище	Старти	Перемоги	Круги	Очки
Міхаель Шумахер	230	84	12874	1248
Девід Кулхард	193	13	9873	499
Рубенс Баррикелло	214	9	10743	489
Ральф Шумахер	145	6	7444	304
Кімі Райконен	85	9	4929	281
Хуан-Пабло Монтойя	84	7	4533	281
Фернандо Алонсо	68	8	7697	247
Жак Вільньов	151	11	7697	228
Джанкарло Фізікелла	159	2	7817	174
Дженсон Баттон	100	0	5213	167
Ярно Труллі	146	1	7098	160
Марк Уеббер	68	0	3394	62
Нік Хайдфельд	97	0	4913	56
Феліпе Масса	52	0	2771	27
Кристіан Клієн	31	0	1584	12
Кристіан Альберс	18	0	956	4
Вітантоніо Ліуцці	4	0	246	1
Ніко Росберг	0	0	57	0
Тьяго Монтейро	0	0	118	0
Скотт Спід	0	0	56	0

нулому сезоні. Тим часом Шумі-молодший підписав контракт із «Тойотою» до кінця сезону 2007 року. Ця команда має серйозні наміри стати переможцем.

— Не дивуйтеся, коли побачите Ральфа Шумахера або Ярно Труллі на подіумі. Це результат успішної роботи усього колективу, — зауважує президент команди Дідьє Лерой. Нас очікують цікаві змагання. Про досягнення гонщиків ти довідаєшся з таблички, у якій наведено кількість стартів, перемог та набраних очок. Поглянувши на неї, ти побачиш, що є лідери, є дебютанти та загартовані гонщики. Хто переможе?!

КОМАНДИ ТА ПІЛОТИ

Mild Seven Renault
1. Фернандо Алонсо
2. Джанкарло Фізікелла

Team McLaren Mercedes
3. Кімі Райконен
4. Хуан-Пабло Монтойя

Scuderia Ferrari Marlboro
5. Міхаель Шумахер
6. Феліпе Масса

Panasonic Toyota Racing
7. Ральф Шумахер
8. Ярно Труллі

Williams F1 Team
9. Марк Уеббер
10. Ніко Росберг

Lucky Strike Honda Racing F1 Team
11. Рубенс Баррикелло
12. Дженсон Баттон

Red Bull Racing
14. Девід Кулхард
15. Кристіан Клієн

BMW Sauber F1 Team
16. Нік Хайдфельд
17. Жак Вільньов

MF1 Racing
18. Тьяго Монтейро
19. Кристіан Альберс

Scuderia Toro Rosso
20. Вітантоніо Ліуцці
21. Скотт Спід

Увага, конкурс!

Щоб цікавіше було слідкувати за перебігом змагань у «Формулі-1», Класики вирішили організувати конкурс «Формула-1» — прогноз». Хочеш виграти приз від видавництва «Школярик», надсилай на адресу редакції **до 30 червня 2006 року** свій варіант п'ятірки найкращих гонщиків сезону 2006 року. Підсумки будуть підведені наприкінці жовтня, а результати оголошені у грудневому номері журналу. **На конверті зроби позначку «Формула-1» — прогноз».** Удачі!

БРАТИ

Пундику, відгадай, хто більше заробляє у місяць: канцлер Німеччини Ангела Меркель чи автогонщик Міхаель Шумахер? — запитав у товариша Колібрик.

— Мабуть, канцлер.

— А ось і ні. У журналі «Штерн» повідомляється, що канцлер отримує щомісяця 20 тисяч євро, а заробіток Міхаеля Шумахера становить аж 4 мільйони 830 тисяч. Його брат Ральф збагачується щомісяця на 1 мільйон 420 тисяч євро.

— Оце так! То спортсменом набагато краще бути...

— Хлопці, вистачить чужі гроші рахувати! Давайте я вам про класних автогонщиків розповім. Ось послухайте.

Ральф Шумахер

Дата і місце народження: 30 червня 1975 року, Х'юрт, Німеччина . . . . . .
Місце проживання: Зальцбург, Австрія .
Сімейний стан: дружина Кора, син Девід
Зріст/Вага: 178 см/73 кг . . . . . .
Дебют у «Формулі-1»: Австралія, 1997 рік
Досягнення: 147 Гран-прі, 6 перемог. . .
Етапи кар'єри: **1997** — «Jordan», 11 місце, 13 очок; **1998** — «Jordan», 10 місце, 14 очок; **1999** — «Williams», 6 місце, 35 очок; **2000** — «Williams», 5 місце, 24 очки; **2001** — «Williams», 4 місце, 49 очок; **2002** — «Williams», 4 місце, 42 очки; **2003** — «Williams», 5 місце, 58 очок; **2004** — «Williams», 9 місце, 24 очки; **2005** — «Toyota», 6 місце, 45 очок . . . . . .

Слідами брата

У середині 90-х років погляди любителів «Формули-1» були прикуті до Міхаеля Шумахера, який упевнено штурмував п'єдестали пошани. І для багатьох було сюрпризом, що у нього, виявляється, є молодший брат Ральф, який теж захоплюється автоперегонами. До нього почали прискіпливо придивлятися. Не стати гонщиком він не міг. Адже виріс поряд із трасою, на якій займалися картингом. Ним він займався 12 років, аж поки у 1991 році не став чемпіоном Німеччини серед юніорів. Та незважаючи на це, у 17 років він однозначно вирішив розпрощатися з картингом. У 1993 році Ральф дебютував у автоперегонах «Формули-3», де посів друге місце серед юніорів. У цих змаганнях, займаючи призові місця, він провів ще два роки, аж поки не перейшов у «Формулу-3000». Тут йому вдалося виграти три гонки поспіль і стати чемпіоном. У наступному році він знову перемагає на чемпіонаті у Японії, а під кінець сезону стає тест-пілотом команди «Макларен». Одним словом, шлях до «Формули-1» було розчищено.

У королівських перегонах

Свою кар'єру Ральф Шумахер розпочав у команді «Джордан». Дебютний сезон видався не зовсім вдалим. Ральф демонстрував хорошу швидкість, але його результати були нестабільними. Щоправда, уже на третьому Гран-прі в Аргентині він зумів посісти третю сходинку п'єдесталу.

Однак у 1998 році Ральф продемонстрував, що може як брат вдало виступати на мокрих трасах, а також фінішував другим на Гран-прі Бельгії. Перейшовши у 1999 році до команди «Вільямс», Ральф продовжував шліфувати свою майстерність. Його результати ставали усе стабільнішими. Протягом наступних трьох років він набирає щораз більше призових очок і прогресує у загальному заліку. Свою першу перемогу на Гран-прі Сан-Марино в 2001 році він присвятив дружині та сину. На цьому Ральф не зупинився, виграв того року ще дві гонки і став четвертим. Четвертий гонщик планети, хіба ж це так погано? Але хочеться, звісно, більшого. Та більшого поки що він не досяг. Як буде у цьому сезоні, коли він вдруге виступатиме за команду «Тойота», покаже час.

Якось журналісти запитали у Ральфа:

— Чи добре мати старшого брата? Це заважає вам чи допомагає у вашій кар'єрі?

Той усміхнувся і відповів:

— Це мені дуже допомагає,

я щасливий, що у мене є такий чудовий брат. Можу навіть зізнатися, що ми з ним — одна команда, хоча виступаємо у різних командах «Формули-1». Тим не менше, коли я сідаю за кермо свого боліда, то бачу в Міхаелі лише суперника. І, звичайно, хочу його перемогти. Та скажіть, чи багато є на світі гонщиків, які мають змогу бачитися з рідним братом хоча б раз на два тижні, як у нас?

Міхаель Шумахер

Дата і місце народження: 3 січня 1969 року, Х'юрт, Німеччина . . . . . .
Місце проживання: Вуффленс, Швейцарія. . . . . .
Сімейний стан: дружина Коріна, дочка Джина-Марія, син Мік . . . . . .
Зріст/Вага: 174 см/75 кг . . . . . .
Дебют у «Формулі-1»: Бельгія, 1991 рік . . . . . .

ШУМАХЕРИ

Досягнення: 232 Гран-прі, 84 перемоги, 1248 очок. . . . . .
Етапи кар'єри: **1991** — «Benetton», 12 місце, 4 очки; **1992** — «Benetton», 3 місце, 53 очки; **1993** — «Benetton», 4 місце, 52 очки; **1994** — «Benetton», 1 місце, 92 очки; **1995** — «Benetton», 1 місце, 102 очки; **1996** — «Ferrari», 3 місце, 59 очок; **1997** — «Ferrari», 2 місце, 78 очок; **1998** — «Ferrari», 2 місце, 86 очок; 1999 — «Ferrari», 5 місце, 44 очки; **2000** — «Ferrari», 1 місце, 108 очок; **2001** — «Ferrari», 1 місце, 123 очки; **2002** — «Ferrari», 1 місце, 144 очки; **2003** — «Ferrari», 1 місце, 93 очки; **2004** — «Ferrari», 1 місце, 148 очок; **2005** — «Ferrari», 3 місце, 62 очки . . . . .

Дитинство майбутнього чемпіона

Коли у сім'ї Рольфа та Елізабет Шумахерів народився перший син, вони й не здогадувалися, що на них чекатиме. Щасливі батьки назвали його Міхаелем і у чотири роки подарували синочкові іграшкового карта. Щоб він швидше їздив, батько поставив на нього двигун від старого мотоцикла. І хлопчик насолоджувався катанням біля будинку. Згодом батьки вирішили, що хлопцеві краще накручувати кола на місцевій картинговій трасі. Так Міхаель у чотири роки став наймолодшим водієм в автоклубі. Невдовзі батько зі старих машин змайстрував йому нового карта. Саме на ньому юний гонщик у шість років здобув свою першу перемогу, вигравши клубний чемпіонат. І це не дивлячись на те, що його суперники були старшими і мали кращі машини. Картинг хоч і недороге авто, але вимагав грошей. Невдовзі Рольф зрозумів, що кар'єра його сина у картингу вимагає більших грошей, ніж він може на це виділити. Талант Міхаеля надихнув батька на думку звернутися за спонсорською допомогою до місцевих підприємців. Коли Міхаелю виповнилося 10 років, йому допомогли купити нову машину. У нагороду за це хлопець завойовував усе нові і нові трофеї. У 16 років він стає чемпіоном Німеччини серед юніорів, потім повторив свій успіх і добре виступив на світовій першості серед юніорів. Хоча картинг і займав більшу частину часу в дитинстві Міхаеля, він, як і всі його однолітки, вчився у школі. І вчився добре. Улюбленими його предметами були математика та англійська. Окрім цього, він захоплювався дзюдо та футболом. В 11 років йому навіть довелося вибирати між дзюдо та картингом. Але сталося так, що майбутній гонщик на змаганнях з дзюдо посів третє місце і повернувся до картингу, який у той час був для нього звичайним хобі.

Шлях на подіум

Закінчивши школу, Міхаель пішов учитися на автомеханіка. Це дало йому змогу краще розібратися у будові машин і знадобилося у майбутніх перегонах. У дев'ятнадцять років Міхаелю пощастило перебратися з картинга в одномісне авто і стартувати одразу в трьох різних змаганнях. У «Формулі-Коніга» він виграв 10 гонок з 10 і став чемпіоном, у німецькій «Формулі-Форд» посів шосте місце, а у світовій «Формулі-Форд» став другим. Наступного року він вже у «Формулі-3», де познайомився з Віллі Вебером, який з того часу займається його кар'єрою. І так вдало це зробив, що через два роки Міхаель Шумахер дебютував у «Формулі-1». Першою його командою був «Беннетон», а з 1996 року він виступає за «Феррарі».

Про досягнення семиразового чемпіона можна багато написати, але найважливішим є те, що він після минулого, не зовсім вдалого сезону продовжує бути на перших ролях у легендарних перегонах. Попри це він хороший сім'янин, вдалий бізнесмен та суспільний діяч. Міхаель часто бере участь у благодійних акціях, спонсорує талановиту молодь, допомагає бідним та постраждалим. Чи довго ще виступатиме за «Феррарі» Червоний Барон, як його уже давно називають, невідомо. А хотілося б!

ПОКОЛІННЯ ГРАНДЖУ

Порізані джинси, сорочки навипуск або футболки з надписом Nirvana, кеди, довге неохайне волосся, музика гурту «Nirvana» з плеєра — ось типовий образ тінейджера 90-х. Чи ти, може, скажеш, що і зараз таких бачиш? Звісно, прихильники Курта Кобейна і просто любителі гранджу досі вірні своєму стилю. Незважаючи на те, що мамі з татом це не до вподоби.

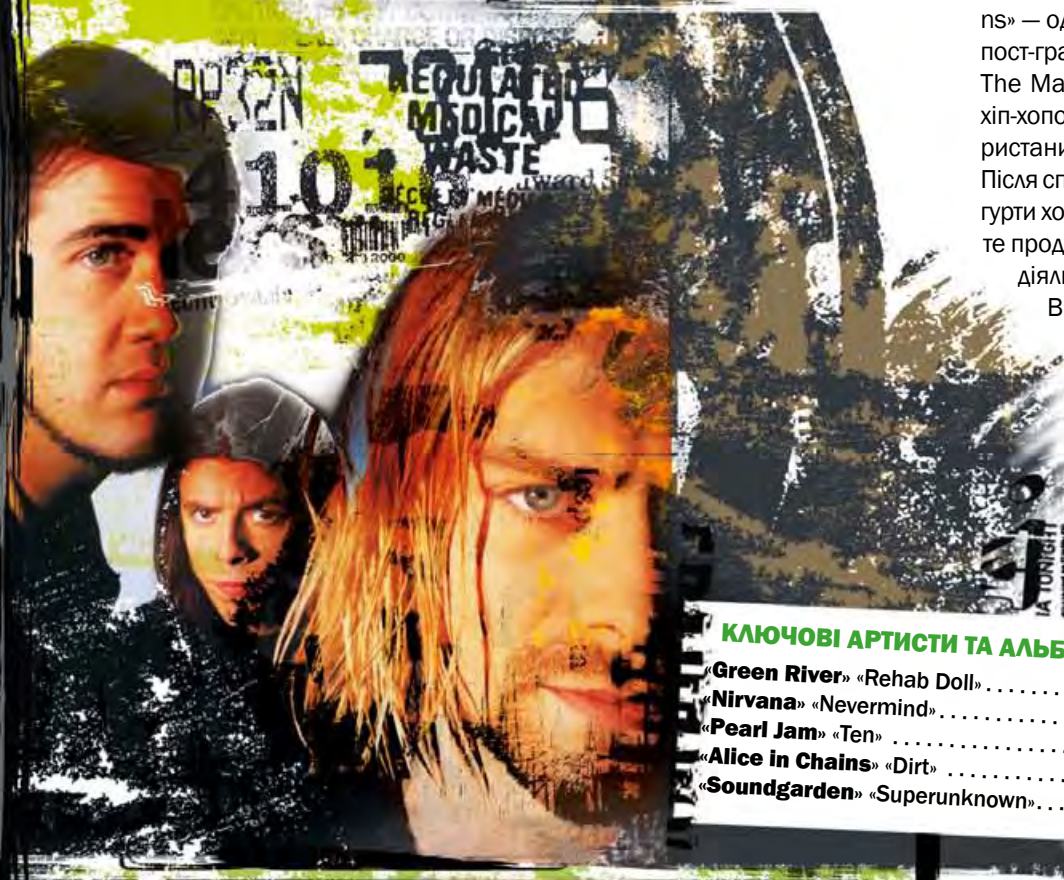

ДЕСТРУКТИВНА МУЗИКА

Грандж (з англ. — сміття, бруд) — напрям у популярній музиці, що сформувався в кінці 1980-х, але досяг популярності вже в першій половині 1990-х. Термін «грандж» у музиці використовували вже в 1960-ті (як grunge-rock). У сучасному значенні він став широко вживатися з кінця 1980-х у відношенні насамперед до гуртів із Сіетлу (США), що виступали в той період з новою цікавою музикою. Це «Nirvana», «Alice in Chains», «Madhoney», «Screaming Trees» та інші. Тому недарма батьківщиною гранджу вважається Сіетл. Об'єднані загальним терміном «грандж», ці гурти досить сильно відрізнялися один від одного і кожен з них розробляв своє унікальне звучання.

Характерними елементами грандж-музики є важке звучання, підкреслена серйозність і меланхолійний настрій, що описує внутрішній світ музиканта-лірика. Ще часто кажуть, що грандж — депресивна музика, проте вона водночас несе великий заряд енергії.

На грандж вплинули чимало інших течій, серед яких панк-рок («The Damned»), пост-панк («Joy Division», «Bauhaus»), нойз-рок («Sonic Youth»), хард-рок («Led Zeppelin», «Black Sabbath») і навіть метал. Але, безсумнівно, найвідомішим грандж-гуртом була і є «Nirvana». Після смерті її лідера Курта Кобейна у 1994 гурт взагалі набув культового статусу. Ще однією значною постаттю грандж-хвилі були «Pearl Jam».

Грандж початку 1990-х був лютим вибухом справжніх людських емоцій і переживань, які хвилювали молодь, що було дуже незвично на фоні надуманої лірики поп-року тих років. Ще однією сильною стороною гранджу, що дозволила такій жорсткій і невеселій музиці підкорити велику аудиторію, був мелодійний талант музикантів цієї течії. Вони створювали виразні пісні, які не важко запам'ятати.

В основному, музиканти гранджу були серйозними творчими особистостями і на початку 1990-х намагалися уникнути комерціалізації своїх робіт. Однак популярність їх від цього не зменшувалась.

Співпраця альтернативних гуртів з великим шоу-бізнесом вилилася в першій половині 1990-х у справжній бум різноманітної і цікавої музики. Критики ледве встигали вигадувати назви стилів для нових груп, таких як «Smashing Pumkins» — одного з найпопулярніших гуртів пост-гранджу, «Breeders», «Rage Against The Machine», що поєднали грандж з хіп-хопом. Згодом такий стиль був використаний гуртами течії нью-метал.

Після спаду популярності гранджу вцілілі гурти хоч і відійшли на другий план, проте продовжували вести цілком успішну діяльність, зокрема як «Pearl Jam».

В кінці 90-х нью-метал продовжив важку й агресивну лінію грандж-музики. Але такої яскравої різноманітності, як в гранджі початку 90-х, в нью-металі не спостерігається. Одними із найоригінальніших гуртів цього напряму є «Queens Of The Stone Age» та «Audioslave» і, можливо, лише завдяки тому, що в них поряд з молодими музикантами грають музиканти «старого» гранджу.

Грандж — це не просто музичне явище. Він став частиною моди і стилю життя: підліткові журнали тиражували зразки грандж-одягу, основними атрибутами якого були обрізані до колін джинси і клітчасті байкові сорочки навипуск.

КЛЮЧОВІ АРТИСТИ ТА АЛЬБОМИ

«Green River» «Rehab Doll» . . . . . (1988)
«Nirvana» «Nevermind» . . . . . (1991)
«Pearl Jam» «Ten» . . . . . (1991)
«Alice in Chains» «Dirt» . . . . . (1992)
«Soundgarden» «Superunknown» . . . (1994)

МУЗИЧНІ ВІДЬМИ

Для того, щоб католицька церква Сполучених Штатів назвала когось відьмою, потрібно зовсім небагато. От співачці Мадонні для цього було потрібно лише сфотографуватися у чернечому вбранні. Хоча, можливо, тут ще відіграло роль те, що співачка захоплюється вченням Каббали, середньовічного містичного вчення в іудаїзмі, що проповідує зцілення через амулети. Хто знає...

АЛЬБОМ-СЕРІАЛ

У всіх напрямках мистецтва є довгі жанри — у кіно це серіали, у літературі — романи. А от в музиці щось подібне не дуже спостерігається. Тому співак Р. Келлі вирішив випустити альбом «Trapped in the Closet» («Зачинений у комірчині»), який би містив сюжет, що розвиватиметься з пісні до пісні. Тож щоб зрозуміти, про що йтиметься в альбомі, необхідно буде прослухати його весь. І цілком можливо, що згодом вийдуть альбоми «Зачинений у шафі-2» або ж «Зачинений у шафі повертається».

А ЧОГО ХОВАТИСЯ?

Багато гуртів, коли записують новий альбом, вживають слова: «Ми зачинилися у студії». Тобто нікого ні зі студії, ні в студію, не допускають. А даремно. Ось, наприклад, група «Franz Ferdinand» працює в іншому режимі. Шотландці намагаються бути максимально відкритими до публіки і дають фанатам можливість спостерігати за процесом створення нового диска. На офіційному сайті групи є щоденник запису альбому, і там же ж викладаються фотографії, зйомки і навіть міні-фільм зі студійної кімнати. Те ж саме робили і «Radiohead», коли записували альбом «Thief to the hail». Тоді також весь процес створення альбому передавався в Інтернеті в режимі онлайн.

ПРОДУКТИВНІСТЬ МУЗИКАНТІВ ПАДАЄ?

Раніше, в 60-х-70-х роках, гурти випускали по три-чотири альбоми на рік. Зараз же — щонайбільше один альбом на рік-півтора. Але це аж ніяк не пов'язано з тим, що сучасні музиканти менш працьовиті чи у них не вистачає творчих ідей. У всьому винні жорсткі рамки шоу-бізнесу, який і керує більшою частиною музичного світу. Але кому це вигідно, музиканти і самі не знають.

THE BEST OF THE BEST

Ще один список найкращих пісень за останні 50 років складали слухачі BBC. Тут категорії були поділені на часові проміжки. Отож з 1955 по 1964 рік найкращою визнали композицію «You Really Got Me» групи «Kinks». З 1965 по 1974 відзначився David Bowie і його композиція «Space Oddity». Далі, з 1975 до 1984, не було нічого кращого, ніж «Bohemian Rhapsody» легендарної команди «Queen», а з 1985 і до 1994 всі фанатіли від «West End Girls» дуету «Pet Shop Boys». У наш час найпопулярнішою піснею серед радіослухачів BBC вважається Роббі Вільямс з композицією «Angels».

СПОРТ+РОК! ХІБА ТАКЕ БУВАЄ?

Раніше серед рок-музикантів мало хто віддавав перевагу здоровому способу життя. Але тепер все змінилося, і спорт серед рокерів став навіть модним. Британська газета «Sunday Times» склала список з десяти найспортивніших рокерів світу. На першому місці Род Стюарт. Другим став лідер Саймоне Ле Бон, а почесну бронзу отримав Роббі Вільямс. Також у десятку потрапили Елтон Джон, Мік Джаґер, брати Ґалагери і Еліс Купер.

ЕОЛОВА АРФА

Ти знаєш, що є інструмент, що може грати сам, без будь-чиєї допомоги? Ні-ні, я не жартую. Цей інструмент носить назву «еолова арфа». Це арфа з дуже тонкими й чутливими струнами, які реагують навіть на найменший вітерець. От поставиш таку арфу десь надворі, і вона тобі одразу щось зімпровізує.

ПАН ВЧИТЕЛЬ СТІНГ

Думаєш, що всі вчителі — страшні занудьи і нічим, окрім свого предмета, не цікавляться? А дарма ти так вважаєш. От хотів би ти мати такого вчителя, як Стінг? А річ у тім, що до того, як стати вокалістом групи «Police», а потім і сольним виконавцем, він працював у школі викладачем англійської мови і літератури. А нещодавно йому довелося згадати свої педагогічні таланти — музикант провів заняття з композиції для студентів Іллінойського університету, що в Чикаго. Пара була незапланована і стала для студентів сюрпризом. Тим більше, що весь процес на камеру знімало MTV. Стінг розповідав, як він придумує свої мелодії, заспівав кілька пісень і пограв зі студентами.

ГРОШІ З ПОВІТРЯ

Невелика американська авіакомпанія «AirTran» залучила Елтона Джона до рекламування своєї нової послуги. Послуга полягає в тому, що під час польоту кожен пасажир тепер може слухати супутникове радіо. А відбуватиметься рекламування просто — портретне зображення співака прикрашатиме літаки цієї компанії. І лише за це британець офіційно отримав 50 тисяч доларів США, які, як і належить знаменитостям, співак відразу передав у свій благодійний фонд.

AirTran AIRWAYS
WWW.AIRTRAN.COM

ДОРОГІ ДИСКИ

Ти готовий купити компакт-диск за 625 доларів США? Питаєш, що ж це за такий особливий диск, що він такий дорогий? Та ні, нічого надзвичайного, просто стільки коштував перший компакт, випущений в далекому 1982 році. А першим цифровим альбомом, який побачив світ, став диск Біллі Джоела «52-а вулиця». І хто знає, скільки він коштуватиме років за 30?

Королева репу

Сьогодні я хочу розповісти тобі про найяскравішу зірку сучасного хіп-хопу — Міссі Елліотт. Ця жінка з чудовим творчим потенціалом зуміла кардинально змінити ситуацію в сучасному репі. Талановита та працьовита прима, результатами роботи якої скористалося чимало артистів, запалила на естрадному небосхилі кілька відомих нині співаків. До кожного її альбому можна безпомилково додати епітет «успішний». Щось продавалося краще, щось гірше, але Міссі завжди отримувала платину!

Дівча з провінції

Навряд чи батьки Мелісси Елліотт уявляли, що колись їхня дівчинка стане естрадною зіркою. Адже народилася Мелісса у маленькому провінційному містечку в штаті Віргінія, забитій глушині, де співаки та кінозірки видаються жителями інших планет. Чи можна було сподіватися, що цю дівчинку незабаром будуть номінувати на «Ґреммі», що вона збере непогану колекцію золотих та платинових дисків і посяде почесне місце серед «прибульців»?

Мелісу виховувала мама, тому змалечку вона затямила один важливий урок — жінка повинна бути сильною. З того ж дитинства вона захопилася музикою. Спершу співала чужі пісеньки, а згодом почала писати сама, і досить багато. А коли кількість перейшла у якість, вирішила зібрати коло себе однодумців. Гурт із назвою «Sista» з'явився тоді, коли Міссі була ще школяркою. Заради свого уподобання вона відмовилася від подальшого навчання, а після закінчення школи з головою поринула у творчість. Окрім інших учасниць гурту, в творчості «Sista» брав участь Тім Мослі, нині відомий для шанувальників як Тімбаленд. Зі свого простенького синтезатора він витискав усе можливе і неможливе. Результатом такої плідної співпраці став у 1997 році диск «Supa Dupa Fly». Після його виходу талант Міссі заблищав усіма своїми гранями. Люди дізналися, що вона не лише обдарований оранжувальник, поет та мелодист, а ще й до всього непогано співає.

З того часу Міссі та Тімбаленд стали найбажанішими продюсерами для таких артистів, як Кристіна Агілера, Мерайя Кері, Джанет Джексон, Уітні Х'юстон, Моніка... Мов Чіп та Дейл, вони поспішали на допомогу до тих, хто марив зоряною кар'єрою в репі та R&B. Тож цілком зрозуміло, що через брак часу нову роботу вдалося розпочати нескоро — лише за два роки.

«Реальний світ»

У 1999 році вийшов диск «Da Real World», на якому були записані такі зіркові гіти, як «Hot Boyz» та «She`s a Bitch». Крім того, диск ознаменувався дуетом із таким суперечливим та несхожим за стилем виконавцем, як Емінем.

У 2001 році світ побачив наступний диск Міссі — альбом «Miss E... So Addictive», з яскравими гітами «One Minute Man» та «Get Ur Freak On». Останній, до речі, номінували на «Ґреммі»!

У 2002 році вийшов, мабуть, найбільш успішний альбом Міссі Елліотт «Under Construction». Робота над ним була дуже копіткою, але результат був того вартий!

Після виходу її останнього альбому «This Is Not a Test!» життя співачки стало ще насиченішим. Міссі каже, що не може понизити планку. Її кліпи мають бути по-хорошому божевільними, шоу — яскравими та масовими, а тури повинні і надалі вражати! А про те, що пісні мають залишатися супер-пупер, я вже і не кажу.

Життя, творчість та кар'єра цієї жінки проходять під девізом: «Поважай мене!». Вона намагається довести, що жінки можуть досягнути в житті всього, чого тільки забажають. Вона сильна, смілива, впевнена у собі. А такі люди у всі часи викликали лише повагу!

Дискографія

«Supa Dupa Fly Goldmind»	1997
«Da Real World Goldmind»	1999
«Miss E... So Addictive Goldmind»	2001
«Under Construction»	2002
«This Is Not a Test!»	2003
«Cookbook»	2005

Афіша

Хронограф

08.05.2002, за підсумками опитувань, проведених «Guinness World Records», «Богемську рапсодію» гурту «Queen» назвали найкращим синглом усіх часів і народів.

10.05.1999 вийшов дебютний альбом Земфіри, який вважають одним з найважливіших релізів нової історії російської музики.

11.05.1999 вийшов дебютний англомовний альбом Рікі Мартіна, з якого почалася світова популярність артиста.

15.05.2004 на 49-му конкурсі європейської пісні «Євробаченні» співачка Руслана стала переможницею.

24.05.1956 вперше в історії у швейцарському місті Лугано відбувся перший музичний конкурс «Євробачення». Переможцем його стала Ліх Ассія зі Швейцарії.

Хіт-топ-10

Мустафа Сандал ..... «All My Life»
Лама ..... «Мені так треба»
Діма Білан ..... «Это была любовь»
Кей Маро ..... «Histoires De Luv»
«Скрябін» ..... «Старі фотографії»
Юлія Савичева ..... «Как твои дела»
Мадонна ..... «Sorry»
Марія Бурмака ..... «Не тому»
Лєра Масскова ..... «Ну наконец-то»
Кріс Браун. ... «Run It»

Закарпатська Йолка

Коли я вперше почув її ім'я, то одразу ж запитав у наших хлопців:
— Як ви гадаєте, чому вона називає себе саме Йолкою?
— Можливо тому, що колюча? — вигукнув Пундик.
— А чому тоді вона не зелена? — засумнівався Джо.
Не отримавши однозначної відповіді, я вирішив самотужки дізнатися про неї все і розгадати її загадки.

Хто ти, Йолка?

Сама співачка каже, що свідомо не вибирала собі псевдоніму і що таке незвичне прізвисько отримала від когось із друзів. Тепер всі — друзі, батьки і навіть батьки друзів — називають її так. А ім'я, дане батьками при народженні, відпало саме собою.
Народилася Йолка в Ужгороді. Сама співачка часто любить жартувати, що своїм неповторним талантом завдячує саме живописній природі Закарпаття. Мабуть тому з самого народження їй казали, що вона — «зіркова» і незвична дитина.
Головними оцінювачами її талантів змалечку були мама і тато. Кожен з них оцінював і критикував по-різному, але часом давали і цінні поради.
— У мого тата просто ідеальний слух, тому він завжди казав, яку ноту я проспівала добре, а яку — погано.
Свій перший у житті мюзикл про красуню бабку, роль в якому мала зіграти ще у дитсадку, Йолка провалила. Мама зшила їй красивий костюм, і увага дівчинки була прикута лише до нього. А про слова пісні вона зовсім забула.

Вихована завдяки татові на джазовій музиці, в період підліткової нестабільності смаків та уподобань Йолка захопилася соулом та репом. А ще їй подобалася (та й зараз подобається) творчість Бйорк. Крім того, безпосередня близькість до країн Східної Європи давала змогу постійно тусуватися на музичних фестивалях міжнародного рівня. Для творчих особистостей такі події не минають даремно, все складається у комірці, що зветься «досвідом».

Дорогою визнання

Як і всі «голосисті» діти, Йолка співала у шкільному хорі, потім — у вокальному гуртку Палацу піонерів, згодом — у шкільній команді КВК. Потім ще були інші команди КВК, а паралельно з ними — гурт «B&B», який утворився всередині 90-х років і в якому Йолка одразу посіла місце бек-вокалістки.
У 2001 році «B&B» приїхав до Москви на міжнародний фестиваль «RAP MUSIC». Саме на ньому бек-вокалістку одразу ж запримітив продюсер Влад Валов. Він запропонував гурту записати альбом. Ще через деякий час Влад зробив дівчині анґажемент, після чого Йолка опинилася у Москві і впевненою ходою пройшлася верхівками радіочартів з хітом «Місто обману».
На момент переїзду Йолки до Москви її гурт знаходився на межі розпаду.

Кожен з його учасників займався сольною кар'єрою, і все, що вони могли зробити разом, вже було зроблене. Тому Йолка вирішила, що в її житті настав якісно новий етап, і без вагань сіла у потяг.
Саме тоді розпочалася її тісна співпраця з Владом Валовим. Вони чудово розуміли одне одного з півслова. Результатом такої органічної співпраці стала пісня «Місто обману».

Стиль Йолки

Знавці кажуть, що у своїх піснях вона поєднує реп, r&b, соул, трохи регі і навіть рок. Тому цю музичну суміш вирішили назвати оригінальним стилем Йолки. Але сама співачка не хоче заганяти себе в якісь рамки, її дратує, коли вокал її альбому «Місто обману» порівнюють з творчістю інших, вже відомих співаків — Міхея, Земфірою, Жанною Агузаровою, Лоурен Хілл чи Кристіною Агілерою. Тоді Йолка каже, що просто намагається донести до своїх слухачів думки, якими живе, почуття, що наповнюють її душу, уявлення, якими вона сприймає світ.

Йолка настільки яскрава і сценічна особистість, що навіть ті, хто приходять на її концерти зі скептичними обличчями, після кількох пісень відкривають роти і, не знаючи текстів, намагаються підспівувати. Словом, мені здається, байдужим нетрадиційна творчість Йолки залишити просто не може!

Чутки

Наступний 2007 рік може подарувати світові ще одне зіркове воз'єднання. Адже на сцену має бажання повернутися популярна у 80-ті група «Dire Straits» на чолі з Марком Нопфлером. Якщо обставини складуться найкращим чином, то першими, хто побачить реюніон гурту, будуть відвідувачі британського фестивалю «Glastonbury», котрий відбудеться влітку 2007 року. На думку Івса, «Dire Straits» могли б стати непоганим сюрпризом для меломанів на його фестивалі. Що ж, можливо Марк Нопфлер та його компанія підхопить ідею своїх колег з «Cream» чи «Genesis» і потішить шанувальників ще одним виступом у своєму «золотому» складі.

MP3-ПРЕЗЕНТАЦІЯ

Зустрічай новий альбом угорського гурту «Masfel» «En Garde!». Незвичний «Masfel» грає драм-н-бейс з використанням «живих» інструментів. Музика гурту не вписується в жодні існуючі межі — вона занадто гітарна для електроніки, надмірно танцювальна для інструментального року, надто альтернативна для джазу. Однак ризик видатися неформальними не відлякує хлопців. Бо вони переконані: щоб завоювати симпатію аудиторії, треба бути ні на кого не схожими.

ТИ АКТОР У ЖИТТІ?

Тобі подобається весна?

Тебе розіграли 1 квітня?

Ти ображаєшся на жарти друзів?

Так

Ні

Анекдоти вчителям розповідаєш?

Слідкуєш за новинами кінопростору?

Любиш дивитися «Єралаш»?

Маєш кумира серед акторів?

Відвідуєш прем'єри у театрі?

Знаєш, коли святкують День театру?

Відвідуєш шкільний драмгурток?

Вірші розповідаєш з інтонацією?

Шкільні твори пишеш самостійно?

Ведеш свій щоденник?

Маєш улюблену професію?

Знаєш, хто такий Карнегі?

Довіряєш прогнозам астрологів?

У тебе є рідний брат або сестра?

Вмієш грати у шахи?

Доводилося їздити на коні?

Ти боїшся темноти?

Свій одяг прасуєш самостійно?

Кросівки — твоє улюблене взуття?

День народження святкуєш у травні?

Писанки розмальовувати вмієш?

Тобі подобається роль учня?

З батьками часто конфліктуєш?

Аналізуєш свою поведінку?

Намагаєшся змінити своє життя?

Ти дотримуєшся лозунга «Життя — це театр, а люди в ньому — актори». Намагаєшся всесторонньо розкрити свій талант, грати впевнено, бадьоро, гордо, яскраво і лише найкращі ролі.

Для того, щоб бути актором у житті, тобі не доводиться одягати жодних масок чи гримуватися. Тобі не потрібні суфлери. Навіть тоді, коли ти забуваєш потрібні слова. Бо у тебе справжній талант!

Тобі хочеться грати роль чемної дитини вдома та хорошого учня у школі. Але тобі бракує терпіння, витримки, сили волі, щоб подолати свої погані звички. Борися з ними і обов'язково переможеш.

У театрі життя ти відчуваєш себе глядачем, а не активним творцем свого майбутнього. Перестань дрімати, прокинься, обери своє місце на сцені життя і не віддавай свої ролі нікому.

Шпат у США
Перстень
Піраміда у Гізі
Україна

Класword

Дві хустинки

Наша Киця — відома відмінниця, причому звикла все робити добре не тільки у школі, а й у всьому. Навіть фокуси показувати. Ось і цього разу красуня здивувала всіх новим атракціоном. Вона вийшла в зал, тримаючи в руках дві хустинки — одну зелену, а другу червону, і попросила когось із хлопців міцно зв'язати кінці хустинок. Поки Джо робив це, наша красуня зняла кришку із циліндричної коробки і продемонструвала всім, що вона порожня. Потім поклала у коробку зв'язані хустинки, закрила кришкою, трохи потрясла нею, промовляючи якісь магічні слова, і поставила коробку на стіл. За кілька секунд вона зняла з коробки кришку і дістала з неї одну за другою розв'язані хустинки. І знову продемонструвала здивованим глядачам порожнісіньку коробку.

Тобі теж не зрозуміло, як Киці це вдалося? Секрет цього фокуса у будові коробки. Перш за все її треба накрити з обох боків однаковими кришками. У середині коробки вільно переміщається картонне кільце із вклеєною у нього перегородкою. Крім того, Киця заздалегідь мала покласти у коробку дві незв'язані хустинки. Перегородка прикриває їх, і глядачам здається, що вона порожня. Коли красуня несла коробку до столу, вона непомітно перевернула її. Тоді перегородка опустилася і прикрила уже зв'язані хустинки. В такому випадку покладені завчасу хусточки знаходитимуться зверху. Внутрішні стінки коробки і кільце з перегородкою пофарбовані у чорний колір. Це допомагає створювати ілюзію, що вона порожня. Зовнішня сторона може бути пофарбована в будь-який колір, навіть може мати візерунки, але вони повинні бути симетричними, щоб ніхто не помітив, що коробку перевернуто і ти відкриваєш іншу кришку. Виготовити таку коробку неважко. Вона вся може бути із картону. Трішки попрацюй і розважай друзів.

Усе на п'ять

Як вам подобається дванадцятибальна система оцінювання? — запитав якось на Класній вечірці професор Крапка. — Уже звикли?

— Так, вона дає змогу ширше диференціювати оцінки, — відповів за всіх Джексон.

— І мені теж так здається. Колись вчителі ставили п'ятірки з мінусом чи з плюсом, а тепер мають 10, 11, 12. І повітре мені, такі бали набагато краще отримувати, аніж всілякі там мінуси, — сказав Колібрик.

— До речі, у вузах збереглася п'ятибальна система, а в народі й досі використовують вислів «Усе на п'ять», який означає, що у когось все прекрасно, — підтримав розмову Немо.

— П'ятірки п'ятірками, а хочете, я вам фокус на цю тему продемонструю? — запитав Джексон.

— Чому ж ні, звичайно, хочемо.

— Але для цього мені потрібен асистент. Допоможеш, Колібрику?

— З радістю. Давненько я не вправлявся у додаванні та множенні в голові.

— Тоді задумай, будь ласка, будь-яке двоцифрове число.

Колібрик махнув головою, мовляв, задумав і готовий до подальших дій.

— Тепер додай до нього наступне за порядком число. Готово? До отриманої суми додай 9 і результат розділи на 2. Джексон замовк на кілька хвилин, даючи змогу Колібрику виконати подумки ділення, і додав:

— Від отриманого результату відніми задумане тобою число. Зробив? А тепер я спробую відгадати, яке число ти задумав. Це, звісно, п'ять! Мій фокус вдався на п'ять, чи не так, хлопці?!

Колібрику та всім присутнім нічого не залишалося, як погодитися. Як це Джексону так швидко і вправно вдалося усе провернути? — дивувалися Класні герої.

І ти так само зможеш вразити своїх друзів, якщо не помилятимешся у порядку подачі команд. Звісно, і твій асистент не повинен тебе підвести і виконувати все чітко і вправно. Тобто так само, як це зробив Колібрик.

Отже, щоб цей фокус успішно виходив, достатньо робити усе в описаному вище порядку. Після виконання всіх арифметичних операцій завжди виходитиме один і той же результат — 5. Щоб переконатися, припустимо, що Колібрик задумав число 25. Тоді (25+26+9):2–25=5. Ти можеш вибрати будь-яке число і самостійно з ним зробити усі вказані операції. Щоб краще запам'ятати послідовність дій, зроби це обов'язково, — радить **Андрій Омельницький з с. Смиківці Тернопільської області**, який надіслав Джексонові цього фокуса. При цьому необов'язково попереджати глядачів, що в результаті має вийти п'ять. Можна також не обмежувати асистента, вказуючи, що він може обирати серед двоцифрових чисел. Проте якщо він вибере велике число, то матиме шанс помилитися й підведе тебе. Вирішуй самостійно, враховуючи, наскільки кмітливий у тебе асистент.

Зачарована коробка

Пундику теж захотілося похизуватися своїми вміннями. Тож він дістав з кишені сірникову коробку, розкрив її Класикам, і всі вони пересвідчилися, що у ній повно сірників. Після цього він закрив коробку і почав її підкидати та ловити, примовляючи: «Абра-кадабра-бум!». Зробивши це тричі, він знову відкрив коробку, і тоді всі побачили, що вона порожня. Так, так! Невже це якась зачарована коробка? І куди з неї поділися сірники?!

Насправді їх там було небагато. Річ у тім, що коробка у Пундика була заздалегідь підготовленою. Перед демонстрацією фокуса на зовнішню поверхню дна висувного ящичка він акуратно наклеїв ряд сірників і закрив коробку. А коли потім розкрив її, то усі побачили саме цей один рядочок сірників. Так він створив ілюзію наповненої сірниками коробки. Після того, як гурман підкинув тричі вгору, Пундик розкрив коробку іншим боком, показавши порожній ящичок. Погодься, що все дуже просто, але як ефектно! Головне, не переплутати, яким боком і коли розкривати коробку, — радить **Олег Лаба з с. Ширівці Чернівецької області**, який розповів про цей фокус нашому Пундику.

Твоя карта

Розповідав якось ДуКлас хлопцям про свої пригоди у Монте-Карло, а тоді вийняв з кишені колоду гральних карт і сказав:

— Давайте на завершення я вам фокус покажу. Хто з вас чотирьох хоче перетасувати карти?

Джо першим схопив колоду, ретельно перемішав карти та подав фокуснику. Той роздав кожному з хлопців (і собі теж) по 5 карт. Тоді запропонував:

— Візьміть карти у руки, нікому не показуйте, у тому числі й мені. Запам'ятайте кожен по одній карті і покладіть їх малюнком до столу.

Хлопці виконали прохання. ДуКлас зібрав карти докупи, знову розклав їх на п'ять купок і продовжив:

— Оберіть хтось одну з купок.

ДуКлас взяв вказані карти, розкрив їх віялом, тримаючи малюнком до глядачів і запитав:

— Хто з вас бачить загадану карту?

Як тільки Джо сказав, що бачить карту, яку він загадав, фокусник одразу, не заглядаючи у карти, витяг її і поклав малюнком до столу перед ним. Потім він попросив Колібрика вибрати купку карт, знову, розкривши їх віялом, показав малюнки хлопцям і запитав:

— Хто з вас тепер бачить свою карту?

Як тільки Пундик та Джексон побачили свої карти, ДуКлас тут же, не заглядаючи у них, витяг їх і поклав перед хлопцями. В одній із купок побачив свою карту й Колібрик і теж отримав її від фокусника. Усі були приголомшені. Як це йому вдається?!

Секрет цього фокуса криється у порядку збирання купок карт після першої розкладки. Першою ДуКлас взяв купку Джо, що сидів зліва від нього, потім Пундика та Джексона і поклав її зверху, а останніми — карти Колібрика. Свої п'ять карт він поклав на самий верх колоди і присвоїв собі номер один. Глядач, що сидів справа, тобто Джо, мав номер два, другий справа — Пундик — номер три, Джексон — номер чотири і перший зліва — Колібрик — звісно, отримав номер п'ять. Саме у такому порядку і лежатимуть карти у купках після другого розкладання карт на п'ятірки. Як тільки свою карту побачив Джо (глядач номер два), то фокусник віддав йому другу карту з цієї купки. Коли ж задумані карти побачили глядач номер три (Пундик) та номер п'ять (Колібрик), він відповідно віддав їм третю та п'яту карти з обраної п'ятірки. Карта четвертого глядача завжди буде четвертою. Це правило спрацьовує для кожної купки. Може так трапитися, що у якійсь купці не буде жодної карти, тоді фокусник має просто відкласти і сказати: «Ваші карти в інших купках!». А може трапитися так, що у якійсь купці буде декілька карт, тоді про це оголосять одразу стільки ж глядачів. Тут важливо не помилитися й акуратно кожному повернути його карту. У будь-якому випадку фокусник відгадує карти безпомилково.

Щоб глядачі не розгадали секрет фокуса, варто відволікти їхню увагу в момент, коли відбувається збирання карт. Для цього можна їм щось розповідати або просто вказати на решту колоди карт зі словами: «Зверніть увагу, що я не буду рухати решти карт, що лежать збоку на столі». Цього буде достатньо, щоб вони не зауважили, як фокусник позбирав карти. Фокус виглядає простим, але вражає на всі сто! Тож тренуйся і включай його до свого репертуару.

Міста

Вигадала цю гру наша вчителька географії пані Ганя, щоб учні її класу та й усі бажаючі могли легко вивчити столиці країн світу. Гра припала Класикам до душі, до того ж вона їм чудово допомогла підготуватися до контрольної. Не віриш? Тоді тобі та твоїм друзям випала унікальна можливість переконатися у цьому. Отже, перед початком гри на аркуші паперу пані Ганя записала у стовпчик назви країн, а навпроти них — їхні столиці. Окрім цього, вона заздалегідь підготувала картки, на яких написала лише назви цих міст. Потім ведуча перетасувала їх та роздала кожному з гравців однакову кількість, наприклад по 5-10 карток.

Гравці мають тримати їх у руці перед собою написом донизу. Розпочинають гру за командою Класної вчительки. Гравці по черзі відкривають верхню свою картку, зачитують назву міста і називають країну, столицею якої є це місто. Якщо гравець зробив усе правильно, то віддає свою картку ведучій. Коли ж він помиляється, то кладе цю картку під низ своєї купки у руці. Перемагає той із гравців, хто найшвидше позбудеться усіх своїх карток. Тоді переможець гри стає ведучим у наступному розіграші. Після декількох зіграних разів майже всі починають правильно відповідати, тобто вивчають столиці країн.

Таким же чином можна вивчити міста України, написавши назви областей, а під ними у стовпчик — назви міст, що є обласними центрами чи розташовані на території області. Тобто гравці повинні правильно називати ту чи іншу область України.

Садівник

Прийшла весна, і на городах у людей багато клопотів. У народі кажуть, що весняний день тиждень годує. І це правда, адже потрібно вчасно все посадити, тоді можна сподіватися на хороший урожай.

Підготуватися до цього допоможе гра, яку вигадали Класні герої. Брати участь у ній можуть окремі гравці або цілі команди. Оскільки за присадибну ділянку Класу відповідальним є Пундик, саме він і придумав цю гру. Черговість старту Класний гурман запропонував розіграти у такий спосіб. На кріслі чи лавці він розклав кілька картоплин, накрив їх газетою. Потім запропонував капітанам команд по черзі сісти на газету, пововтузитися по ній та полічити у такий спосіб картоплини. Той з капітанів, хто правильно це зробив, отримав право обирати черговість старту.

Звання найкращого садівника Класні герої розігрували у два етапи. На першому етапі стартували по два гравці згідно з чергою. Оскільки гра відбувалася у залі, то городні грядки вони замінили двома тарілками з піском. Поставили їх на табуретки на відстані 10-15 метрів від стартової лінії перед кожним гравцем. Потім біля стартової лінії на табуретки поклали по 5 олівців для кожного з учасників. За командою Пундика гравці брали в руку по одному олівцю, бігли до «грядки», устромляли «саджанець» у пісок і чимдуж мчали за іншим. Той, хто швидше «посадив» усі свої олівці, виходив у другий етап гри.

На другому етапі гри завдання було іншим, можна сказати, складнішим. Бігати уже не доводилося, адже олівці кожна з команд розкладала поруч зі своїми «грядками». Проте брати їх потрібно було лише ротом, тобто затиснути зубами і у такий спосіб «садити» у пісок. При цьому ведучий вмикав секундомір і визначав час кожного гравця. Найкмітливіший став переможцем гри та отримав почесне звання Класного садівника.

Якщо гру проводити на подвір'ї чи на шкільному стадіоні, то варто пошукати ділянку, на якій можна було би організувати й інші етапи гри. Наприклад, спершу позмагатися у перекопуванні грядки — розпушити ділянку землі для посадки квітів чи пісок в ямі для стрибків у довжину на стадіоні. Потім можна визначити того, хто найкраще вміє робити рівці на ділянці, а на третьому етапі можна «садити» цибулинки чи насінинки. Збирай друзів, обирай свій варіант гри та радійте разом приходу весни.

Космонавти

Пам'ятаючи, що у квітні ми святкуватимемо День української космонавтики, Джексон придумав гру. І хоч вона не музична, але дуже цікава. Класики вперше провели її на майданчику з твердим покриттям, що біля нашого Класу. На краях майданчика хлопці намалювали 6–8 трикутників — своєрідні ракетодроми. Потім у кожному з них намалювали ще по декілька малих кружечків. Це, власне, і були місця для космонавтів. У сумі їх має бути на одне менше, ніж є гравців.

Розпочинається гра з того, що «космонавти» стають у коло в центрі майданчика, беруться за руки, ходять по колу і говорять: «Для мандрівок на планети нас очікують швидкі ракети. На яку захочемо, на таку й заскочимо!» Після цього усі розбігаються, намагаючись зайняти місце у якійсь з ракет.

Той, кому не вистачає місця у ракетах, вибуває з гри. При цьому він витирає один кружечок в якійсь із ракет. Решта гравців знову збираються у центрі майданчика, утворюють коло і декламують віршика. Щоразу хтось один вибуває з гри і витирає по одному кружечку. Гра триває доти, аж поки не буде визначено найкмітливішого космонавта.

Футбол-прогноз

Хочеш виграти фотоколаж з володарем «Золотого м'яча» Андрієм Шевченком?! Тоді відгадай результати фінальних матчів у Лізі Чемпіонів УЄФА та Кубка УЄФА. Надсилай **до 30 квітня 2006 року** на адресу редакції свій футбольний прогноз щодо результату цих двох вирішальних матчів. На окремому аркуші вкажи назви команд-фіналістів обох кубків та рахунки матчів між ними. **На конверті обов'язково зроби позначку «Футбол-прогноз УЄФА»**. Успіхів тобі бажає вся Класна компанія!

Психолог

Провели цю гру Класики на шкільному святі весни. У паузі між танцями Колібрик вийшов до мікрофона та заявив:

— Зараз у нас розвелося багато різних астрологів та віщунів. А справжніх психологів, які можуть надати кваліфіковану допомогу, не так уже й багато. Я нещодавно побував на тренінґах в одного такого відомого психолога і хочу поділитися досвідом. Я спробую допомогти тим, хто бажає впевнено почуватися у житті.

Потім він запросив до себе п'ятьох сміливців, посадив їх на стільці спиною до залу, став перед ними й оголосив:

— Для того, щоб краще з вами познайомитися, я повинен вам поставити по декілька запитань. Пропоную розіграти перелік запитань, тоді усе буде чесно та невимушено.

При цьому наш вундеркінд показав гравцям аркуші, на яких були видрукувані деякі запитання. Ведучий перетасував їх, і гравці витягли собі по одному. Тоді він зібрав аркуші й додав:

— Щоб я не переплутав ваші запитання, краще прикріплю аркуші вам на спинах і ми розпочнемо.

Як тільки він почав це робити, у залі почулися посмішки. Та все через те, що всі побачили на кожному з аркушів не запитання, а окремі слова: «школа», «бібліотека», «туалет», «стадіон», «їдальня». Колібрик прикріпив аркуші іншим боком, запитаннями до спини! (Увага! Важливо, щоб гравці про це не здогадувалися.)

Ведучий не дав гравцям можливості заглянути на зворот аркушів, а одразу зібрав розіграні аркуші із запитаннями, став у них за спиною, підморгнув глядачам та приклав пальця до рота, мовляв, мовчіть. Тоді серйозно запитав:

— То як, ви готові? Розпочнемо?

Почувши ствердні відповіді, Колібрик знову став перед гравцями й урочисто оголосив:

— Спершу я кожному з вас поставлю кілька загальних запитань, на які хочу почути відповіді. Я знаю, що у кожного з вас є улюблене місце, де ви полюбляєте проводити свій вільний час. Про саме місце ви можете не згадувати. Але скажіть, скільки годин на день ви там проводите? І ось тут починається найвеселіше! Добре, коли виходить, що у школі, бібліотеці чи на стадіоні хтось проводить по три години, але коли у їдальні чи у туалеті!? А потім ведучий запитує: «Навіщо ви туди ходите? Що саме ви там робите?» — й отримує відповіді: «Танцюю», «Відпочиваю», «Граю у футбол», «Дивлюся фільм»...

Зрозуміло, що дехто має на увазі дискотеку, стадіон чи кінотеатр. Але ж насправді виходить зовсім інше!

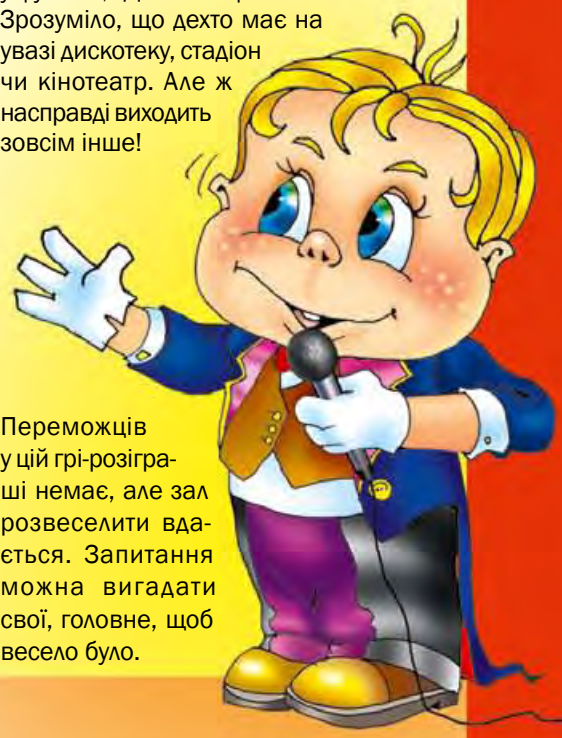

Переможців у цій грі-розіграші немає, але зал розвеселити вдається. Запитання можна вигадати свої, головне, щоб весело було.

✱ **Увага!** Призова гра «Класна мандрівка» на звороті плаката

Гурмани

Пам'ятаєш, хто з казкових героїв найбільше полюбляв смакувати медом? Правильно, Вінні-Пух. Пригадуєш, як він в гостях у Кролика ще й повидлом ласував?

Так-от, уяви собі, що зустрілися Вінні-Пух та Кролик на презентації солодких продуктів. Презентацію влаштувала фірма «Джемед». В одному з представлених конкурсів — з поїдання меду та джему — наші герої посіли перші два призові місця. Кролик, виявляється, не лише вмів заготовляти продукти на зиму, а й навчився з ними розправлятися. Хто був третім? Це неважливо. Хочеться розповісти про шлях до п'єдесталу цих гурманів. На попередньому відбірковому етапі Вінні-Пух з'їв три банки джему та банку меду за 25 хв, а Кролик — за 55 хв. У фінальному раунді Вінні-Пух розправився з банкою джему та трьома банками меду за 35 хв, а Кролик — за 85 хв. Скажи, за який час вони разом з'їли шість банок джему у показових виступах найкращих гурманів, якщо швидкості поїдання продуктів були постійними?

Три випробування

У Френка Стоктона є казка, яка називається «Принцеса чи тигр?». У цій казці в'язень повинен відгадати, у якій з двох кімнат знаходиться принцеса, а у якій — тигр. Якщо він відгадає, у якій з них принцеса, і вкаже на неї, то одружиться з нею. Коли ж помилиться, то тигр може його пошматувати.

І ось цю казку прочитав один король, який любив такі розваги.

— Це ж так прекрасно підходить для моїх в'язнів! — сказав він своєму міністру.

— Але я не хочу покладатися на випадок. Нехай на дверях кожної з кімнат почеплять по табличці, де в'язню буде дещо повідомлено про ці кімнати. Якщо в'язень вміє логічно мислити, то врятує собі життя і ще й отримає чудову наречену.

— Блискуча ідея, ваша величносте! — погодився міністр.

— Але так просто я свою доньку не віддам. Цьому в'язню потрібно буде пройти не одне, а три випробування.

І з цією пропозицією монарха погодився його підлеглий та наказав привести в'язня. Король оголосив йому, що у ході всіх трьох випробувань у кожній з кімнат будуть знаходитися або принцеса, або тигр, а потім додав:

— Хоча цілком може так статися, що одразу в обох кімнатах буде по тигру або в обох по принцесі, адже у мене є дві доньки.

— А що ж мені робити, якщо в обох кімнатах виявляться тигри? — запитав в'язень.

— Вважай, не пощастило, — посміхнувся король.

— А якщо в обох по принцесі? — поцікавився в'язень.

— То ти народився у сорочці! Зможеш прийняти рішення самостійно?

— А коли в одній тигр, а в другій принцеса? — не заспокоювався в'язень.

— Тоді усе вже залежить від тебе.

— Так, але звідки ж мені знати, хто де?

Король вказав на таблички, прикріплені до дверей кімнат, й оголосив про початок випробувань.

Перше випробування. На табличках було написано: **І.** У цій кімнаті знаходиться принцеса, а в іншій кімнаті сидить тигр. **ІІ.** В одній із кімнат знаходиться принцеса; окрім цього, в одній із цих кімнат сидить тигр.

— А це правда, що тут написано? — запитав розгублено в'язень.

— На одній правда, — відповів король, — а на іншій — ні. Думай, перш ніж обирати двері! Успіхів тобі!

В'язень замислився на якийсь час, а потім упевнено відчинив одні з дверей. За ними була принцеса. Він зрадів і зробив крок до неї. Але королівська варта його зупинила.

— Це ще не все, тобі треба пройти ще два випробування, — виголосив король.

Друге випробування. Написи на табличках змінили на такі: **І.** Хоча б в одній з кімнат знаходиться принцеса. **ІІ.** Тигр сидить в іншій кімнаті.

— Чи правдиві ці написи? — запитав, дивлячись на них, в'язень.

— Можливо, обидва правдиві, а, можливо, обидва — ні, — відповів король.

Яку з кімнат обрав цього разу в'язень, невідомо, але те, що він знову врятувався — це точно. Йому запропонували наступне випробування.

Третє випробування. Цього разу король знову оголосив, що обидва написи на табличках одночасно або правдиві, або ж ні. На табличка було написано: **І.** Або в цій кімнаті сидить тигр, або принцеса знаходиться в іншій кімнаті. **ІІ.** Принцеса в іншій кімнаті.

Пощастило в'язню і втретє. За дверима, які він обрав, була принцеса. Невдовзі справили пишне весілля...

Якби тобі довелося потрапити на місце того в'язня, чи вдалося б тобі пройти усі три випробування? Ану, спробуй самостійно розібратися з тими написами.

Страшна кішка

Що таке айлурофобія, знаєш? На неї страждають ті, хто біться кішок. До їх числа, виявляється, належав Наполеон. Боявся котів й Ахмед, син одного турецького багатія, в гостях у якого нещодавно побував капітан Немо. І цей багатій розповів, як його сини поділили подароване ним майно.

Найперше то уже згадуваний Ахмед та його брат Алі вирішили позбутися батькового стада верблюдів, захотілося їм розводити овець. Поїхали вони на ринок і продали своїх верблюдів. Вартість одного верблюда у турецьких лірах дорівнювала кількості верблюдів у стаді. Після цього майже на всі виручені гроші купили овець по 10 лір за одну. За решту декілька лір вони придбали цуценя, яке мало вирости і пасти овець.

По дорозі додому брати посварилися і вирішили розділити стадо овець. Проте одна вівця виявилася зайвою, і брати почали сперечатися, кому вона належатиме. Тоді Ахмед сказав:

— Бери собі цуценя, а я візьму собі цю зайву вівцю.

— Це нечесно, — відповів Алі. — Вівця дорожча за цуценя.

— Тоді візьми собі ще й кішку, яку нам подарував батько, я її й так терпіти не можу. Цуценя й кішка разом вартують стільки ж, як і вівця.

На цьому брати дійшли згоди. Закінчивши свою розповідь, Немо запитав у Класиків:

— Хто з вас знає, скільки коштувала та кішка?

Класні герої змогли дати відповідь. А ти зможеш вирахувати вартість тої страшної кішки?

Запитаннячка від Класного

На усі запитаннячка ти маєш відповідати швиденько. Відповіді на них шукай на звороті плаката у цьому ж номері.

1 Уяви собі, що ти береш участь у змаганнях з бігу і тобі вдається обігнати спортсмена, що посідає другу позицію. Яку позицію ти тепер займаєш?

2 У батька Мері є п'ять дочок: перша — Аааай, друга — Баай, третя — Ваай, четверта — Гаай. Подумай логічно і скажи, як звуть п'яту дочку?

3 Тобі щастить обігнати останнього бігуна. На якій позиції ти знаходишся?

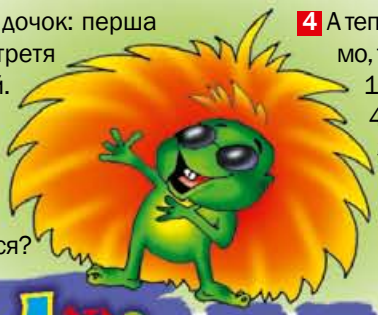

4 А тепер про призи. Допустимо, тобі пощастило виграти 1000 гривень. Потім ще 40. Потім ще 1000. Ще 30. Ще 1000. Плюс 20. Ще 1000. І, нарешті, плюс 10. Що вийшло в результаті?

Мандрівка Джо

Не знаю, який зимовий вид спорту з тих, що були на XX Олімпіаді, тобі найбільше припав до душі. А от наш Джо вважає біатлон своїм улюбленим. Він не пропустив жодних олімпійських гонок, які транслювалися по телебаченні. Скажу тобі чесно, що йому навіть з двох уроків довелося втекти. І не думав, не гадав наш Класний спортсмен, що йому пощастить відвідати Італію на весняних канікулах. Звісно, що маршрут було вибрано так, щоб побувати у Турині та в декількох олімпійських гірських селищах, де відбувалися змагання.

Так-от, одного весняного дня він з групою туристів у восьмій годині ранку вийшов із готелю, щоб дістатися до олімпійської траси, де змагалися біатлоністи. Йти довелося весь час вгору, адже траса розташована на висоті понад 1500 м. Лише о третій годині по обіді Джо дістався до заповітної мети. Таким чином, на дорогу було витрачено сім годин. Зрозуміло, що Свена Фішера, Фроде Андерсона чи Оле-Ейнара Бйорндалена він там не зустрів, але пройтися по тих місцях, де вони намотували кілометри та розстрілювали мішені, йому пощастило.

Джо разом з усіма пообідав у тамтешньому готелі, потім прогулявся, сфотографував найцікавіші місця і повернувся до готелю. Тут він заночував і о восьмій годині ранку разом з групою вирушив вниз до свого базового готелю, звідки здійснював мандрівку. Йшли усі тою ж дорогою і повернулися о першій годині дня, витративши таким чином на зворотну дорогу лише п'ять годин. Та це й зрозуміло, адже вони йшли вниз.

Зайшов наш Джо у свій номер, приліг на ліжко і задумався, чи є на цій гірській дорозі місце, у якому він був в один і той же час дня під час мандрівки туди й назад? А ти як вважаєш?

кросворди від ДуКласа

СКАНДИНАВСЬКИЙ КРОСВОРД

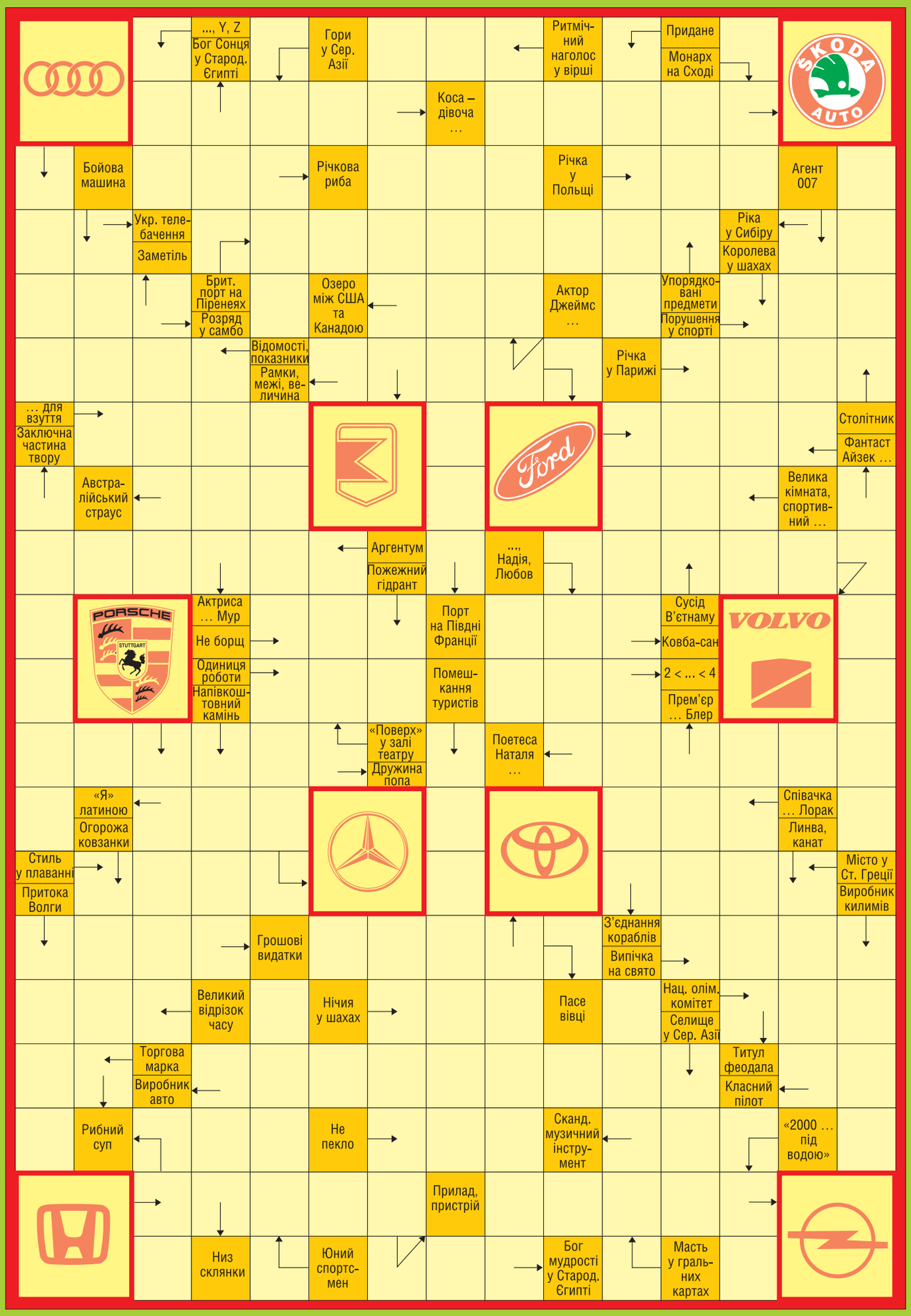

Квітковий кросворд

● Слова вписуються за годинниковою стрілкою

В японських кросвордах зашифровані малюнки. Завдання — відтворити зображення за числами, які зазначені зліва від рядочків і над колонками. У кольорових кросвордах групи з різним забарвленням необов'язково мають бути розділені однією чи кількома вільними клітинками, вони можуть стояти поряд. У цьому номері використані кросворди:

- **Ірини Чешун** (с. Христинівка, Херсонська обл.);
- **Тетяни Хоміцької** (м.Тернопіль);
- **Ярослави Смоляк** (м. Луганськ);
- **Олега Подрі** (с. Малинці, Чернівецька обл.);
- **Андрія Мазура** (м. Тальне, Черкаська обл.);
- **Сергія Онучка** (м. Гуляйполе, Запорізька обл.);
- **Віти Надєєн** (с. Михайлівка, Полтавська обл.);
- **В. Витягловського** (смт. Заводське, Тернопільська обл.);
- **Ірини Прядко** (с. Сагунівка, Черкаська обл.);
- **Уляни Бербелюк** (с. Пеняки, Львівська обл.);

Надсилай і ти свої кросворди! Але обов'язково перевір, чи вони розв'язуються. Можеш зробити це самостійно або попросити своїх друзів.

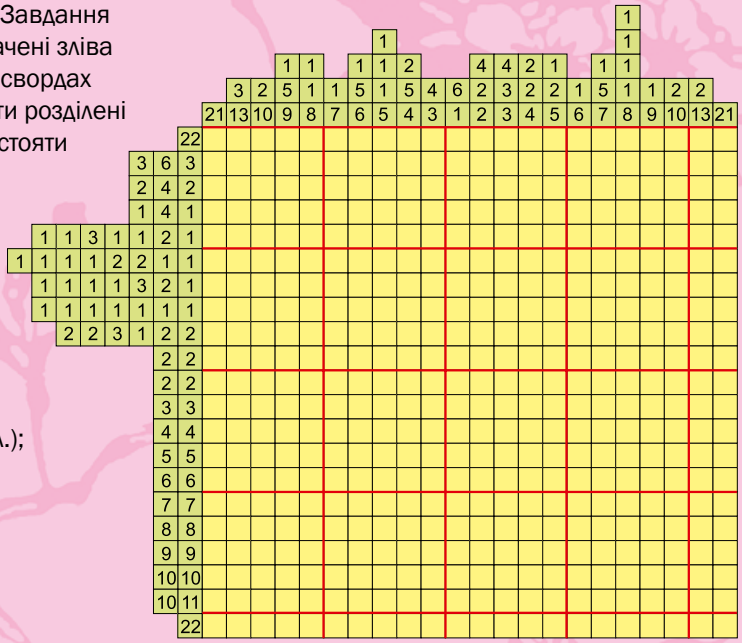

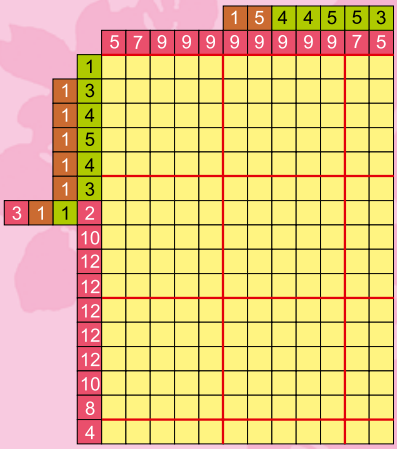

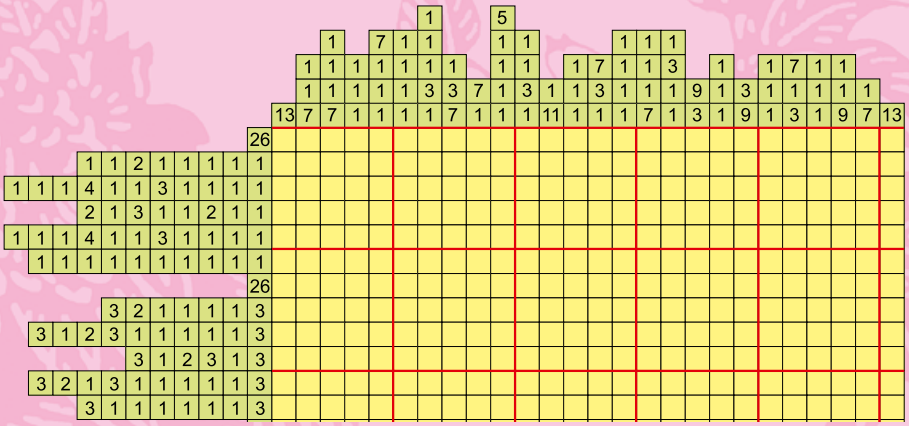

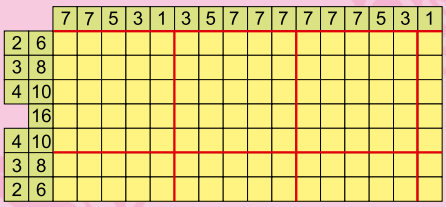

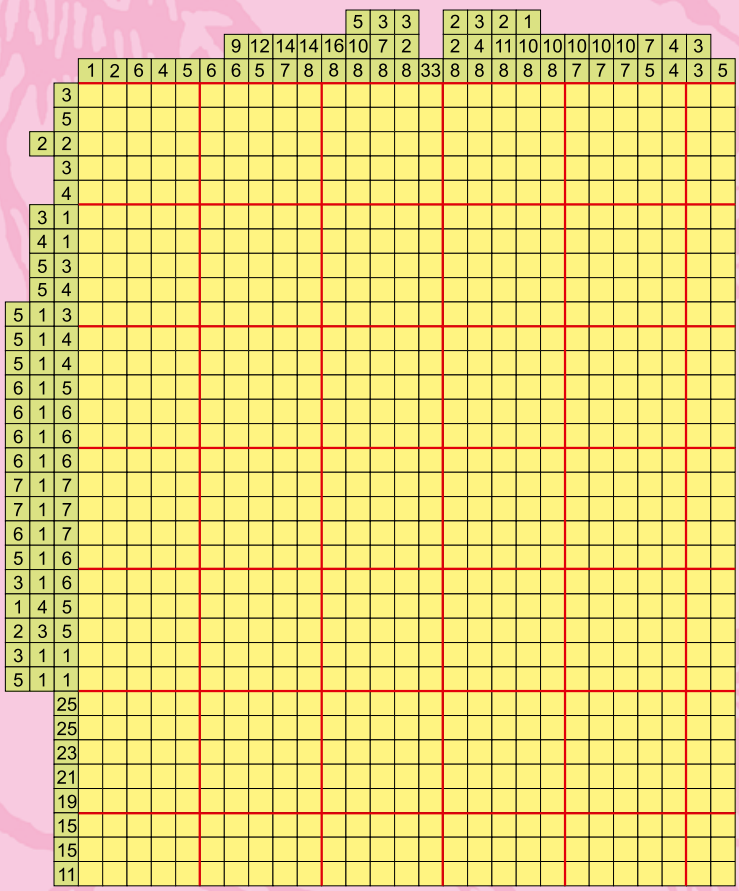

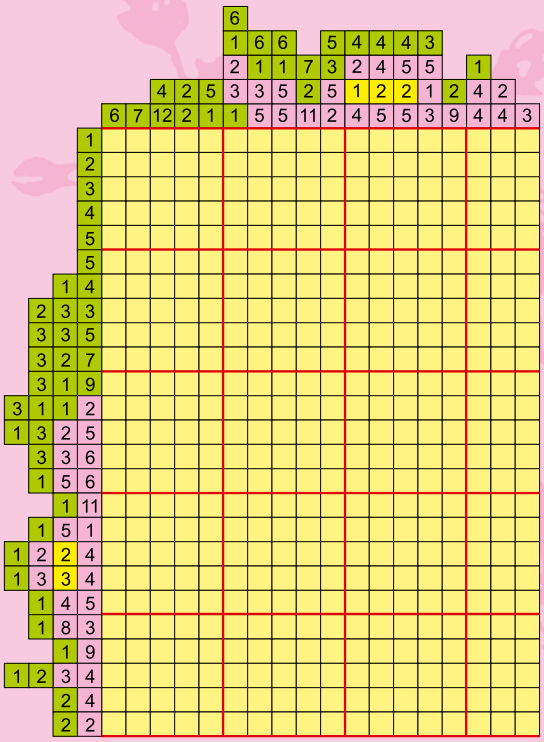

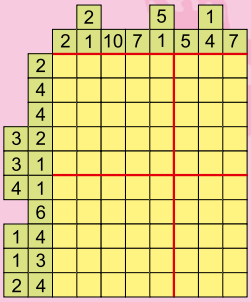

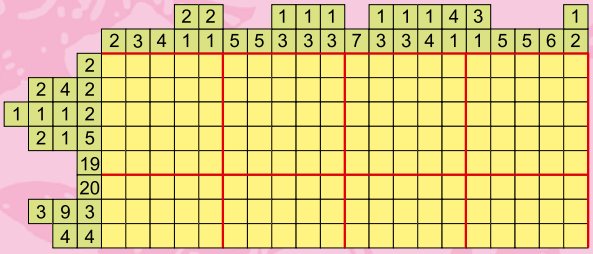

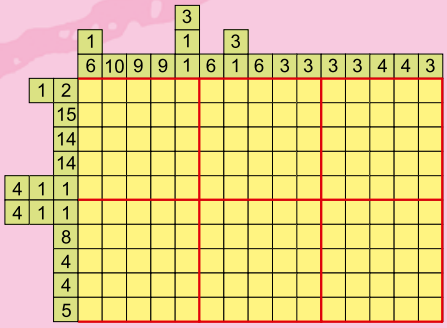

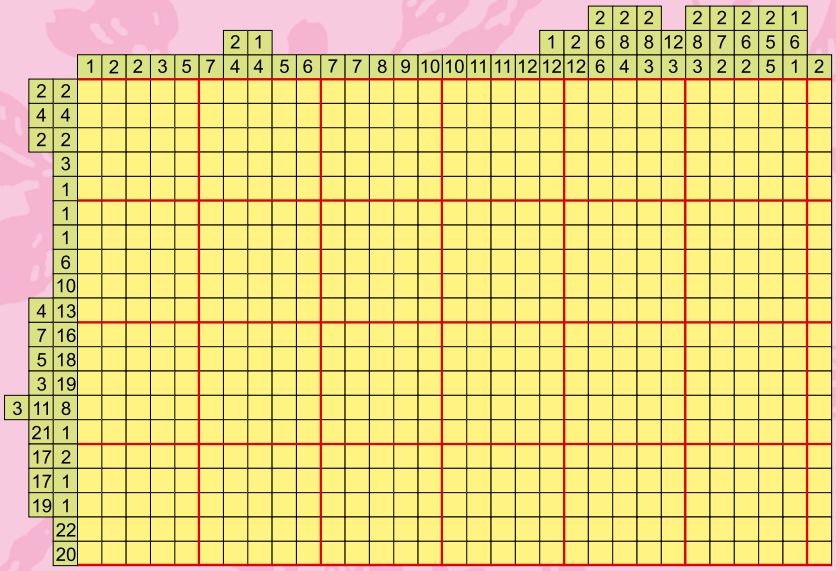

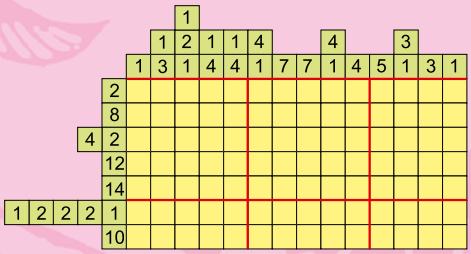

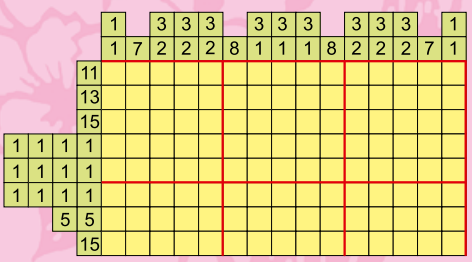

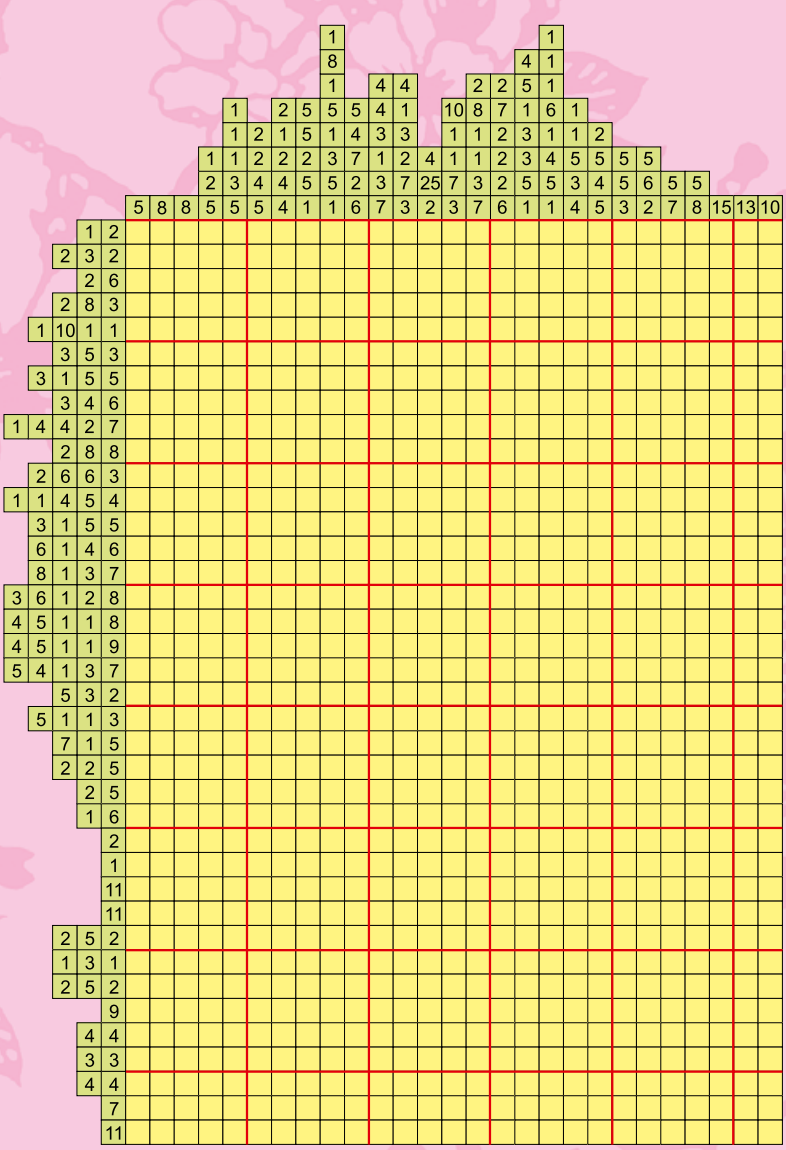

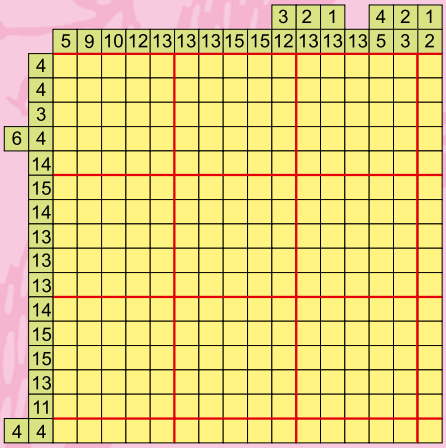

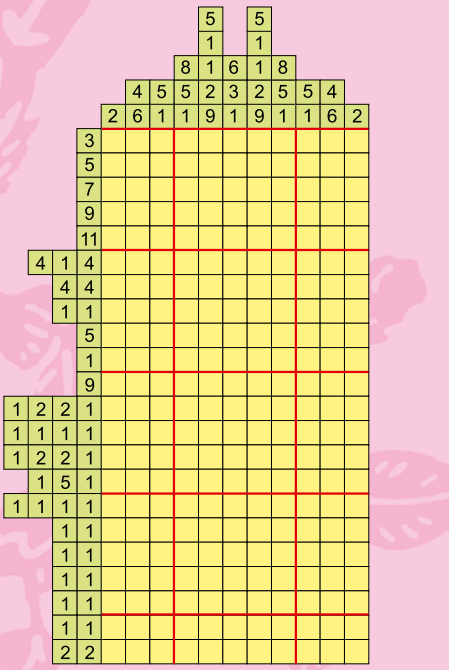

1 Уважно придивись до цього автобуса і встанови, у яку сторону він їде: вліво чи вправо? Відповідь має бути обґрунтованою. Надіслав ***Микола Марущак з Кіровограда.***

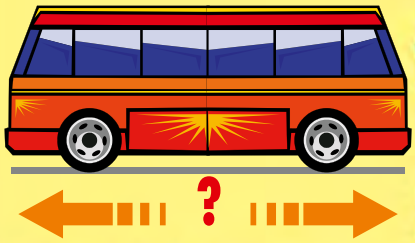

2 Розгадай та впиши слова у чайнворд «Кошеня», який склала ***Марія Близнюк з с. Раковець Івано-Франківської області.***

1. Побратим самовара
2. Печена смакота з родзинками
3. Будівельний матеріал для сніговика
4. Ласощі для білки
5. Ним вовк ловив рибу
6. Автобус із «ріжками»
7. Регулювальник з трьома очима
8. Бджолина родина
9. Може спати на цвяхах
10. Накручується на болт

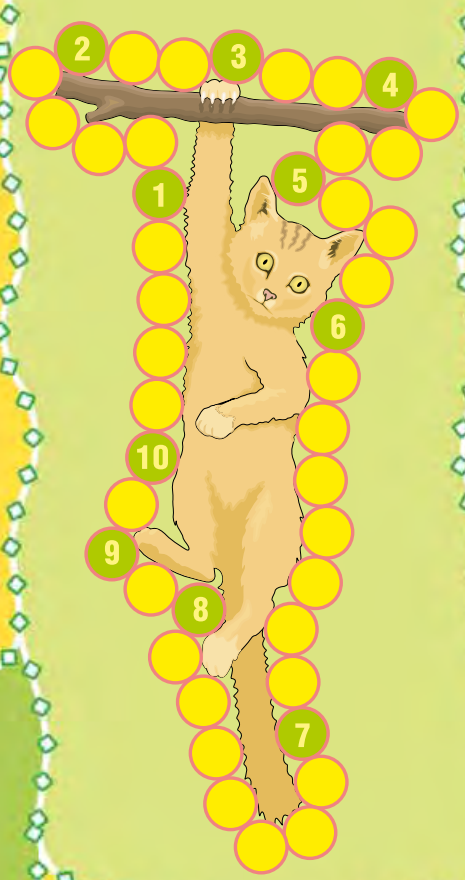

3 В угорському міні-кросворді ***Тетяни Чернухи з Костирки Херсонської області*** викресли назви дев'яти тварин родини котячих. З трьох літер, що залишаться, склади назву ще однієї тварини з цієї ж родини.

Л	Т	И	А	М	Я	Г	У
Е	В	Г	Р	У	П	Л	А
Р	Д	К	Е	Г	І	Е	Р
И	Р	А	П	Д	Р	О	Л
С	Ь	Т	Н	А	А	П	У
А	Р	Е	Т	П	М	А	Н

4 Розстав у кружечках числа від 1 до 12 так, щоб сума чисел у кожному з чотирьох крайніх квадратів дорівнювала 30. Надіслав ***Андрій Омельницький зі Смиківців Тернопільської області.***

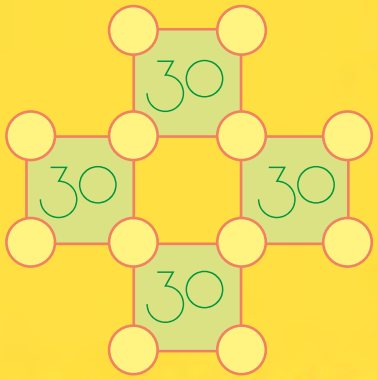

5 У кросворді ***Аліни Кочеткової з с. Хомутець Житомирської області*** заховано назву її улюбленого рок-гурту. Пишеться вона англійською мовою, а тому й відгадки слід вписувати англійською.

1. Не усе те ... , що блищить
2. Один з кольорів світлофора
3. 9 < ... < 11
4. Люди, народ
5. 8 < ... < 10
6. Тварина — друг людини
7. Весняний місяць
8. Антонім до слова «ні»

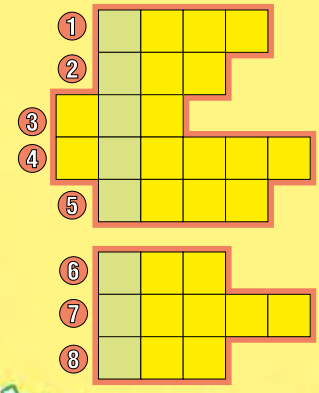

6 В угорському кросворді ***Анастасії Тупотіної з Петропавлівки Дніпропетровської області*** відшукай прізвища письменників, які написали перелічені твори. З літер, що залишаться, склади прізвище улюбленого письменника авторки кросворда.

■ «Вінні-Пух та всі-всі-всі» ■ «Мауглі» ■ «Пеппі Довгапанчоха» ■ «Чарівник Смарагдового міста» ■ «Мері Попінс» ■ «Пригоди Незнайки та його друзів» ■ «Золотий ключик, або Пригоди Буратіно» ■ «Казки по телефону» ■ «Пригоди Тома Сойєра» ■ «Біле ікло» ■ «Велетень-егоїст» ■ «Різні події у селі Простоквашиному» ■ «Пригоди Лемюеля Гуллівера» ■ «Пригоди барона Мюнхгаузена» ■ «Аліса у Країні Чудес»

Т	О	Р	С	О	В	Д	Г	Р	Е
С	Л	Н	О	Л	І	Н	У	А	Н
Т	О	Й	Т	О	К	Е	Р	Й	Л
Р	А	С	В	Л	Л	О	Р	Д	Ь
С	У	П	Е	К	І	П	Л	І	Н
В	І	Е	Н	В	Л	Р	О	Д	Г
Т	Ф	Т	Л	О	Л	К	І	А	Р
М	Е	Р	О	Н	В	О	Й	И	І
І	В	Е	Н	Д	У	С	П	К	Ь
Л	Н	Р	С	О	Н	Ґ	Е	Н	С

7 Підбери у правому стовпчику пари до кожного казкового героя, що знаходиться у лівому стовпчику, та з'єднай їх лініями. Надіслала ***Таміла Ліщина із Слободи-Шаргородської Вінницької області.***

БІЛОСНІЖКА	КРОЛИК
КАЙ	МАЧУХА
БУРАТІНО	МАЛЮК
ВІННІ-ПУХ	ГНОМ
АЛЛАДІН	ДЯДЯ ФЕДІР
МАТРОСКІН	МАЛЬВІНА
КАРЛСОН	ДЖИН
ПОПЕЛЮШКА	ГЕРДА

8 Гноми знайшли у лісі торт. З'їсти його вони могли лише після того, як поділять на 8 частин трьома порізами. Намалюй три лінії на торті і допоможеш гномам поласувати цією смакотою. Надіслала ***Ольга Осадча з Холмів Чернігівської області.***

9 У своєму віршику, присвяченому творчості *Тараса Шевченка, Марина Іванова із Сонячного Кіровоградської області* заховала одне число. Уважно прочитай вірша та відшукай це число.

«КОБЗАР»

В дитинстві матуся читала мені «Кобзаря»,
Мало що розуміла, але замислювалася я.
Думками відлітала в ті далекі часи,
Коли дівчата коло річки чесали коси.

І бувала я там, де тополю зеленоголову
Вітер обіймав, як козак дівчину чорноброву.
Як уві сні я бачила тих жінок, що пшеницю жали,
А ще сльози їхні, коли синів у солдати забирали.

Матуся вставала і говорила: «Досить, доню!»
Але я міцно тримала її за долоню:
«Матусю, рідненька, ще трішки, будь-ласка,
Я хочу дізнатись, як скінчиться ця казка.

Як причинна над Дніпром ходила,
Як бідна свою долю занапастила».
Не казка то була, а билина, мабуть, зла,
Де дівчина під дубом козака виглядала...

Слухати довго можна, але втомилася ненька.
І мені спати пора — вставати раненько.
Читайте, любі друзі, з дитинства «Кобзаря»,
Дізнаєтесь багато про минуле, як зробила це я!

10 Розгадай ребуси, які надіслали *Оксана Коваленко з с. Будище Черкаської області* та *Ігор Шрабак з Дніпропетровська.*

1. ЛО / ГА
2. С П=Б
3. Ч=ПТ
4. 100 / МИ
5. М=П 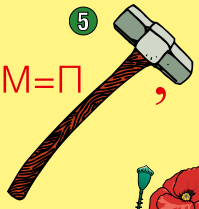
6. М=П
7. М=Р

11 Розгадай та впиши слова у кросворд *Вікторії Терещенко з Преображенки Запорізької області* і знатимеш назву її улюбленого журналу.

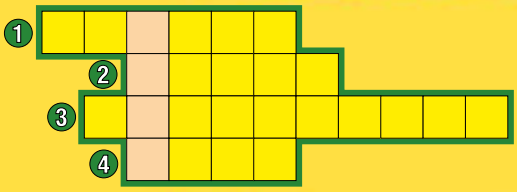

1. Колюча рослина
2. Жовтий фрукт
3. Шкільний предмет
4. Велика тварина

12 Розгадай кросворд *Андрія Омельницького зі Смиківців Тернопільської області* і дізнаєшся назву річки, що протікає у його селі.

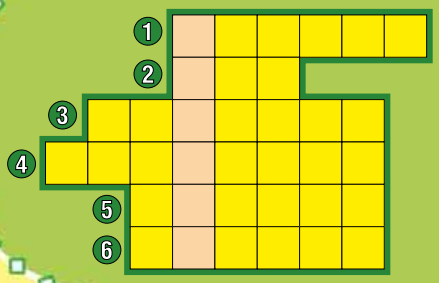

1. Ліва притока Прип'яті
2. Найдовша річка
3. Одна з найдовших річок України, що протікає у Молдові
4. Найповноводніша річка
5. Найбільша річка України
6. Найглибше озеро

13 Розгадай слова у кросворді *Вікторії Юрчишин з Івано-Франківська* і довідаєшся, хто є її улюбленою актрисою.

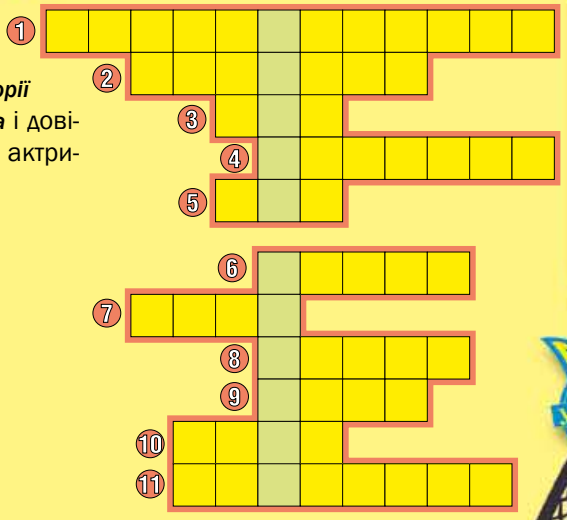

1. Найвища гора в Африці
2. Співачка ... Лижичко
3. Твір М.Гоголя
4. Японські воїни
5. «Дев'ятий ...» Айвазовського
6. Італійський футбольний клуб
7. Актриса Голі ... Комбз
8. Квітка, що росте у воді
9. Письменник ... Міцкевич
10. Друг Гаррі Поттера
11. Знак Зодіаку

Читай у наступному «класі»

Люби і знай свій рідний край!
Весняна казка Карпат — долина нарцисів

Музичні посиденьки
Тіна Кароль — голубоока підкорювачка сердець

Поряд з нами
Хрущі над вишнями гудуть

Неймовірне-очевидне
Прокляття Білого дому

Who is хто?
Ален Делон — метр світового кіно

Автоклас
Історії на колесах

Класний спорт
Український політ у футбольний світ

ГРА ДЛЯ ДВОХ ОСІБ

ПЕНДИК

Перед тобою три слова з одинадцяти букв, кожна з яких є окремим ігровим полем. Гравці жеребкуванням визначають того, хто розпочинатиме гру. Він обирає довільне ігрове поле та зафарбовує своїм олівцем чи ручкою будь-який кружечок. Наступний хід виконує інший гравець: він на цьому ж ігровому полі зафарбовує олівцем чи ручкою іншого кольору якийсь вільний кружечок. Надалі гравці виконують ходи по черзі з дотриманням основного правила гри: **одним кольором не можна зафарбовувати два сусідні кружечки.** Перемагає на даному ігровому полі той, хто зуміє на ньому зробити останній хід. Той, хто програв, обирає наступне ігрове поле і робить на ньому перший хід. Надалі гра відбувається аналогічно: гравці зафарбовують по черзі своїм кольором кружечки доти, поки хтось не зможе виконати ходу. Аналогічно розігрують усі наступні ігрові поля. Той, хто отримає більше перемог, виграє гру. Обирай правильну тактику та перемагай!

Ім'я _____ ◀ Рахунок ▶ _____ Ім'я

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ ЖУРНАЛ
КЛАС®
К.....! Л.....! А.....! С.....!
передплатний індекс
40240